The Journal of
THE THANJAVUR MAHARAJA SERFOJI'S
SARASVATI MAHAL LIBRARY
AND RESEARCH CENTRE

2008 Vol. LII Rs. 50.00

The Journal of

THE THANJAVUR MAHARAJA SERFOJI'S
SARASVATI MAHAL LIBRARY
&
RESEARCH CENTRE

Vol. LII

Published by

M. S. SHANMUGAM, I. A. S.,
District Collector and Director,
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

THE SARASVATI MAHAL LIBRARY
&
RESEARCH CENTRE
THANJAVUR - 613 009

ANNUAL SUBSCRIPTION Rs. 50-00

A. D. 2009.

The Journal of
The Thanjavur Maharaja Serfoji's
SARASVATI MAHAL LIBRARY
&
RESEARCH CENTRE

Vol. LII A. D. 2009 Saka 1931 No. 1 - 4

முகவுரை

நம் நூலகத்திலிருந்து ஆண்டுதோறும் பருவ இதழ் ஒன்று வெளியிடப்பட்டு வருகிறது. இவ்விதழில் இந்நூலகத்தில் உள்ள மொழிப் பண்டிதர்களும் மற்ற இலக்கிய ஆர்வலர்களும் சிறந்த கட்டுரைகளைப் படைத்து அவற்றை வெளியிட்டு வருகிறோம்.

2008ம் ஆண்டிற்கான பருவ இதழ் 52வது எண் கொண்டதாக மலர்கிறது. இப்பருவ இதழ் பல சிறப்பான இலக்கிய மணம் கமழும் கட்டுரைகளைத் தாங்கி நிற்கிறது. இவ்விதழில், இடம் பெற்றுள்ள எல்லா கட்டுரைகளும் சிறந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளாக உள்ளன.

இந்நூலக நிருவாக அலுவலர், **நற்றமிழ் நக்கீரரும் வான்புகழ் வள்ளுவரும்** என்ற தலைப்பில் தமிழ் இலக்கிய உலகில் என்றும் நிலைத்து நிற்கும் நீரதாய் உள்ள பெயர்களுக்கு உரியர் நக்கீரர் மற்றும் வள்ளுவப் பேராசான் படைப்பில் காணும் சீரிய கருத்துக்கள் சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். சிறந்த சிந்தனையாளரான நக்கீரர் நூல்களில் செம்மை இலக்கியப் பெரும் படைப்பாய்த் திகழும் திருமுருகாற்றுப்படை மற்றும் திருவள்ளுவரின் திருக்குறள் ஆகியவற்றிலுள்ள அருமையான கருத்துக்களை ஒப்பீடு செய்துள்ளார். அறிஞர் தெ.பொ. மீ. அவர்கள் பாடவேறுபாடு தொடர்பாகக் கூறும் கருத்துக்களை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். திருமுருகாற்றுப்படைக்கான, அனைத்துலகத் தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள் அட்டவனை, சுவடிகள் கிடைக்குமிடம் ஆகியவற்றைக் காட்டியுள்ளார். எல்லாவற்றிகும் மேலாக திருமுருகாற்றுப்படையில் 39 சுவடிகளை ஒப்பீடு செய்து பாடபேதங்களைத் தந்திருப்பது ஆய்வாளர்களுக்கு மிகவும் பயன்படும்.

இந்நூலக பாதுகாப்பாளர், அவரது **Natural History Books and Botanical Drawings in the Thanjavur Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library** கட்டுரையில் இரண்டாம் சரபோஜி மன்னர் சேகரித்த நூல்கள், மூலிகைத் தாவரங்கள் பற்றிய விபரங்களை அவற்றின் இயற்கை வண்ணங்களுடன் வரைந்து வைத்துள்ளது பற்றியும், பறவைகள், குதிரைகள். யனைகள் பற்றிய படங்களின் விளக்கங்கள் பற்றிய குறிப்புகளும் பல தாவரங்கள் பற்றிய பெயர் விளக்கங்களும் குணங்களும் தந்துள்ளது இத்துறை ஆய்வாளர்களுக்கு நன்கு பயனுரும் என்பதில் ஐயமில்லை.

நூலகர் II திருமதி கே. இராமதிலகம், **இசையமுது** என்ற தலைப்பில் இசைச் சிறப்பையும் தேவாரப்பாடல்களில் அமைந்துள்ள பண் வகைகள் பற்றியும் திருப்புகழ் பாடல்களில் மிளிரும் தாள வகைகள் பற்றியும் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

இதே போன்று நூலகர் II திரு. எஸ். சுதர்சன், **ஸ்ரீ வைகானஸமும் ஆயுர்வேதமும் - ஓர் ஆய்வு** எனும் தலைப்பில் கோயில் கட்டுதற்குரிய ஆகம விதிகள், ஆலயங்களுக்குச் செல்லும்போது மேற்கொள்ள வேண்டிய தூயநெறிகள், நாள்தோறும் நடத்தும் பூசை முறைகள், இறைவன் வழிபாட்டு முறைகள் ஆகியவற்றைத் தெளிவாகத் தெரிவித்துள்ளார்.

சமஸ்கிருதப் பண்டிதர் திரு. எஸ். இராசலட்சுமி, **பூமீச்வர மாஹாத்மியம்** எனும் கட்டுரையை இந்நூலக சுவடி எண். B. *11304* , D, *10053* ஓலைச் சுவடியில் அடங்கியுள்ள புராண கருத்துக்களை வரலாற்றுச் சான்றுகளுடன் விளக்கியுள்ளார். இத்தலபுராணம் பழங்காலத்தில் திருநல்லம் என்று அழைக்கப்பட்ட கோனேரிராஜபுரத்தில் அமைந்துள்ள உமாமகேசுவரர் கோவிலின் சிறப்பையும் அப்பர் பெருமான் தேவாரப்பதிகத்தில், இறைவனை உமைக்கு நல்லான் என்று குறிப்பிடுவதையும், பிற அரிய செய்திகளையும் குறிப்பிட்டு இக்கட்டுரையைப் படைத்துள்ளார்.

மற்றொரு சமஸ்கிருத பண்டிதர் திரு. ஆ. வீரராகவன், **தோத்திர நூல்களில் சிற்பம்** என்னும் சமஸ்கிருதத் தலைப்பில் உருவாக்கியுள்ள இக்கட்டுரையில் ஆறுமுகன், ஹயக்ரீவன். ஆஸரி, வாமனன் போன்றவர்களின் சிற்ப வடிவ அமைப்புக்களைக் கூறும் தியான சுலோகங்களும் கண்ணனின் பால லீலைகளை பெரியாழ்வார் தம் மனத்தில் நிறுத்திய வகையும், தியானங்களும் எடுத்துக் கூறியிருப்பது இறைவழிபாடு செய்வோருக்கும் சிற்பக் கலைஞர்களுக்கும் பெரிதும் பயனுறும்.

இவ்வெளியீடு இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு சிறந்த விருந்தாக அமையும் என நம்புகிறேன். இவ்விதழ் நன்முறையில் வெளிவர ஆவண செய்த நூலக நிருவாக அலுவலர் மற்றும் வெளியீட்டு மேலாளர் (பொறுப்பு) திரு. சாமி. சிவஞானம், மொழித்துறை பண்டிதர்கள், கணினி அச்சுப்பிரிவுப் பணியாளர்கள் ஆகிய அனைவருக்கும் என் பாராட்டுக்கள். இவ்விதழினை அறிஞர்களும், ஆய்வாளர்களும், ஆர்வலர்களும் படித்துப் பயன்பெற வேண்டுகிறேன்.

தஞ்சாவூர்,
2-5-2009

எம். எஸ். சண்முகம், இ. ஆ. ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்
மற்றும் இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

பொருளடக்கம்

பக்கம்

நற்றமிழ் நக்கீரரும் வான்புகழ் வள்ளுவரும் 1 - 72
திரு. சாமி. சிவஞானம்,
நிருவாக அலுவலர்

Natural History Books and Botanical Drawings in the Thanjavur Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library 1 - 4
Dr. P. Perumal,
Conservator and Librarian Gr. I i/c.

இசையமுது 1 - 2
திருமதி க. இராமதிலகம்,
நூலகர் நிலை II

ஸ்ரீவைகானஸமும் ஆயுர்வேதமும் - ஓர் ஆய்வு 1 - 6
திரு. எஸ். சுதர்ஷன்,
நூலகர் நிலை II

பூமீச்வரமாஹாத்மியம் 1 - 20
திருமதி. எஸ். இராஜலக்ஷ்மி
சமஸ்கிருத பண்டிதர்

தோத்திர நூல்களில் சிற்பம் 1 - 4
முனைவர். ஆ. வீரராகவன்
சமஸ்கிருத பண்டிதர்

AN APPEAL

Manuscripts on Palmleaf or Paper of the ancient works of the wise men of the past, are the great treasures, solely inherited by the Nation and it is the moral obligation of persons who possess them to preserve them safely for the future generations of mankind.

Probably you have some of these in your possession or you know friends or neighbours who possess them. You can make a great contribution to the cause of the preservation not only of our National Culture but also to the Culture of Humanity as a whole by arranging to present such manuscripts to the famous T. M. S. S. M. Library, Thanjavur.

The Manuscripts so presented will be accepted and acknowledged with pleasure and gratitude by the authorities of the Library, preserved with meticulous care and made available to successive generations of readers and scholars for study and research. The hitherto unpublished works found among them, will be printed and published in due course, as facilities occur, with the expression of the Library's gratitude for your gift.

The great Scholar King of Tanjore, **Rajah Serfoji,** has attained immortal fame by dedicating enormous time and wealth to the expansion and firm establishment of this world famous **"Sarasvati Mahal Library".** It is open to you to share the honour of Serfoji, in your own measure by contributing your manuscripts to the great institution built by him.

This great Honour is beckoning to you to accept it. Will you hasten to take it up? The Library waits for your answer.

DISTRICT COLLECTOR AND DIRECTOR
Sarasvati Mahal Library & Research Centre,
Thanjavur.

FORM - IV

(See Rule 8)

1.	Place of Publication	Thanjavur
2.	Periodicity of its Publication	Four issues a year
3.	Printer's Name	T. M. S. S. M. Library & Research Centre Thanjavur - 613 009
	Nationality	Indian
	Address	T. M. S. S. M. Library & Research Centre Thanjavur - 613 009
4.	Publisher's Name	M. S. SHANMUGAM, I. A. S., District Collector and Director, T. M. S. S. M. Library & Research Centre, Thanjavur - 613 009
	Nationality	Indian
	Address	Thanjavur Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library & Research Centre Thanjavur - 613 009
5.	Editor's Name	Sami. Sivagnanam, M. A.,
	Nationality	Indian
	Address	Sami. Sivagnanam, M. A., Administrative Officer, T. M. S. S. M. Library & Research Centre, Thanjavur - 613 009
6.	Name and Address of Individual who owns the newspaper and partners or shareholders holding more than one percent of the total capital.	T. M. S. S. M. Library & Research Centre Thanjavur - 613 009

I, M. S. SHANMUGAM, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

M. S. SHANMUGAM, I. A. S.,
District Collector and Director,
Sarasvati Mahal Library & Research Centre,
Thanjavur - 613 009

Date : 2-5-2009

நற்றமிழ் நக்கீரரும் வான்புகழ் வள்ளுவரும்

சாமி.சிவஞானம், எம்.ஏ.,
நிருவாக அலுவலர்
சரசுவதி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்.

நக்கீரரும் வள்ளுவரும் சீரிய சிந்தனையாளர்கள். ஆங்கில அறிஞர் இரஸ்கின் 1864ல் மான்செஸ்டரில் இரு சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினர். அதில் ஒன்று " மன்னர் கருவூலங்கள் " (King's Treasuries) அதாவது மேதைமைச் சான்றோர்களின் படைப்புகளில் காணப்படும் "அறிவுச் செல்வம்" பற்றியது. இச்செல்வம் என்றும் நிலைத்து நிற்கும் பெற்றிக்கும் பெருமைக்கும் உரியது. கள்வர் கொள்ள வியலாதது, அழியாதது, இதில் கூறப்படும் ' மன்னர் ' சீரிய சிந்தனையாளர்களைக் குறிக்கும். நமது நக்கீரர், வள்ளுவர், கம்பர், இளங்கோ அடிகள் போன்றவர்களைக்குறிக்கும். அதனால் தான் பாரதியார், '

சிலப்பதிகாரச் செய்யுளைக் கருதியும்

> திருக்குறள் உறுதியும் தெளிவும், பொருளின்
> ஆழமும், விரிவும், அழகும் கருதியும்
> எல்லை ஒன்று இன்மை எனும் பொருள் அதனை
> கம்பன் குறிகளால் காட்டிட முயலும் முயற்சியைக் கருதியும்'

என்றார். ஆங்கிலத்தில் சாசர், சேக்ஸ்பியர், மில்டன் போன்றவர்களைக் கூறலாம். வடமொழியில் காளிதாசன், வியாசர், வான்மீகி போன்றவர்கள் உலக அரங்கில் அரிஸ்டாட்டில், பிளாட்டோ , வர்ஜில் , தாந்தே , மேக்சிம் கார்க்கி போன்றவர்களைக் கூறலாம். இவர்கள் படைப்புகளில் இவர்கள் பன்னாள், . உண்ணாமல் உறங்காமல் மேற்கொண்ட சிந்தனைகள், சீரிய எண்ணங்கள் தென்படும். அந்த சிந்தனைகள் மனித குல மேம்பாட்டுச்சிந்தனைகள். ஊழிதோறும் நின்று உதவும் எண்ணங்கள். நம் மனதைச் செம்மைப்படுத்தும் சீர்மைக் கருத்துக்கள், புலனடக்கத்தைப் போதிப்பவை, நேர்வழி காட்டும் நிரந்தர விழுமைப்பொருண்மை கூறுபவை. கணியன் பூங்குன்றனாரின்.

> 'யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர் '

என்ற தொடர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் எத்துணைச் சிறப்பளித்து நம்மால் வணங்கப்படுகிறது ! இதே போன்று வள்ளுவன் வாய் மடுத்த

> " தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி, மாந்தர்க்குக்
> கற்றனைத் தூறும் அறிவு"

என்ற தொடர். இரஸ்கின், இத்தகைய சீரிய சிந்தனைகள் உள்ளடக்கிய நூல்களை, என்றைக்கும் இன்பூட்டும் அறிவு நூல்கள் (Book for ever) என்றார். ஆங்கிலக் காப்பியவாணன் மில்டன் ஒரு நல்ல நூல் என்பதின் இலக்கணத்தைக் கூறும்போது,

'நல்லதோர் நூல் என்று நாம் கருதுவது
நற்கருணை யாசிரியன் ஆன்மாவில் எழுந்தது, அவன் வசந்தகால
வாழ்வின் விழுமிய பொருண்மை படைப்பது,
தீர்க்க தரிசனத் திறனுடையது, ஊழிதோறும் நின்று உதவுவது' என்கிறார்.

'A good book is a precious lifeblood of a master spirit embalmed and treasured upon purpose to a life beyond life '

(Areopagitica – Milton)

நக்கீரரும் - வள்ளுவரும் சிறந்த சிந்தனையாளர்கள் தானெடுத்துக் கொண்ட பொருண்மையில் ' தன்னை இழந்த நலம் ' தன்னில் இருந்து பாடுபவர்கள், இருவருமே கண்டித்துக் கூறும் கருத்துகளுக்கு உரியவர்கள். நக்கீரர் பற்றிய புராண வரலாறுகளில், ' கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி , காமம் செப்பாது கண்டது மொழிமோ ? ' என்ற பாடலில் உள்ள பொருட் குற்றத்தைச் சுட்டிக் காட்டி இறைவனிடம் எதிர் வாதம் செய்ததாக கூறப்படுவர். தமிழ் மீது தணியாக் காதல் கொண்டவர். 'ஆரியம் நன்று. தமிழ் தீது ' என்றுரைத்த ' கொண்டான் ' எனும் குயக்கோடனை 'தான் அந்தம் சேர்க்க சுவாகா ' என வசை அங்கதத்தால் சாகவும் பின் பலரது வேண்டுகோளை ஏற்று ' செந்தமிழே தீர்க்க சுவாகா ' என வாழ்த்துப்பாடி உயிர்ப்பித்தார் எனவும் கூறப்படுகிறது. இது 'இந்நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையில் கிளந்த மறைமொழியாம் மந்திரத்தால் நிகழ்ந்ததாகும். சீகாளத்தி புராணத்தில்

' இனித் தமிழின் இனிமை யாவர்க்கு
எடுத்து இசைத் திடுவம் மன்னோ ' என வரும் தொடர்மூலம் நக்கீரன்
தமிழ்மீது கொண்ட தணியாக் காதல் புலப்படும்.

வான்புகழ் வள்ளுவப் பேராசான் படைப்பான ' திருக்குறள்' கியம், அறிவு இலக்கியம், அறவிலக்கியம், உணர்ச்சி இலக்கியம், உலகப் பொது மறை என அறிவுலகின் முடிமேல் ' வைத்து வணங்கப்படும் பெற்றிக்குரியது. ' வான் ' என்ற சொல்லுக்கு ' தமிழ் அகர முதலி ' ஒன்பது பொருளைத் தருகிறது :-

வான் - *1)* வானம், *2)* மூலப்பகுதி, *3)* மேகம், *4)* மழை. *5)* அமிர்தம்,
6) துறக்கம், *7)* நேர்மை, *8)* மரவகை *9)* ஒரு வினையெச்சாப் பகுதி

வள்ளுவன் குறளும் அமுதமாய் இனிப்பது, அகன்று பரந்த வானமாய் சிந்தயால் விரிந்தது, கருத்த மேகம் பொழியும் மழையாய் கருத்துக்கள் பொழிவது. நேர்மைக் கருத்துக்களை நிரல்படத் தருவது.

வடநூல் வல்லாண் மம்மடன் காவியப் பிரகாசத்தில்

அ) வேதம் விளம்பும் செய்திகள்
ஆணையிடுவன போன்றவை (ப்ரபு ஸம்மிதை)

ஆ) புராணங்கள் போற்றிக் கூறுவது
நண்பனின் இனிய கூற்றொத்தது (ஸுஹ்ருத் ஸம்மிதை)

இ) காவியங்கள் எடுத்தியம்பும் கருத்துகள் காதலி கூறுவது

போன்ற இனிமையும் மென்மையும் கொண்டவை (காந்தா ஸம்மிதை) என்று நூல்களைப் பிரித்துப் பேசுவார்.

இவர் பிற்காலத்தவர் எனினும் இவர் கூறும் கருத்து வழி நோக்கின் வள்ளுவர் பேராசான் சில கருத்துக்களை ஆணையாகவே பிறப்பிப்பார்.

சான்றாக,

" ஈன்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினும், செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை '

(தன்னைப் பெற்றவளது பசியை வறுமையால் கண்டு இரங்கும் தன்மைத் தனையினும் அது பற்றி இறவுடையார் பழிக்கும் வினைகளை ஒருவன் செய்யா தொழிக. இதனால் பாவமும் பழியும் பயக்கும் வினை செய்யற்க என்பதாம்.) என ஆணையிடுவார்.

அடுத்து, நண்பனுக்குக் கூறும் அறிவுரை போன்றது -

" பெயக்கண்டும் நஞ்சுண்டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர் "

(பழக்க முள்ளவர்கள் தமக்கு நஞ்சு தருவதைப் பார்த்தாலும் கண்ணோட்ட முள்ளவர்கள் மறுக்காமல் அதனை ஏற்றுண்பர்) 'மணக்குடவர் நல்லோர் பழிக்கும் வினையைத் தவிர்க்க' எனப் பொருள் கூறுகிறார் .

நாகரீகம் என்பது கண்ணோட்டம். பரிமேலழகர் உரையில்

" முந்தை இருந்து நட்டோர் கொடுப்பின் நஞ்சும்
உண்பர் நனி நாகரிகம் "

என்று நற்றிணை 355ம் பாடல் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. என ஒரு நண்பனுக்குக் கூறும் அறிவுரையாகக் கூறுவார்.

மூன்றாவதிற்கு ,

"அறனெனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்
பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று "

இதற்கு உரை கூறும் பரிமேலழகர், இருவகையறத்தினும் நூல்களான் அறன் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே ' என்கிறார். மேலும்.

" எழுதுங்கால் கோல் காணாக் கண்ணே போல் கொண்கண்
பழி காணேன் கண்ட இடத்து "

ஆகிய குறட்பாக்களைக் குறிப்பிடலாம்.

16 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஆங்கில அறிஞர் பிரான்சிஸ் பேகன் (Francis Bacon) இயற்றிய கட்டுரைகளின் ஆய்வாளர்கள் அவர் கட்டுரைகளில் ஒரு பத்தியில் ஒரு சொல்லாட்சியை மட்டும் எடுத்துப் பொருள் கொண்டாலும் பொருள் தரும். அதை ஒரு பத்தியோடு பொருத்திப் பார்த்தாலும் அதற்கான பொருள் தரும் என்று மெச்சுவர். சான்றாக, ' கற்றல் ' (Of studies) தலைப்பில்

" கற்பது ஒருவனை முழு மனிதனாக்குகிறது, கருத்துரையாடல் அவனைத் தயார் நிலைக்கு உயர்த்துகிறது. நூல்களை யாப்பது அவனைச் செம்மையானவன் ஆக்குகிறது " என்று கூறுகிறார்.

" Reading maketh a full man;
Conference a ready man;
Writing an exact man " (Francis Becon)

சற்றேறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்வாழ்ந்த திருவள்ளுவர். ' கற்க கசடற ' என்பார்.

' கற்க கசடறக் கற்பவை, கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக '

பிரான்சிஸ் பேகன் கட்டுரைகள் அறிவார்ந்தன. ஆனால் நெஞ்சில் ஈரக்கசிவை ஏற்படுத்தாதவை. ஆனால் திருவள்ளுவரோ அறிவைப் போற்றியுரைப்பதோடு அன்பையும் ஏற்றியுரைத்து அறிவுறுத்துவார்.

Francis Bacon .னின் கட்டுரை ஆய்வாளர்கள் "அவன் கருத்துக்கள் உயர்ந்தவை தான். ஆனால் சில இடங்களில் தீமையை நோக்கி நம்மை செலுத்தும் திறனுடையது" என்பர். சான்றாக, வள்ளுவ பேராசான் வாய்மை அதிகாரத்தில்

" பொய்மையும் வாய்மை இடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின் " என்றார்.

அதாவது ' பிறர்க்கு குற்றந் தீர்ந்த நன்மை பயக்குமாயின் பொய்மைச் சொற்களும் மெய்மைச் சொற்களின் பாலாம் " என்பது பொருள். இதே வாய்மையை பிரான்சிஸ் பேகன் 'Of Truth ' என்ற கட்டுரையில் ' உண்மை என்பது கதிரவன் ஒளியின் புலரும் பகல் போன்றது என்பார். அதோடு நில்லாமல் பொய்யும் விரவி வருமாயின் உண்மை அதிகம் இன்பூட்டுமெனக் கூறுவார். இந்த தவறை நம் வள்ளுவர் ஒரு போதும் பேசமாட்டார். அதனால்தான் தமிழின் வெண்குறளைத் தாமே முழுதுணர்ந்த ஆல்பர்ட் சுவைட்சர் திருக்குறளைப்பற்றிக் கூறுகிறார் :-

"There hardly exists in the literature of the world , a collection of maxims in which we find so much lofty wisdom "

இனி நக்கீரர் பக்கம் செல்வோம், நக்கீரர் எத்தனை பேர்கள் எந்த காலத்தவர் என்பதில் உள்ள மயக்கம் இன்னும் தெளிந்த பாடில்லை.நக்கீரர் *(1)* (பத்து பாட்டு எட்டுத்தொகைகளில் இடம் பெறுபவர்)- நக்கீரர் என்னும் பெயருடையார் தமிழ் நூற்பரப்பில் பலர் விளங்குகின்றனர். அவருள் முன்னவர் பத்துப்பாட்டு எட்டுத் தொகைகளில் இடம் பெற்றுள்ள நக்கீரர் ஆவர்.

நக்கீரர் மதுரை நக்கீரர் எனவும், கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் எனவும் கூறப்படுகின்றார். கீரர் என்னும் பெயருடையவர் பலர் இருத்தலால் அவரின் விலக்குவதற்கும் இவரின் சிறப்புணர்த்துதற்கும் 'நல்' என்னும் சிறப்புப் பொருளுணர்த்தும் ' ந ' என்னும் எழுத்தை முன்வைத்துக் கூறினர்.

பத்துப்பாட்டில் திருமுருகாற்றுப்படையும், நெடு நல்வாடையும் பாடியவர் இந்நக்கீரர், ஏனைய நூல்களில் இவர் பாடியன நற்றிணையில் ஏழு பாட ல்களும், குறுந்தொகையில் எட்டுப் பாடல்களும், அகநானூற்றில் பதினேழு பாடல்களும். புறநானூற்றில் மூன்று பாடல்களும் ஆகும். இவற்றால் நக்கீரர் மதுரையினர். இவர் தந்தையார் கணக்காயனார். இவர் மகனார் கீரங்கொற்றனார் என்பன புலனாகின்றன.

2) நக்கீரர் (களவியலுரையாசிரியர்) களவியல் எனப்படும் இறையனார் அகப்பொருளுக்கு உரை கண்டவர் நக்கீரனார் எனப்படுகின்றார். இவர் சங்ககால நக்கீரனாராக இருத்தல் இயலாது. இவருக்குச் சில நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர்த் தோன்றிய இந்நூலுக்கு இவர் உரை எழுதியிருத்தல் இயலாது. இவர் வழியில் வந்தவரோ பிறிதொருவரோ நக்கீரனார் என்னும் பெயருடையவராய் இருந்து உரையெழுதியிருத்தல் வேண்டும் என்பர். பாண்டிக்கோவையைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்ட பாண்டியன் காலம் கி.பி. 640 - 670 எனப்படுவதாலும். அக்கோவைப் பாடல்கள் களவியலில் மேற்கோளாக ஆளப்பட்டிருத்தலாலும் இவ்வுரையாளார் காலம் அக்காலத்திற்குப் பிற்பட்டதேயாம்.

3) நக்கீரர் (இலக்கண நூலாசிரியர்) - நக்கீரர் அடிநூல் ' என்றொரு நூலும், நக்கீரர் நாலடி நானூறு என்றொரு நூலும் நக்கீரர் பெயரால் அறியப்படுகின்றன. அவற்றை இயற்றிய நக்கீரர் முன்னே குறிக்கப்பட்ட நக்கீரர்களின் வேறொருவராவர்.

4) நக்கீரர் (பதினோராந்திருமுறையில் உள்ள நூல்களைப் பாடியவர்) பதினோராந் திருமுறையில் திருமுகப் பாசுரம் முதலாகத் திருநாவுக்கரசு தேவர் திருவேகாதசமாலை இறுதியாக நாற்பது நூல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் *1)* கயிலை பாதி காளத்திபாதி அந்தாதி, *2)* திரு ஈங்கோய்மலை எழுபது. *3)* திருவலஞ்சுழி மும்மணிக்கோவை, *4)* திரு எழு கூற்றிருக்கை. *5)* பெருந்தேவபாணி, *6)* கோபப் பிரசாதம், *7)* கார் எட்டு. *8)* போற்றித் திருக்கலி வெண்பா, *9)* திருமுருகாற்றுப்படை, *10)* திருக் கண்ணப்ப தேவர் திருமறம் என்னும் பத்து நூல்கள் நக்கீர தேவநாயனார் என்னும் பெயரால் உள்ளன. திருமுருகாற்றுப்படை ஒன்று நீங்கிய ஒன்பதும் இந்நக்கீர தேவநாயனார் பாடியனவேயாகும். முன்னே குறிப்பிட்ட நக்கீரர் மூவருள் எவரும் நக்கீர தேவ

நாயனார் என்னும் பெயர் பெற்றனர் அல்லர். இவர் காலம் கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு என்பர்.*

இக்கட்டுரையில் சங்க கால நக்கீரர் இயற்றிய தெய்வவுணர்வும் தீந்தமிழ் இன்பமும் தரும் திருமுருகாற்றுப்படையில் ஒன்றுகின்ற திருக்குறள் கருத்துக்களைச் சிறிது காண்போம்.

திருமுருகாற்றுப்படை, ஆற்றுப்படை சிற்றிலக்கியங்களுக்கு ஒரு புது கௌரவத்தைத் தருவது. ஆற்றுப்படைகள் சாற்றும் பொருண்மை எத்துணை உயர்வானாலும் அவை வாழ்வியல் நோக்கமுடையது. இரத்தல் இழிவானதே. பயன் கருதித் தம் பண்பைத் தாழ்த்திக் கூறினர் என்றே கூறவேண்டும். வள்ளுவப்பேராசான்

'ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும் நாவிற்கு
இரவின் இளிவந்த தில் ' என்பார்.

இதனால் அறனும் முயன்று செய்வதல்லது இரந்து செய்வதல்ல என்கிறார். மணக்குடவர் ' அறத்திற்காக இரத்தலும் ஆகாது ' எனப்பொருள் காண்பார். முருகாற்றுப்படை என்பது முருகனிடத்து ஆற்றுப்படுத்துவதாகும். வீடு பெறுவதற்குப் பக்குவமுடைய ஒருவனை வீடு பெற்றான் ஒருவன் முருகனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்துவது. அதாவது சீவன் முத்தி நிலை அடைந்தவன். வழிப்படுத்துகிறான். இத்திருமுருகாற்றுப் படை இம்மை மறுமை இரண்டிற்கும் இன்பமளிக்கும் பெருநூல்' திருவருட் செல்வத்தைக் கொடுப்பவன் முருகன் ஆதலால் ' திரு ' எனும் அடைமொழி இந்நூலுக்கு முதலாகத் திகழ்கிறது. உலக வள்ளல்கள் காலத்தாலும் இடத்தாலும் கட்டுப்பட்டவர்கள். முருக வள்ளல் இவற்றைக் கடந்தவன். உலக வள்ளல் பொருள் தரும் வள்ளல்கள், முருக வள்ளல் பொருளோடு அருள் தரும் வள்ளல். இதன் உயர்வு கருதி இது 11.ம் திருமுறையிலும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

'முருகு ' என்னுஞ் செஞ்சொல் அழகு. இளமை, மணம், கடவுள்தன்மை ஆகியவற்றைக் குறிக்கும், அழகு உறைகின்ற இடமெல்லாம் அம்முருகு கொலு வீற்றிருக்கின்றது. முருகன் வீற்றிருக்கிறான். தண்டியின் காவியதர்சத்தில் ஒரு நூல் தொடங்குமுன் அ) ஆசீர்வதித்தல் ஆ) வணக்கம் செலுத்துதல் இ) நேரிடையாகப் பொருண்மைக்குச் செல்லல் என்ற மரபு கூறப்படுகிறது. இங்கு இரு புலவர்களும் நேரிடையாகப் பொருண்மைக்குச் செல்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு வேறுபாடு திருக்குறளுக்கு செம்மை உரை தந்த பரிமேலழகர். உரைபாயிரத்தில் ' வீடென்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத் தாகலின் ' அறம்பொருள், இன்பம் மட்டுமே கூறுவதாகக் கொள்கிறார். ஆனால் நக்கீரர், முருகனைத் தொழுது அவனருளால் நிரதிசய வீடான சீவன் முத்தி பெறலாம் என்று வலியுறுத்துகிறார். எனவே, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கையும் நக்கீரர் கூறுகிறார்.

---

* ஆதாரம் - கலைக் களஞ்சியம்

திருமுருகாற்றுப்படை,

'உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்
கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி
யுறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றாட்
செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை
மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன் ' என்று தொடங்குகிறது.

உலக உயிர்கள் மகிழுமாறு எழுந்து மேருவை வலம் வந்து திரிதலைச் செய்கிறான் கதிரவன், அக்கதிரவன் நீலக் கடலிடத்தே எழுகின்ற செம்மை போன்று, அன்பர்கள் உள்ளத்தே ஒளிருவதும். அவர் கருத்திற்குச் சேய்த்தே நின்று விளங்குவதுமாகிய இயற்கை ஒளியாகியவன் முருகப்பெருமான். அவனுடைய அழகும் வலிமையுமுடையதுமான திருவடிகள் வந்தடைந்தோர்களுடைய தீவினையையும் அறியாமையையும் போக்கி அவர்களைக் காக்கும். அவனுடைய திருக்கரங்கள் இடியைப் போல் பகைவரை அழிக்கவல்லன. அப்பெருமான் குற்றமற்ற கற்பினையும் ஒளி பொருந்திய நெற்றியினையுமுடைய தெய்வயானையின் கணவன்.

உலகுக்கு இரவும் பகலும், இன்றியமையாததாகின்றன.

வள்ளுவப் பேராசன்.

' உறங்குவது போலும் சாக்காடு " என்பார். திருமூலர்
இரவுறக்கத்தை ' தினப்பிரளயம் ' என்பார்.

சேக்கிழார் பெருமான், திருஞான சம்பந்தர் உலகிற்குச் சேமம் செய்ய இளஞாயிறு தோன்றுவதுபோல்,' எழுந்தருளியதைக் கூறுகிறார்:-

" சேமவுதயப் பரிதியில் திகழ் பிரானைத்
தாமரை மிசைத்தனி முதற்குழவி என்ன "

மேலும், திருநாவுக்கரசர்

" உலகில் வரும் இருள் நீக்கி ஒளி விளங்கு கதிர் போல் பின்
மலரும் மருள் நீக்கியார் வந்து அவதாரம் செய்தார் ". என்று கூறுகிறார்.

இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தில் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலில்

' ஞாயிறு போற்றுதும், ஞாயிறு போற்றுதும் '
எனக் கதிரவனைப் போற்றுகிறார்.

இறைவன், திருவள்ளுவர் கூறுவதுபோல்

' தனக்கு உவமை இல்லாதான் '

சிந்தனைக்கும் சொல்லுக்கும் அறிவிற்கும் அப்பால் பட்டவன்.

அப்பர் பெருமான் '

ஆரொருவர் உள்குவார் உள்ளத்துள்ளே
அவ்வுருவாய் நிற்கின்ற அருளும் தோன்றும்' என்கிறார்.

கந்தபுராணம், இறைவனை

" அருவுமாகுவன் உருவுமாகுவன் அருவும்
உருவும் அற்றதோர் தன்மையு மாகுவன் " என்று கூறுகிறது.

அருணகிரிநாதர் " உருவாய் அருவாய் " என்றார்.

மணிவாசகப்பெருமாள்

" ஒரு நாமம் ஓருருவம் ஒன்றும் இல்லாற்கு ஆயிரம்
திருநாமம் பாடி, நாம் - தெள்ளேணம் கொட்டாமோ "

என்று பாடுகிறார்.

அன்பர்கள் இறைவனை பல நாமம் கூறிப் பரவுகின்றனர். பல பொருள்களோடு உவமித்து மகிழ்கின்றனர். இது தமிழ்ச் சான்றோரிடம் வழிவழியாக இருந்து வரும் மரபாகும்.

வள்ளுவப் பேராசானின் " அகர முதல எழுத்தெல்லாம் " என்று தொடங்கும் குறளுக்குப் பொருள் விரிக்கும் பரிமேலழகர்,

' இது தலைமைபற்றி வந்த எடுத்துக் காட்டுவமை. அகரத்திற்குத் தலைமை விகாரத்தானன்றி நாதமாத்திரையாகிய இயல்பால் பிறத்தலானும். ஆதி பகவற்குத் தலைமை செயற்கை உணர்வானன்றி இயற்கை உணர்வான் முற்று முணர்தலானுங் கொள்க ' என்று கூறுகிறார்,

மேலும் அவர்

2) ' தமிழெழுத்துக்கேயன்றி வடவெழுத்திற்கும் முதலாதல் நோக்கி எழுத்தெல்லாம் ' என்றார்.

3) ' உலகென்றது ஈண்டு உயிர்க்கண் நின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தால் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூற வேண்டுதலின் 'ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு' என உலகின்மேல் வைத்தார் ' என்று கூறுகிறார்.

திருக்கோவையாரில் ஐந்தாம் செய்யுளின்

' அணியும் அமிழ்தும் என்னாவியும் ஆனவன் '

என்ற அடிக்குப் பேராசிரியர்

'இவை இறப்ப இழிந்தன வாயினும் பொருளது புரைவே
புணர்ப்போன் குறிப்பின் மருளற வருஉம் மரபிற்கென்ப '

என்பதால் ' ஈண்டு சொல்வானும். கருத்து வகையானும் உலகத்துப் பொருள்களும் அவற்றினூங்கு மிக்கன வின்மையாலும் உயர்ந்தனவாய் உண்மையாயின ' என்கிறார்.

சைவத்திருமுறைகளில் இறைவன்.

' அகர முதலான் ' எனக் குறிப்பிடப்படுகிறான்

அடுத்து,

ஓவற இமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி '

முருகப் பெருமான் ஒளிமயமானவன். அன்பர்கள்தம் பத்துக் கருவிகளும் தத்தமக்குரிய பொருள்களிடத்தே செல்லாதனவாய் அடங்கியபொழுது அவர்கள்தம் உள்ளத்தே ஒளிர்பவன். அவர்கள் கருத்திற்குச் சேயனாய் நின்று விளங்கும் ஒளிமயமானவன். திருமூலர், இறைவனை ' தூரத்திற் சோதி ' என்றும், ' தொகுத்திருள் நீக்கிய சோதியவன் ' எனவும் கூறுகிறார்.

அடுத்து அப்பெருமானின் திருவடிச் சிறப்பைக் கூறவருகிறார் நக்கீரர். அப்பெருமானின் தாள்கள்.

அடுத்து , 'உறுநர்த் தாங்கிய மதன்உடை நோன்தாள் '

முருகப்பெருமானின் வலிய திருவடிகள், தம்மைச் சரணடைந்த அன்பர்கள் தீவினையைப் போக்கி, அவர்தம் அறியாமையை நீக்கி, அவரைத் தாங்கும் தன்மையும் தகவும் கொண்டவை.

திருமூலர், எங்கும் நிறைந்த பெரிய உலகங்களை நிலைபெறச் செய்தலாகிய தாங்குதலைச் செய்து நீக்கமற நிற்கும் இறைவன் திருவடியை,

' எங்கும் பரந்தும் இருநிலந் தாங்கியுந்
தங்கும் படித்தவன் தாள் ' (பாடல். 327) எனப் போற்றுகிறார்.

வள்ளுவப் பேராசான்

'தனக்குவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது. "

என்று கூறுகிறார். ' கடவுள் வாழ்த்து ' அதிகாரத்தில் ஏழு குறள்களில் இறைவன் தாளைப் போற்றுகிறார்.

1) நற்றாள்
2) மாணடி
3) வேண்டுதல் வேண்டாமை இலானடி
4) தனக்குகவமை இல்லாதான் தாள்
5) அறவாழி அந்தணன் தாள்
6) 'எண் குணத்தான் தாள் '
7)' இறைவன் அடி ' என்பார்.

இதற்கு உரை வகுக்கும் பரிமேலழகர்

1) " பிறவிப் பிணிக்கு ' மருந்தாகலின் ' ' நற்றாள் ' என்றார் என்றும் "ஆகம அறிவிற்குப் பயன் அவன் தாளைத் தொழுது பிறவியறுத்த லென்பது " என்றும் கூறுகிறார்.

2) மேலும் வேண்டுதல் வேண்டாமை இலானடி சேர்ந்தாரை ' தன்னைப் பற்றி வருவனவும், பிற உயிர்கள் பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப் பற்றி வருவனவுமென' மூவகைத் துன்பங்கள் பற்றாது என்றும்."

3) இன்னும், ' தனக்குவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்' அல்லாதோர்' பிறவிக்கேது வாகிய காம, வெகுளி மயக்கங்களை மாற்ற மாட்டாமையின் பிறந்து அவற்றால் வரும் துன்பங்களில் அழுந்துவர் ' என்றும் கூறினார்.

மேலும் " இறைவனடியையே நினைப்பார்க்குப் பிறவி யறுதலும், மாறி நினைப்பார்க்கு அஃதறாமையும் " என்றும் கூறுகிறார். இதனால் இறைவன் நற்றாள் பற்ற வேண்டிய உயர்வும், பற்றாமையால் ஏற்படும் பிறவித்துன்பமும் பிற துன்பங்களும் கூறினார் வள்ளுவர். நக்கீரர் முருகப்பெருமானின் வலிய திருவடிகளைப் பற்றுக்கோடாகப் பற்றிய அன்பர்களின் தீவினையும், அறியாமையும் நீங்கும், என்கிறார். இறைவனின் வலது திருவடி ஞான சக்தி, இடது திருவடி கிரியா சக்தியாகும். பரிபாடல் ' நின்னில் சிறந்த நின் தாளிணையவை ' என்கிறது. சிவஞான சித்தியார் அடியவர், இறைத்திருவடிகள் ' பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கும் திறனை வியந்து பேசுகிறது. இறைவன் அடியவரைத் தாங்கும் மாண்பினை,

'கிடைக்கத்தகுமோ நற்கேண்மையார்க்கல்லால் எடுத்துச் சுமப்பானை இன்று ' என்று திருவருட் பயன் கூறுகிறது.

கண்ணன் கீதையில் ,

'எல்லாப் பற்றையும் விட்டு என் திருவடியைப் பற்றிக்கொள், நான் உன்னைத் தாங்குகிறேன்' என்றார்.

நம் ஞானசம்பந்தப் பெருமான், திருக்கழுமலம் திருப்பதிகத்தில்,

.... நலம்

மலி கழல் இணை தொழல் மருவுமே ," என்ற பாடுகிறார்.

(அதாவது உயிர்க்கு நன்மை எனப்படும் பேரின்பத்தை வழங்க வல்ல திருவடிகள்) மற்றும்,

கோயில் திருப்பதிகத்தில்,

" முற்றா வெண் திங்கள் முதல்வன் பாதமே
பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே "

என்றார். அதாவது பற்றா - பற்றாக பற்றா = அணுகா என்ற பொருளில் வருகிறது.

திருவள்ளுவர்,

" பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு " என்றார்.

(விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு எல்லாப் பொருளையும் பற்றி நின்றே பற்றற்ற இறைவன் ஓதிய வீட்டுநெறியை நன்னெறி என மனத்துக் கொள்க). மணக்குடவர் 'பற்றறுத்தானது பற்றினைப் பற்றுக, அதனைப் பற்றுங்கால், பயன் கருதிபற்றாது பற்று விடுதற்காகப் பற்றுக ' எனப்பொருள் காண்கிறார்.

அருணகிரிநாதர்,

'சேமக் கோமள பாதத் தாமரை ' என்கிறார். சேமம் என்பது இன்பம். இறைத் திருவடியிலே இன்பமிருக்கிறது. அது நினைக்குந்தோறும், காணுந்தோறும் , பேசுந்தோறும் தித்திக்கும் திறனுடையது. அதனால்

நக்கீரர் ' உறுநர் தாங்கிய மதனுடைநோன்தாள் ' என்றார்.

அடுத்து ' செறுநர் தேய்த்த செல்லுறம் தடக்கை '

ஆண்டவன் அனைத்து உயிர்களுக்கும் அன்பையும் அருளையும் தரவல்லவன், மக்களில் சிலரை, இறைவனே அழிப்பது முறையா என்ற வினா எழுகிறது. அசுரர்களும் ஆண்டவனால் படைக்கப்பட்டவர்கள் தாம். ஆனால் அவர்கள் பிற உயிர்களுக்கு இன்னல் செய்வதைத் தம் கொள்கையாகக் கொண்டவர்கள். கூனியை அரங்கில் தோற்றுவிக்கும் கம்பன்,

'இன்னல் செய் இராவணன் இழைத்த தீமைபோல்
துன்னருங் கொடுமனக்கூனி தோன்றினாள் ' என்று கூறுகிறார்.

மனிதர்களிலும் அசுரர் முதலியோர்களிலும் தேவர்களிலும் இன்னல் இயற்றுபவர்கள் உள்ளனர். இத்தகையோர் இறைவன் திருவருள் பற்றாது. தீவினை நயந்து, பிறர்க்கும் தமக்கும் கேடு சூழ்விக்கும் இயல்புடையவர்கள். இவ்வாறு இறைவன் மேற்கொள்ளும் அழித்தற் செயலும் அருள்பற்றிய செயலேயாகும். சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண் மன்மதனை எரித்தது நிக்ரக சக்தியைக் காட்டுகிறது. இதே நெற்றிக் கண்ணால் முருகனைத் தோற்றுவித்து அசுரரை அழித்துத் தேவர்களைக் காத்தது அப்பெருமானின் அநுக்கிரக சக்தியைக் காட்டுகிறது. இத்தகைய இறைவன் அருட்செயல் சிவஞானசித்தியாரில் கூறப்படுகிறது:-

" தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர்கள் தஞ்சொ லாற்றின்
வந்திடா விடின் உறுக்கி வளாரினால் அடித்துத் தீய
பந்தமும் இருவர் எல்லாம் பார்த்திடிற் பரிவே யாகும்
இந்த நீர் முறைமை யன்றோ ஈசனார் முனிவுமென்றும் "

(சித்தியார் சுபக்கம் 106)

எனவே. ' எக்கிரமத்தினாலும் இறைசெயல் அருளே ' யாகும்.

வள்ளுவப் பேராசான்

" சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர், கரும்புபோல்
கொல்லப் பயன்படும் கீழ் " என்றார்.

(சொல்லின் குறிப்புணர்ந்து பயன்படுவர் சான்றோர்,
மற்றைக் கீழாயினார் கரும்பு போல
வலியார் நைய நெருக்கிய வழிப் பயன்படுவர்)

மணக்குடவர் ' ஒறுப்பார்க்குக் கொடுப்பரென்றது ' என்று கூறுகிறார். இங்கு பிறருக்கு தீங்கிழைப்போரை நல்வழிப்படுத்துகிறான் முருகப்பெருமான். மழை வருகிறது. இணைந்து இடியும் வருகிறது. வான்மழை பெய்து உலகை ஓம்புதல் இயற்கையில் கடப்பாடு. ஆனால் மழையோடு இடியும் விரைந்து இவ்வுலக உயிர்களில் சிலவற்றைக்கொல்கிறது . அவ்வுயிர்கள் ஈட்டிய தீவினைப் பயனேயன்றி மழையின் குற்றமன்று அதனால், முருகப்பெருமான் விண் தரும் மழையென மன்னுயிர் காக்கிறான். அழிக்கத்தக்கவரை இடிபோல் அழிக்கிறான். இங்கு ' விரைவு' பற்றி இடி உவமை எடுத்தாளப்படுகிறது.

' உறுநரைத் தாங்குகிறது தாள்
செறுநரைத் தேய்க்கிறது தடக்கை '

அடுத்து, 'மறுவில் கற்பின் வர்ணுதல் கணவன் ' என்றார்.

இன்றைக்கு 33 விழுக்காடு கேட்டு மாதர்கள் வலியுறுத்தி வருகின்றனர். அன்றே முருகன் தெய்வ யானையின் கணவன் என அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறான்.

அருணகிரிநாதர் திருப்புகழில்,

'முத்தைத்தரு பத்தித் திரு நகை
அத்திக்கு இறை '

என்று தெய்வயானையம்மையாரை முதலில் வைத்துப் பாடுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அடியவரைக் காக்கும் சிட்ட பரிபாலனமும், கொடியவரை அழிக்கும் துட்ட சங்காரமும் இறைவனின் கிரியா அம்சங்களாதலாலே, இங்குத் தெய்வயானை கூறப்படுகிறார். இறைவன் மீது காதலாகிக் கசிந்துருகும் அடியவர் செயலை வல்வினை, மெல்வினை என அருள்நூல்கள் உரைக்கும். இதேபோன்று தம் கணவரையே தெய்வமாகக் கருதும் மகளிரின் கற்பையும், அறக்கற்பு மறக்கற்பு என இலக்கியப் பேராசிரியர்கள் பாகுபடுத்திப் பேசுவர். கண்ணகி மதுரையை எரியூட்டிய செயல்போன்றவை மறக்கற்பாகும். வள்ளுவப் பேராசான் சாற்றும் 'தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகை சான்ற சொற்காத்துச் சோர்வில்லாது' வாழ்ந்து, தம் கணவர் உயிர்துறப்பத் தம் உயிரும் தானே கழியுமாறு அமையும் கற்புடைமை அறக்கற்பாகும்.

மேலும், இறைவனோடு மாறுபாடின்றி, இயைந்து நடப்பவள் இறைவி. அதனால் ' மறுவில் கற்பின் வாணுதல் ' என்றார். சிவஞானசித்தியார்.

'எத்திறம் நின்றான் ஈசன் அத்திறம் அவளும் நிற்பள் ' (சித்தி. 74) என்று கூறுகிறது. கற்புடைமையால் அக அழகும், வாணுதல் உடைமையால் புற அழகும் கூறப்படுகின்றன. கற்புடைமையை வியந்தோதல் கவி மரபு. திருவள்ளுவர் ' கற்பென்னும் திண்மை ' என்கிறார். கம்பர் ' கற்பினுக்கு அணி ' எனச் சீதாபிராட்டியாரை வியந்தோதுவார். அருணகிரிநாதர் ' உத்தமி புதல்வன் ' என விநாயகப் பெருமானைக் குறிப்பிடுகிறார்.

அடுத்து,

'கார்கோள் முகந்த கமஞ்சூல் மாமழை ' யைக் கூறுகிறார். நக்கீரர்.

கார்காலம் தொடங்குகிறது. கடலில் நீர் முகந்து மேகங்கள் சூல் கொண்டன. ஆகாயத்தினின்றும் செறிந்த நீர்த்துளிகளைச் சிதறி கார்காலத்து முதல் மழை பெய்கின்றது. மழை வளத்தால் காட்டில் பல மலர்கள் மலர்ந்து மணம் வீசுகிறது. இயல்பிலே மாலை போல மலரும் கடம்புமாலையை முருகன் அணிகிறான். அதனால் 'கடம்பன் ' என்று அழைக்கப்படுகிறான்.

முதலில் ஞாயிற்றைக்கூறி, பின் மழையைக் கூறுவதால் தமிழர் மரபு வழி காப்புக் கூறியதாகக் கொள்ளலாம். வள்ளுவப் பேராசான் ' வான் சிறப்பை ' இரண்டாம் அதிகாரமாக வைத்துள்ளார். இதற்கு உரைவகுக்கும் பரிமேலழகர்.

' கடவுள் ஆணையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம் பொருளின்பங்களும் நடத்தற்கேதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறல்' என்கிறார். மேலும் வள்ளுவப் பெருந்தகை மழையை ' அமிழ்தம் ' என்று கூறியதற்கு அமிழ்தமுண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலின், உலகத்தை நிலைபெறுத்துகின்ற வானை ' அமிழ்தமென்றுணர்க என்றார்' என்று பரிமேலழகர் கூறுகிறார்.

சிலப்பதிகாரத்தில் ,

'ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும் '

என்றபின் ' மாமழை போற்றுதும் மாமழை போற்றுதும் ' எனக்கூறப்படுகிறது. இறைவன் திருவருளால் மழைபொழிதலும் அம்மழையாலே உலகில் தவமும் அறமும் தழைப்பது குறிப்பாம். திருமூலர் ' அமுதூறு மாமழை ' என்கிறார்.

அடுத்து

கார்கோண் முகந்த கமஞ்சூல் மாமழை

... ...

துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன் (7 = 11)

குறிஞ்சி நிலத்தில் விளையாடும் சூரரமகளிரையும் அவர் தம் அழகினையும் கூறுகிறார். நக்கீரர் ' இப்பகுதியில் ஒரு அழகான சொல்லாட்சியைப் பயன்படுத்துகிறார். ' கைபுனைந்து இயற்றாக் கவின்பெறு வனப்பு. அதாவது இச்சூரரகமகளிர் ஒருவர் கையால் ஒப்பனை செய்து தோற்றப்பொலிவை ஏற்படுத்தாமல், இயல்பாகவே அழகானவர்கள் என்பதாம்.

மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பிற்

... ...

சூரர மகளி ராடுஞ் சோலை (12 - 41)

அடுத்து அவர்களின் பல்வகை ஒப்பனைகளைக் கூறுகிறார்.

மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுக்கத்துச்
சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட்
பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்

இங்கு மலர்ந்த காந்தள் மலர்களால் ஆன குளிர்ந்த தலைமாலையை அணிந்து கொண்ட திருமுடியினை உடையவன் செவ்வேள் என்று கூறப்படுகிறது.

" பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச்

... .

நிணந்தின் வாய டுணங்கை தூங்க (45 - 56)

இங்கு ஒரு வெம்மையான ஒரு போர்க்கள காட்சியைக் காட்டுகிறார் நக்கீரர். பேய்கள் உணவு கிடைத்த மகிழ்ச்சியிலே துள்ளுகின்றன. கூத்தாடுகின்றன.

" இருபே ருருவி னொருபே ரியாக்கை
... .
தெய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேஎய்" (57 - 61)

மனிதனும் விலங்குமாய் இருபேருருவின் வடிவினை உடையவன் சூரன். கடலில் மாமரமாக நிற்கிறான். அவுணர்க்கு வெற்றியில்லையாக முருகன் சூரனைக் கொன்றான். மேலும்

" சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் புலம்பிரிந்து உறையும்
செலவு நீ நயந்தனை ஆயின் பலவுடன்
நன்னர் நெஞ்சத்து இன்நசை வாய்ப்ப
இன்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே "

" சேயோனின் சேவடியினை விரும்பி நேர்மையான உள்ளத்தோடு நன்மையே நாடும் கொள்கையினைக் கொண்டுள்ளாய். நீ உன் இருப்பிடத்தினின்றும் நீங்கி

முருகனிடம் செல்லுதலைக் கருதுவாயாயின் மிகவும் நன்று. நல்ல நெஞ்சிலே நீ கொண்டுள்ள இனிய விருப்பம் ஈடேறும். நீ முயன்று மேற்கொண்டுள்ள செயலின் பயனை இப்பொழுதே பெறுவாய் ".

இங்கு நக்கீரர், நலம்புரி கொள்கையுடன் வரும் புலவனைப் பாராட்டுகிறார். இப்புலவன், முந்திய வல்வினைகள் தீர்க்கும் முருகப் பெருமானின் திருவடியில் செல்லுதற்குரிய தலைமை பெற்ற உள்ளமுடையவன். நன்மைகளைச் செய்யும் நாட்டமுடையவன். ஆணவ அழுக்கு நீங்கிய ' அமலமாகிய சிந்தை ' யை உடையவன். 'மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல்' என்கிறார் வள்ளுவர். முருகன் அருள்யாசித்து வரும் இப்புலவன் பக்தியும் அறிவும் பரவிய மனத்தினன். முருகன்மீது உருகும் செயல் தந்து உணர்வு கொள்ளும் பேற்றை யாசிப்பவன். உண்மை உணர்ந்து எஞ்ஞான்றும் தங்குதற்குரிய நெறியில் செல்லும் செலவை அவன் மேற்கொண்டுள்ளான். முருகப்பெருமானின் அருளைப் பெறும் தகுதிகள் அனைத்தும் பெற்றுள்ளான். அவன் குறிக்கோள் முருகப் பெருமானின் திருவடியைச் சார்வது. காரணம் திருவடியே வீடாகும். இப்பகுதிக்கு விளக்கம் கூறும் நச்சினார்க்கினியர்.

'திருவடியே வீடாயிருக்கும் " என்றார், அது.

தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டாதனவெல்லாம் காட்டிச் சிவங்காட்டித்
தாள்தாமரை காட்டித் தன் கருணைத் தேன்காட்டி '
(திருவாசகம் - திருவம்மானை - 6)

என்பதாலும். பிறருந் திருவடியைக் கூறுமாற்றானும் உணர்க ' என்று கூறுகிறார்.

அப்பர் பெருமான்,

" புண்ணியா நின்னடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே "

என்று திருவடியை வேண்டுகின்றார்.

சிவஞானசித்தியாரில்

'ஞானத்தால் சிவனடியைச் சேர்வர் ' என்றும் (சித்தி. சுபக்.263)

' இறைவனடி ஞானமே ஞானமென்பார் '(சித்தி- சுபக். 279)

என்றும் கூறப்படுகிறது.

வீடுபேற்றிற்குச் சேயோன் சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளம் வேண்டும். இஃது ஏனைப்பற்று நீங்கி. முருகப்பற்றில் ஈடுபடும் அன்பு நெறியாகும். இது

சென்ற பிறப்புகளில் நலமே புரிந்து பழகிய பழக்கத்தால் இப்பிறப்பில் எய்தப்பெறுவது. இது புலனை அடக்கி, மனத்தை, யாண்டும் நிறைந்திருக்கும் இறைவனிடம் நிற்கச் செய்து அவனோடு கலந்து நிற்கும் பாவனையால் உண்டாகும். இறைவன் ' அன்பினில் விளைந்த ஆரமுது ', ' ஆரேனும் அன்பு செயின் அங்கே தலைப்படுவான் ' அருணகிரிநாதர் முருகன் திருவடிக்குத்தாம் வழிவழியடிமை என்பதைப் பல பாடல்களில் கூறுகிறார்.

திருவள்ளுவர் உயிர்களுக்கு எக்காலத்தும் விடாது வருகின்ற பிறப்பினை உண்டாக்கும் வித்து, அவா ஆகும் என்கிறார்.

" அவாஎன்ப எல்லா உயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து " என்றார்.

திருமூலர்,

'ஆசையறுமின்கள் ஆசையறுமின்கள்
ஈசனோடாயினும் ஆசையறுமின்கள் ' என்று கூறுகிறார்(2570)

அருணகிரிநாதர்,

" பிறவியற நினைகுவனெ னாசைப் பாடைத் தவிரேனோ "

என இறைஞ்சுகிறார். புலம் பிரிந்து உறைதல், உலகப் பற்றற்று வாழ்தல், அது இறையைப் பற்றுவதாலேயே வரும்.

" பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு " என்கிறது வள்ளுவம்.

நாம் இவ்வுலகியல் இன்ப துன்பங்களிலே உழல்கிறோம் - நமக்கு இறைவன், தாள்களைப் பற்றும் அவாவும் முயல்வும் வேண்டும். ஆண்டவன் ஈர்த்து நம்மை ஆண்டுகொள்ள வருகிறான். நம் அன்பைவிட, அவன் நம்மேல் வைத்திருக்கும் அன்பு பெரிது, மணிவாசகப்பெருமான்

" தீர்ந்த அன்பாய அன்பர்க்கு அவரினும்
அன்ப போற்றி "

எனப்பாடுகிறார். அருணகிரிநாதர் ' தேடும் அன்பர் சகாயர் ' என்று கூறுகிறார். (விந்ததினூறி - திருச்செந்தூர் திருப்புகழ்). மேலும் ஆன்மாவின் தனிமை அகல மெய்யறிவைப் பெறவேண்டும். இதனை அருணகிரிநாதர் ' தனிமை கழிய அறிவு தரவேணும் ' (தமரு மமரு திருப்புகழ்) என்று வேண்டுகிறார். மேலும் அவர் ஐம்பொறிகளின் வழிச் செல்லும் ஆசைகளை அறுக்க வேண்டும் என்பதைக் கந்தரநுபூதியில் மிக அழகாகத் தெரிவிக்கிறார்.

' கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்
றுய்வாய் மனனே ஒழிவாய் ஒழிவாய்
மெய்வாய் விழிநாசியொடும் செவியாம்
ஐவாய் வழிசெல்லும் அவாவினையே, '

இங்கு அருள் தருபவன், அவ்வருளைப் பெறுபவன் ஆகிய இருவர் தகுதியையும் கூறுகிறார் நக்கீரர். முருகனின் நிறம் செம்மை, திருவடி செம்மை. கரங்கள் அருளை வாரி வழங்கும் பேற்றால் செம்மையானவை சுழற்றும் வேல் செம்மை. அப்பெருமானை அடையப் புறப்படும் அன்பனின் உள்ளம் செம்மையானது. தூய்மையானது.

செம்மல் என்பதற்கு தமிழ் அகராதி (Tamil Lexicon) கீழ்க்கண்ட பொருளைத் தருகிறது :-

1) தலைமை, *2)* வலிமை *3)* தருக்கு *4)* பெருமையில் சிறந்தோன். *5)* இறைவன்

சான்று—

1) " அருந்தமிழ் முடித்த செம்மல் கான "

(தொல் — பொரு. *146*)

2)' சித்தன் பெரியவன் செம்மல்

(சிலம்பு *10, 183*)

6) சிவன் *7)* அருகன் *8)* வீரன் *9)* புதல்வன் — பருதிச் செல்வன் செம்மல்(கம்ப — அனுமன் *78)* *10)* சாதிப்பூ *11)* உதிர்ந்த பழம்பூ — செம்மண் மணங் கமழ

(சிலம்பு *7* — பாடல் *39)* *12)* வாடாப்பூ *13*) நீர்

செம்பொருள்

நேர் பொருள் உண்மைப் பொருள் சிறந்த பொருள்
" மெய் நிறைந்த செம்பொருளாம் வேதத்தின் "

(திருஞான —*102* — பெரிய புராணம்)

1) முதற்பொருளான கடவுள்

வள்ளுவப் பேராசான்

" பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்பதறிவு " என்றார்.

(பிறப்பிற்கு முதற்காரணமாய அவிச்சை கெட , வீட்டின் நிமித்த காரணமாய செவ்விய பொருளைக் காண்பதே ஒருவர்க்கு மெய்யுணர்வாவது - பரிமேலழகர்).

பிறப்பு = பேதைமை . சிறப்பு = செம்பொருள்

ஐவகை குற்றங்களுள் ' அவிச்சை ' ஏனைய நான்கிற்கும் காரணம். அதனால் பிறப்பிற்குக் காரணமாக்கினார்.

எப் பொருளினும் சிறந்தது வீடு என்பதால் ' சிறப்பு ' என்றார்.

தோற்றக் கேடுகளின்மையின் நித்தமாய் நோன்மையால் தன்னை ஒன்றும் கலத்தலின்மையில் தூய்தாய் தானெல்லாவற்றையுங் கலந்து நிற்கின்ற முதல்பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மைத்தாதல் பற்றி ' செம்பொருள் ' என்றார் எனக் கூறுகிறார்.

மணக்குடவர்,

' பிறப்பாகிய அறியாமையினின்றும் நீங்கப்
பிறவா மையாகிய செவ்விய பொருளைக் காண்பது அறிவாம்'

என உரை வகுக்கிறார்.

அடுத்து ' இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிறிலவாம்
செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல் '

(இன் சொல்லாவன = அன்பொடு கலந்து வஞ்சனையிலவாயிருக்கிற அறத்தினை உணர்ந்தார் வாய்ச்சொல்) " (மெய் உணர்ந்தார் நெஞ்சிற்கெல்லாம். செம்மையுடைத்தாய்த் தோன்றலின் ' செம்பொருளெனப்பட்டது)

செம்மை - என்பதற்கு தமிழ் அகர முதலி கீழக்காணும் பொருளுரைக்கிறது :-

1)சிவப்பு 2) நேர்மை

" செம்மை யினிகந் தொரீஇ (கலித் 14)

3)மனக்கோட்டமின்மை

" (செம்மையும் செப்பும் ") தொல். பொருள். 209

4) ஒற்றுமை 5) பெருமை

(" செம்மை சான்ற காவிதி மாக்களும் ")

= மதுரைக் காஞ்சி

6) சுத்தம் 7) அழகு 8) செவ்வை 9) கேது 10) கந்தகம்

செம்மைமுன் னிற்பச் சுவேதர் திரிவபோல்

(திரு மந்திர 2455)

கலித்தொகை

" செம்மையின் இகந்தாரிப் பொருள் செய்வார்க்கப் பொருள்
இம்மையும் மறுமையும் பகையாவதறியாயோ "

(பொருள் தேடும் முறைமை நீங்கிப் பொருள் தேடுவார்க்கு
அப்பொருள் தான் அவரை நீங்கி இம்மை மறுமையில்
பகையாவதை அறியாயோ ? ")

சிலப்பதிகாரம்

" சித்தன் பெரியவன் செம்மல் திகலொளி "

சித்தன் = எண் வகைச் சித்திகளையும் உண்டாக்குபவன்

பெரியவன் = எல்லோருக்கும் பெரியோன்

செம்மல் = தலைமையில் சிறந்தோன்

திகழ் ஒளி = விளங்கும் ஒளியாயுள்ளோன்

இறைவன் = எல்லாவற்றிலும் தங்குபவன்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

1) " சிந்தையுள் சிவமாய் நின்ற செம்மையோடு

2) " சீல மார்ந்தவர் செம்மையுள்
நிற்பரே "

3) " மெய்ம்மையாம் உழவைச் செய்து விருப்பெனும்
வித்தை வித்திப்

பொய்ம்மையாம் களையை வாங்கிப் பொறையெனும் நீரைப்
பாய்ச்சித்

தம்மையும் நோக்கிக் கண்டு தகவெனும் வேலியிட்டுச்
செம்மையுள் நிற்பராகில். சிவகதி விளையுமன்றே " என்று பாடுகிறார்.

1. மெய்மையாம் உழவு

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்.

" ஞான நெறியடைந்தவர் சிவனை " (சித்தியார்)

ஞான மெய்ந் நெறிதான் யார்க்கும்
நமச்சிவாயச் சொலாம் " (பெரிய புராணம்)

2. விருப்பெனும் வித்து

'அயரா அன்பின் அரன் கழல் செலும் '

3. ' பொய்மையாம் களையை வாங்கல் '

பொய் = அசத்தியம் வாங்குதல் = சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்தல்.

4. பொறையெனும் நீரைப் பாய்ச்சல்.

பொறை = பொறுமை

பொறுமையான நீரால் பொய்யான களையைப் பிடுங்கி. விருப்பமான வித்து வளரச் செய்வதே மெய்ஞான உழவு.

5. தம்மையும் நோக்கிக் காண்டல்

சிவதரிசனத்தால் ' ஆன்ம தரிசனம் '
' ஆன்ம சுத்தி '
நோக்கல் = காண்டல்

1. கொல்லாமை 2) ஐம்பொறியடக்கம் 3) பொறுமை 4) இரக்கம் 5) அறிவு 6) மெய் 7) தவம் 8) அன்பு (பூசைக்குரிய)

' திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
திருநாவுக் கரையன் தன் அடியார்க்கு மடியேன் '
'சீலம் ஆர்ந்தவர் செம்மையுள் நிற்பவர் '
சிவகதி = சிவா நுபவம்

திருப்பரங்குன்றம் = கூறுமுன் மதுரையைக் கூறுகிறார். = நக்கீரர் வாழ்ந்தது நான்மாடக்கூடல் = ஒரு நகருக்கு வேண்டிய அணிகலன்களான கோட்டை கொத்தளங்கள், செல்வச் சிறப்பு, கல்விச் சிறப்பு, பகைவரின்மை எனப் பல உயர்வும் மாட்சியும் கொண்டது.

" செருப்புகன் றெடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொடி
... ...
குன்றமர்ந் துறைதலும் முரிய னதா அன்று " (67 = 77)

திருமகள் சிறப்புடன் எழுந்தருளியிருக்கும் தீமை தீர்ந்த கடைகள் என்பதால் ' திரு வீற்றிருந்த தீதுதீர் நியமத்து ' என்றார்.

திருவள்ளுவர்,

' நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாடா வளந்தரு நாடு ' என்கிறார்.

(தங்கண் வாழ்வார் தேடி வருந்தாமல்
அவர்பால் தாமே யடையுஞ் செல்வத்தை யுடைய நாடு.)

கம்பன் அயோத்தியில்

" நீரிடை உறங்கும் சங்கு,
நிழலிடை உறங்கம் மேதி
தாரிடை உறங்கும் வண்டு
தாமரை உறையும் செய்யாள் " என்று கூறப்படுகிறது.

(நீரில் சங்கும், நிழலில் எருமையும், மக்கள் அணிந்துள்ள மாலையில் வண்டும், தாமரை மலரில் இலக்குமியும் உறங்குகின்றனர்.)

தன்னை யாரும் விரும்பி அழைக்கவில்லை என்பதால் இலக்குமியும் தன் உறைவிடமாகிய தாமரையில் உறங்குகிறாள். இங்கு மதுரையின் வளமிக்க வீதிகளில் திருமகள் வீற்றிருப்பதாகக் கூறி மதுரையின் செல்வச் சிறப்பைக் கூறுகிறார். நக்கீரர் , பாண்டியனையும் இதனுள் கொண்டுவரும் நோக்கமென்பார் ஒரு உரையாசிரியர்.

திருப்பரங்குன்றம் மதுரைக்கு மேற்கில் அமைந்துள்ளது. முள்ளைத் தண்டிலே கொண்ட தாமரை மலர்கள் . கருமையான சேற்றினை உடைய அகன்ற வயலிலே மலர்ந்துள்ளன. அத்தாமரை மலர்களிலே வண்டுக்கூட்டம் தேனையருந்தி மலர்ப்படுக்கையிலே உறங்கின. வைகறை மலர்கிறது. கதிரவன் எழுகிறான். தாமரை இதழ் விரிகிறது. வண்டுகள் விழித்தெழுந்தன. அழகிய சுனையிடத்துக் கண்ணைப்போல் நெய்தல் பூக்கள் மலர்ந்தன. அதில் தேன் உண்டது, பின் கண்போல் மலர்ந்த சுனை மலரின் சென்று ஆரவாரிக்கிறது.

(விபரீத உவமை)

இங்கு மலர்ந்த தாமரை மலரிலே தேன் பருகச் சென்ற வண்டுகள் கதிரவன் மறைவால் மலர் இதழ்கள் கதவுகள் மூடியதால் வண்டுகள் அங்கேயே உறங்குகின்றன.

ஆண்டாள்,

" பூங்குவளைப் போதில் பொறி வண்டு
கண்படுப்ப " என்று பாடுகிறார்.

இதற்கு உள்ளுறைப்பொருளாக" ஞானிகளின் இதய மலரிலே தெய்வ வண்டாகிய இறைவன் கண் வளர்வதற்கு நினைவுக்குறி ' என்பர்.

முருகன் ' குகன் ' எனப்படுகிறான். அன்பர்களின் இதய கமலத்தைத் தன் இருப்பிடமாகக் கொண்டதால் முருகன் ' குகன் ' என மொழியப்படுகிறான்.

அடுத்து திருச்சீரலைவாய்

இன்றைய திருச்செந்தூர் நீலக்கடல் ஓரத்திலே நித்தம் தவஞ்செய்தற்குரிய தலம். பிறவி என்பது பெருங்கடல்

திருவள்ளுவர்,

' பிறவிப் பெருங்கடல் ' என்பார்.

பரிமேலழகர்

' காரண காரியத் தொடர்ச்சியாய் கரையின்றி வருதலின் பிறவிப் பெருங்கடல் என்றார்' என்பார். அருணகிரிநாதர் முருகப்பெருமான் எழுபிறப்பாகிய கடலை நாம் கடப்பதற்கு உதவிடும் ஓடக்காரன் என்கிறார்.

' யாதுநிலை யற்றலையும் எழுபிறவிக் கடலை
ஏறவிடு நற்கருணை ஓடக் காரனும் ' என்கிறார்.

சிவபெருமான் கருணைக்கடல் . அதனின்றும் அடித்த ஓர் அலை கரையில் முருகனாக நிற்கிறது என்றும் கூறுகிறார்.

' திங்கள் அரவு நதி சூடிய பரமர்
தந்த குமர அலையே '

ஆதிசங்கரர் திருச்செந்தூரை பிறவிப்பெருங்கடலில் அல்லலுறுகிற ஆன்மாக்களை உய்வு பெறச் செய்யும் துறை முகப்பட்டினம் அதாவது 'யதா சந்நிதானம் ' என்பார். இங்கு மூலவர் நின்ற திருக்கோலமாக ஒரு திருமுகமும் . அபயம் , வரதம், பூ, செபமாலை இவற்றை ஏந்திய நான்கு திருக்கரங்களும் கொண்டு கிழக்கு நோக்கிக் காட்சி தந்தருளுகிறார்.

வைந்நுதி பொருத வடுவாழ் வரிநுதல்
... ...
கால்கிளர்ந் தன்ன வேழ மேல்கொண்டு (78 - 82)

முருகப் பெருமான் யானைமீது ஏறி திருச்செந்தூர் வருகிறான். முருகனுக்கு மூன்று வாகனங்கள், ஆட்டுக்கடா, பிணிமுகமென்ற யானை, இந்திரமயில் (பின் சூரமயில்)

திருபரங்குன்றத்தில் மயில் மேல் தோன்றும் காட்சியும். திருச்சீரலைவாயில் பிணி முகமெனும் யானை மீது தோன்றும் காட்சியும் கூறப்படுகின்றன.

இரண்டுமே பிரணவத்தின் உள்ளும் புறமும் வீற்றிருப்பவன் முருகன் என்பதைக் கூறும்.

அப்பரடிகள் = ' ஓங்காரத்துட் பொருளாய் நின்றான்
கண்டாய் ' என்றார்.

திருச்சீரலைவாய் படைவீடு பகுதியில் சில அடிகளுக்கு மட்டும் பொருள் காணலாம் :-

" தாஇல் கொள்கைத் தம்தொழில் முடிமார்
மனன்நேர்பு எழுதரு வாள்நிற முகனே "

அதாவது ' தவத் தொழிலில் தலை நின்று முற்றுப் பெற்ற பெரியோரைக் குறிக்கும். இத்தகைய சான்றோர் உள்ளத்தில் இறைவன் உருக்கொண்டு காட்சி தருபவன். திருமூலர்

' உண்ணாடி உள்ளே ஒளிபெற நோக்கில்
கண்ணாடி போலக் கலந்து நின்றானே '

அப்பர்பெருமான் ' .... என்னுள்ளே
தேடிக் கண்டு கொண்டேன் '

' நினைப்பவர் மனமே கோயிலாக் கொண்டவன் ' என்கிறார்.

வள்ளுவப் பேராசானின்

'மலர்மிசை ஏகினான் ' என்ற திருக்குறளுக்கு அன்பால் நினைவாரது உள்ளக் கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவோடு விரைந்து சேறலின் '

என்று பரிமேலழகர் பொருள் கூறுகிறார்.

ஒப்பீடு

திருப்பரங்குன்று	==	திருச்சீரலைவாய்
1)சென்னியில் செங்காந்தள்	=	ஒளி. வீசும் கிரீடம்
இயற்கை அழகு	=	செயற்கை அழகு
2) ஞாயிற்றோடு ஒப்பீடு	=	திங்களோடு
இருளை நீக்குபவன்	=	தண்ணளி சுரப்பவன்
அஞ்ஞான இருள் போக்குபவன்	=	அடியார்க்குத் தண்ணளி

ஆறுமுகங்களின் செயல்பாடுகள்

" மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப்
... ...
யாங்கம். மூவிரு முகனும் முறைநவின் றொழுகலின் " (91 - 103)

முதல் திருமுகம் :

1) இவ்வுலகு பேரிருளாலே மறைக்கப்பட்டது. அதன் குற்ற மகன்று விளங்க பலவாக சுடர்களைத் தோற்றுவிக்கும்.

திருமுறைகள் = ' மையல் மானுடமாய் மயங்கும்வழி
ஐயனே தடுத்தாண்டு அருள் செய்க '
' மயக்கும் மாறிலா என்னை மையல் செய்து
இம்மண்ணின் மேல்
பிறக்குமாறு காட்டினாய் ' கூறுகின்றன.

மணிவாசகர் = ' இருள் கெட அருளும் இறைவா ' போற்றி ' என்றார்.

இரண்டாம் திருமுகம் :

2) இத்திருமுகம் அன்பர்கள் துதிக்க அவர்க்கு இணங்கி, இனிதாகத் தோன்றி அவர்பால் உள்ள காதலாலே அன்போடு வரங்கொடுக்கும்.

ஞானசம்பந்தப்பெருமான்

' என் உளமே புகுந்த அதனால் ' என்கிறார்.

தாயுமானவர் = ' அன்பினால் மூர்ச்சித்த அன்பருக்கு
அங்ஙனே அமிர்த சஞ்சீவிபோல் வந்து
ஆனந்த மழை பொழிவை '

இங்கு ' ஏத்த ' எனக்கூறி

'காதலில் உவந்து வரம் கொடுத்தன்றே ' என அடை மொழிகள் வருகின்றன.

மூன்றாம் திருமுகம் :-

1) ' மந்திரத்தை உடைய வேதமுறையினின்றும் வழுவாத அந்தணர்களுடைய யாகங்களில் இடையூறு நிகழாமல் காக்கும்.

மணிவாசகர்.

'வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
மெய்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்கு '

என்கிறார். இந்த அந்தணர்கள் முருகப் பெருமானுக்குரிய ஆறெழுத்து மந்திரமான ' சரவணபவ அல்லது குமாராயநம ' என்பதை ஓதுபவர்கள். தமிழில் ' முருகா ' என்றழைப்பது சிறக்கும்.

நான்காம் திருமுகம் :

2) ' இம்முகம் மக்கள் அறிவினுக் கெட்டாது எஞ்சி நின்ற பொருள்களை எல்லாம் உலகம் இன்புறும் படியாக உணர்த்திக் கலை நிரம்பிய திங்களைப்போல திசைகளை எல்லாம் ' விளக்கிக் கொண்டிருக்கும் '.

ஐந்தாம் திருமுகம் :

3) ' இத்திருமுகம் பகைவர்களை அழித்து, அவர்கள் பிறர் மேற்செய்யும் போரைக் கெடுத்து கறுவுதல் கொண்ட சினமிக்க உள்ளத்தோடு போர்க்கள வேள்வியை விரும்பிச் செய்யும் '

நமது புராணங்கள் கூறும் வரலாற்றின்படி முருகப்பெருமானுக்கும் சூரபன்மனுக்கும் நடந்த போர் பத்துநாட்கள் எனவும், பாரதப் போர் 18 நாட்கள் எனவும், இமாமாயனப்போர் 18 மாதங்கள் எனவும் கூறப்படுகிறது.

6) ஆறாம் திருமுகம் :

இம்முகம்

' கொடி போன்ற இடையை உடைய
குறவர் தம் இளம் பெண்ணாய்
உள்ள வள்ளியோடு மகிழ்ச்சியை
நாடியிருக்கும் '

நச்சினார்க்கினியர் ' காம நுகர்ச்சி யில்லாத இறைவன் இவ்வாறு நகையமர்ந்தான் என்பது உலகில் இல்வாழ்க்கை நடத்தற்கென்று உணர்க'

அது ' தென்பால் உகந்தாடும் தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
பெண்பால் உகந்தான் பெரும் பித்தன் காணேடி
பெண்பால் உகந்திலனேல் பேதாய் இரு நிலத்தோர்
விண்பால் யோ(கு)எய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ '
என்பதால் உணர்க என்று உரை வகுக்கிறார்.

சிவஞான சித்தியார்,

' போகியாய் இருந்து உயிர்க்கு போகத்தைப் புரிதல் ஓரார் ' என்று கூறுகிறது.

இந்த ஆறு முகங்களின் சிறப்பை அருணகிரிநாதர்

" ஏறு மயில் ஏறி விளையாடு முகம் ஒன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசும் முகம் ஒன்றே
கூறும் அடியார்கள் வினை தீர்க்கும் முகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல் வாங்கி நின்ற முகம் ஒன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்த முகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம் புனர வந்த முகம் ஒன்றே " என்று கூறுகிறார்.

முருகப்பெருமானின் தோள்கள்

உத்தம இலட்சணமான சிவந்த வரிகள் கொண்ட தோள்கள். மூன்று வரிகள் கொண்டவை. உத்தம ஆடவர்க்குரியவை. சீவகனுக்கு

' வரையகன் மார்பில் வரியும் மூன்றுள '

என்பார். சீவக சிந்தாமணியாசிரியர். இனி முருகப்பெருமானின் பன்னிரண்டு கரங்களின் செயல்பாட்டைக் கூறுகிறார் நக்கீரர்.

" விண்செலன் மரபி னையர்க் கேந்திய

... .

வாங்கப், பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி " (107 - 118)

1) முதலிரு கரங்கள்

ஒன்று ஆகாயத்திலே செல்லுகின்ற ஒழுக்கத்தினையுடைய தெய்வ இருடிகளுக்குப் பாதுகாப்பாக ஏந்தியது. மற்றொன்று இடுப்பில் பொருந்தியது.

கருணை உள்ளம் கொண்ட முனிவர்கள் கதிரவன் செலுத்தும் கதிர்களின் கடுமையைத் தாங்கி உலகைக் காப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

' என் பிலதனை வெயில் போலக் காயுமே'

என்றார் திருவள்ளுவர்.

சேக்கிழார் பெருமான்.

" அண்டம் உற நிமிர்ந்து ஆடும் கோலம் " என்கிறார் - (அதாவது மேலண்டத்தில் உள்ளவர்களுக்குச் சிவபெருமான் அருள் செய்யத்தூக்கியது போலக் கரம் உயர்த்தி ஆடும் திருக்கத்தைக் கூறுகிறார்.)

மணிவாசகர் " ஏகாசம் இட்ட இருடிகள் போகாமே
ஆகாசம் காவல் என்று உந்தீபற ".

இன்று உலகளாவிய ' தட்ப வெட்ப மாற்றம் ' ஏற்பட்டுவிட்டதாக விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர்.

2) இரண்டாம் இணைத் திருக்கரங்கள்

முருகப் பெருமான் யானை மீது அமர்ந்து வருகிறான். ஒரு கரம் யானையைச் செலுத்தும் அங்குசத்தைக் கொண்டு விளங்குகிறது. மற்றொன்று தொடை மீது செலுத்தும் இயல்புடன் உள்ளது. கண்ணன் கீதையில்

' சேனைத் தலைவர்களுள் நான்
முருகனாக இருக்கிறேன் '. என்கிறான்.

3) மூன்றாம் இணைத் திருகரங்கள்

கேடகத்தையும் வேலாயுதத்தையும் சுழற்றிக் கொண்டிருப்பன.

திருவள்ளுவர் 'கைவேல் களிற்றோடு போக்கி என்கிறார்.

4) நான்காம் இணைத்திருக்கரங்கள்

ஒரு கை மார்பிலே விளங்குகிறது. ஒரு கை மாலையோடு அழகுறத்தோன்றும்.

சிவபெருமான்,

'எல்லாமாய் அல்லதுமாய இருந்ததனை இருந்தபடி
இருந்துகாட்டி
சொல்லாமல் சொன்னவராய் 'நின்ற

குருமூர்த்தம் கொண்டவர்.

அவர் திருக்குமாரனும் சின் முத்திரை தரித்த கோலத்தில் குருவாக வீற்றிருக்கிறான்.

5) ஐந்தாம் இணைத் திருக்கரங்கள்

" முருகப்பெருமானின் ஒரு கரம் மேலே
உயர்த்தப்பட்டு களவேள்விக்கு ஆணை பிறப்பிக்கிறது.
இணை கரம் மாறிமாறி மணி அடிக்கிறது.

6) ஆறாம் இணைத்திருக்கரங்கள்

ஒரு கை நீலநிறத்தினையுடைய மேகத்திலிருந்து நிரம்பிய நீர்த்துளியைப் பொழியச் செய்கிறது. மற்றொன்று தெய்வப் பெண்களுக்கு மணமாலையைச் சூட்டுகிறது.

திருவள்ளுவர் ' நீரின்றி அமையாது உலகு' என்றும், 'எல்லாம் மழை' என்றும், வானம் வறக்குமேல் ' சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது ' என்றும், ' வானம் வழங்காதெனின் , ' தானம் ' தவமிரண்டும் தங்கா வியனுலகம் ' என்றும் கூறினார்.

பலநல்லிசைக் கருவிகள் முழங்க, கொம்புஒலிகள் , சங்குகள் முழங்க, முரசம் அதிர, மயில் கொடி அகவ, மங்கல ஒலியோடு திருச்சீரலைவாயில் தங்குதலும் முருகன் பண்பாகும்.

திருவாவினன்குடி

" சீரை தைஇய உடுக்கையர் சீரொடு

... ...

துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புக " (125 - 137)

இன்றைய பழனி. திருமால் உள்ளிட்ட பெருங்கூட்டம் முருகப் பெருமானைக் காணச் செல்கிறது. முதலில் முனிவர்கள் செல்கிறார்கள். மரவுரி ஆடையை அணிந்திருக்கிறார்கள். வலம்புரிச் சங்கு ஒத்ததாய் அழகாய் முடிக்கப்பட்ட நரைமுடியினர் அழுக்கற்ற மேனியர்.

மான்தோலைப் போர்த்தி உள்ளனர். தசையற்ற மார்பினர். எலும்புகள் மேலே எழுந்து இயங்கும் உடம்பு, பன்னாள் ஒருங்கே உண்ணாதிருந்து இடையே உணவை உண்டவர்கள், பகையும் கோபமும் நீங்கிய மனத்தினர். முற்றும் அறிந்தவர்கள், கற்றோர்க்கு எல்லையாகிய தலைமை உடையவர்கள், காமமும் கடுஞ்சினமும் நீங்கிய அறிவினர். மனத்தால் வருத்தம் சிறிதும் இல்லாதவர், யாரிடமும் வெறுப்பில்லாத நல்ல அறிவினர்.

வள்ளுவப் பேராசான் ' நீத்தார் பெருமை ' அதிகாரத்தில் ' முற்றுந்துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுகிறார்'

" ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை, விழுப்பத்து
வேண்டும் அபனுவல் துணிவு "

இதற்கு ' தமக்குரிய ஒழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறந்தாரது பெருமையை விழுமிய பொருட்கள் பலவற்றுள்ளும் இதுவே விழுமிதென விரும்பும் நூல்களது துணிவு ' என பரிமேலழகர், உரை காண்கிறார் மேலும் அவர்,"தமக்கு உரிய ஒழுக்கத்தின் கண்ணே நின்று துறத்தலாவது தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் உரிய ஒழுக்கங்களை வழுவாதொழுக. அறம் வளரும், அறம் வளர பாவந்தேயும; பாவந்தேய அறியாமை நீங்கும்; அறியாமை நீங்க நித்த அநித்தங்களது வேறு பாட்டுணர்வும் அழிதன் மாலையவாய இம்மை மறுமை இன்பங்களின் உவர்ப்பும் பிறவித் துன்பங்களும் தோன்றும் ; அவை தோன்ற வீட்டின்கண் ஆசை உண்டாம் ; அது உண்டாக பிறவிக்குக் காரணமாகிய பயனின் முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி வீட்டிற்கு காரணமாகிய யோக முயற்சியுண்டாம்; அஃதுதுண்டாக மெய்யுணர்வு பிறந்து புறப்பற்றாகிய எனதென்பதும் அகப்பற்றாகிய யானென்பதும் விடும்; ஆகலான் இரண்டு பற்றையும் இம்முறை உவர்த்து விடுதலெனக் கொள்க " என்று இத்தகைய துறவை மேற்கொண்டவர்கள் என்று விளக்கமளிக்கிறார்.

இத்தவச்சீலர்கள்

1. <u>பன்னாள் உண்ணா நோன்பினர்</u> வள்ளுவப் பேராசான் தவச்சீலர்கள் கொள்ள வேண்டிய அறம் மற்றும் கடன் குறித்து 'தவம் ' அதிகாரம் தந்துள்ளார். இதற்கு உரைவகுக்கும் பரிமேலழகர், 'மனம் பொறி வழி போகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களால் உண்டி சுருக்கலும் .... " எனக் கூறுகிறார். மேலும் ' துறவு ' அதிகாரத்தில்

" மற்றும் தொடர்பாடு எவன் கொல் பிறப்பறுக்க
உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை " (துறவு - ரு)

('பிறப்பறுத்தலை மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாம் உடம்பும் மிகையாம்)

இவ்வுடம்பால் துன்பம் இடையறாது வருதலை உணர்ந்து பொறாது வீட்டின்கண் விரைதலின் ' உடம்பு மிகை ' எனப்படுகிறது.

" உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னாச் சொனோற்பாரின் பின் "

(விரதங்கள் ஊணைத் தவிர்ந்து உற்ற நோயைப் பொறுப்பார் எல்லாரினும் பெரியர். இன்னாத சொல்லைப் பொறுப்பார் பின்)

இராமலிங்க அடிகளார் 'பசித்திரு' 'தனித்திரு' 'விழித்திரு' என்பார்.

தாயுமானவடிகள் 'யோசிக்கும் வேளையில் பசிதீர உண்பதும்

உறங்குவதுமாக முடியும்' என்கிறார்.

1) அடுத்து இகலோடு செற்றம் நீங்கிய மனத்தினர்

வெகுளி முகத்தில் தோன்றினால் சினம், சொல்லானால் சீற்றம் செயலானால் செற்றம்.

வள்ளுவப் பேராசான் 'வெகுளாமை' அதிகாரம்' வகுத்துள்ளார்.

'தன்னைத்தான் காக்கின் சினங்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சினம்"

(தன்னைத் தான் துன்பமெய்தாமற்காக்க நினைத்தானாயின் தம் மனத்துச் சினம் வாராமல் காக்க. காவானாயின் அச்சினம் தன்னையே கெடுக்கும், கடும் துன்பங்களை எய்துவிக்கும்)

" சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனமென்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும் "

('இனமெனும் ஏமப்புணை' பிறவிக் கடலில் அழுந்தாமல் வீடெனும் கரை எய்த)

3) மேலும் கற்றோர் அறியா அறிவினர் கற்றோர்க்குத்

தாம் வரம்பாகிய தலைமையர் .

வள்ளுவப்பெருந்தகை 'யாவர்க்கும் உறுதி பயத்தற் சிறப்புடைய' கல்வி அதிகாரத்தையும் (பரிமேலழகர்) அடுத்து 'கல்வியில்லாமையால் உளதாகும் குற்றம்' கூறும் கல்லாமை அதிகாரத்தையும், மேலும் 'நூல்களைக் கற்க மாட்டாதார். அவற்றைக் கற்றார் மாட்டு கேட்டலும், அறிவுக்குக் காரணமாமென்பதால்' கேள்வி அதிகாரத்தையும் வைத்தார்.

அடுத்து 'கல்வியும் கேள்வியும் உடையாராயினும் கேட்டபொருளை உள்ளவாறு உணர்ந்தறிதல் வேண்டுமாதலான். (இவை மணக்குடவர் உரை) 'அறிவுடைமை' அதிகாரத்தையும் நிரல்பட வைத்திருப்பது கண்டுணரலாம்.

'கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக '

பரிமேலழகர் = 'கசடறக் கற்றலாவது விபரீத

ஐயங்களை நீக்கி மெய்பொருளை
நல்லோர் பலருடன் பலகாலும் பயிலுதல்' மேலும்

'தொட்டனைத் தூறும் மணற் கேணி' மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு ' என்றும்

' ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவற்
கெழுமையும் ஏமாப்புடைத்து ' என்றும் கூறினார்.

4)காமமொடு கருஞ்சினம் கடிந்த காட்சியர்

வள்ளுவர்

' காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன்
நாமம் கெடக்கெடும் நோய் '

என்றார். மூன்று குற்றங்கள்.

(ஞான யோகங்களின் முதிர்ச்சி யுடையார்க்கு விழைவு, வெறுப்பு, அவிச்சை என்னும் இக்குற்றங்கள் மூன்றனுடைய பெயருங் கூடக் கெடுதலான் அவற்றின் காரியமாய வினைப் பயன்கள் உளவாகா)

(அநாதியாய அவிச்சை, யானென்னும் அகங்காரம். அதனால் இது வேண்டுமென்றும் அவா, தொடர்ந்து பொருட்கள்மீது செல்லும் ஆசையும். மறுதலையால் கோபமும் என வடநூலார் ஐந்து குற்றங்களென்பர்)

இதேபோன்று ' அவா என்ப எல்லா உயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும்
தவா அப்பிறப்பீனும் வித்து '

(எல்லாவுயிர்க்கும் , எக்காலத்தும் கெடாது வரும் பிறப்பினை விளைவிக்கும் வித்து ' அவா '

அஞ்சுவ தோரும், அறனே, ஒருவனை'வஞ்சிப்பதோரும் அவா அதாவது பிறப்பின் கண்ணே வீழ்த்தி கொடுக்க வல்லது அவா)

கம்பன் இராமனின் புனிதவாளியால் இராவணன் மாள்வதை
' சினமடங்க மனம் அடங்க ,வினையும் வீய '
'மும்மடங்கு பொலிந்தன அம்முறை துறந்தான்
உயிர் துறந்த முகங்கள் அம்மா ' என்று பாடுகிறார்.

இராமனின் அம்பு இராவணனிடம் குடிகொண்டிருந்த கோபம் தீயமனம். வஞ்சனை. சீதைமேல் கொண்ட மயக்கம் ஆகியவை நீங்கவும் வலிமையடங்கவும் செய்தது. அதனால் இவை நீங்கிய அவன் முகம் ஆவிபோம் வேளையில் பொலிவு மிக எய்தியது என்று பாடுகிறார்.

<u>அடுத்து இசைவாணர்கள் செல்கிறார்கள்</u>

இன்மொழி பேசும் இயல்பினர். நோயின்றி யமைந்த
மகளிர் உடன் செல்கின்றனர்
சுந்தரர்
' பண்ணிடை இசையொப்பாய். பழத்திடை
சுவையொப்பாய் " என்கிறார்.

இவர்களை அடுத்து ' நீள் கொடிச் செல்வனாகிய திருமால், ' முரண்மிகு செல்வனாம் ' உருத்திரன் ' திருக்கிளர் செல்வனாகிய ' இந்திரன் செல்கின்றனர்.

இவர்களில் இந்திரனைக் குறிப்பிடும் போது ' நூற்றுப் பத்தடுக்கிய ' என இந்திரன் கௌதமமுனிவரிடம் பெற்ற சாப வரலாறு உணர்த்தப்படுகிறது.

திருவள்ளுவர்

'ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல் விசும்புளார் கோமான்
இந்திரனே சாலுங் கரி '

என்கிறார். இதற்குப் பொருள் காணும் பரிமேலழகர்,

' தான் ஐந்தவியாது சாபமெய்தி நின்று
அவித்தானது ஆற்றல் உணர்த்தினாராகலின்

இந்திரனே சாலுங்கரி ' என்றார் என்று கூறுகிறார்.

இவர்களோடு முப்பத்து மூவர் தேவர்கள், பதினெண் கணத்தவர் செல்கின்றனர்.
நோக்கம் =

' ஏமுறும் ஞாலம் தன்னில் தோன்றி
தாமரை பயந்த தாவில் ஊழி
நான்முக ஒருவற் சுட்டிக் காண் வர '

பிரணவப்பொருள் உணராதபிரமனை முருகன் சிறை பிடித்துள்ளார்.

(கந்தபுராண வரலாறு= நச்சினார்க்கினியர் உரை)

முருகப்பெருமானை சத்ய சங்கல்பன் ' எனச் சுருதிகள் முறையிடுகின்றன. அயனைச் சிறையில் அடைத்து முருகன் தானே படைப்புத் தொழிலை ஏற்கிறான்.

அருணகிரி நாதர் =

' படைக்கப் பங்கயன் துடைக்க சங்கரன்
புரக்கக் கஞ்சமன் ' என்கிறார்.

ப்ரணவம் என்பதற்குப் பொருள் :-

ப்ர = விசேடமானது நவம் = புதுமை

அனுபவிக்க அனுபவிக்க புத்தம் புது உண்மைகளை உணர்த்துவது 'ப்ரணவம்'

உலகை 'மாயா' என்கிறோம்.

மா =தோற்றம் யா = ஒடுக்கம் அதாவது தோற்றமும் ஒடுக்கமும் உடையது உலகம். உலகு எதில் தோன்றியதோ அதில் ஒடுங்குகிறது. மாயையில் தோன்றி மாயையில் முடிகிறது இவ் உலகு,

பெறப்படும் தத்துவம் *1)* சிவன் வேறு, முருகன் வேறு அல்லர்

*2)*குருவிடம் மாணவன் நடக்க வேண்டிய தர்மம்.

அடுத்து, திருவேரகம்

" இரு மூன் றெய்திய வியல்பினின் வாழாஅ

... ...

தேரகத் துறைதலும் முரிய னதாஅன்று " *(177 - 189)*

இங்கு முருகப் பெருமானை வழிபடும் அந்தணர்கள், ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்னும் ஆறு தொழில்களையும் கடமையாகக் கொண்டு, அத்தொழில்களைச் செய்தலிலே சிறிதும் வழுவாதவர்கள், இவர்கள் தாய்வழியிலும், தந்தை வழியிலும் நன்கு மதிக்கப்பட்ட பல பழைய குடிகளிலே தோன்றியவர்கள், நாற்பத்தெட்டு ஆண்டாகிய நல்ல இளமைக்காலம் முழுதும் பிரமசரியங் காத்த பேராண்மையாளர்கள், எப்போதும் அறத்தையே கூறும் கொள்கை உடையவர்கள், மூன்றுவடிவமாக அமைத்து வளர்க்கும் முத்தியாகிய செல்வத்தை உடையவர்கள், ஒன்பது இழைகள் கொண்ட முப்புரிகளாக அமைந்த நுண்ணிய பூணூலை அணிந்தவர்கள், இவர்கள் வழிபடும் காலமறிந்து, நீராடும்போது நீரில் தோய்க்கப்பட்ட ஆடை, உடலில் உலருமாறு உடுத்திக் கொண்டும் கைகளைத் தலைமேலே குவித்தும் முருகனைப் புகழ்ந்து ஆறு எழுத்துக்களை அடக்கிய கேட்டற்கரிய மறையாகிய மந்திரத்தை நாப்புடை பெயருமளவாளே ஓதியும், மணமிக்க சிறந்த மலர்களைத் தூவியும், வணங்கி வாழ்த்துகின்றனர். அதற்கு முருகன், பெரிதும் மகிழ்ந்து திருவேரகம் என்னும் ஊரிலே இருத்தலும், உரியன் என்பது இவ்வடிகளின் பொருள்.

இந்த அந்தணர்கள், தாயும் தந்தையுமாகிய இருவர்குடியும் உயர்குடி என்று உலகத்தாரால் சுட்டிப் புகழப்பட்ட நற்குடியில் பிறந்தவர்கள். அதாவது தாய் ஒரு கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவள், தந்தை வேறு ஒரு கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவன். பழமையான குடியைச் சார்ந்தவர்கள் இவர்கள்

' தாய்தந்தை வழி இருமரபுந் தூயராகச்
சுட்டத்தக்க நியதியில் வருதலும் அதற்குத்
தக்க ஒழுக்கமுடைமையும் உடையவர்கள் ' என்றார்.

திருவள்ளுவர் கூறும்,

' ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும் இம்மூன்றும்
இழுக்கார் குடிப்பிறந் தார் '

என்ற உயர் குடிபிறந்தோர். கொள்கையைப் போற்றி நடப்பவர்கள் இவர்கள்.

'உச்சிக் கூப்பிய கையினர் '

தம்முடைய கைகளைத் தலையின் மேலே குவித்து முருகப்பெருமானைப் புகழ்ந்து ஆறெழுத்து மறைமொழியை நாப்புடைபெயரும் அளவிலே பலமுறை கூறி, மணம் மிக்க நறுமலர்களை ஏந்தி வழிபடுகிறார்கள். இறைவனை வணங்கும்போது கரங்களைச் சிரசுக்கு மேல் உயர்த்திக் கூப்பி வணங்க வேண்டும்.

திருவள்ளுவர்,

' கோளில் பொறியில் குணமில்லே எண் குணத்தான்
தாளை வணங்காத் தலை ' என்கிறார்,

எண் குணங்களாவன

1) தன் வயத்தனாதல் *2)* தூயவுடம் பினனாதல் *3)* இயற்கை உணர்வினனாதல் *4)* முற்றுமுணர்தல் *5)* இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல் *6)* பேரருளுடைமை *7)* முடிவிலாற்றலுடைமை *8)* வரம்பிலின்பமுடைமை.

மணிவாசகப் பெருமான்,

சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பின ரொருபால்
திருப்பெருந்துறையுறை சிவபெருமானே ' என்று பாடுகிறார்.

அருணகிரிநாதர் முருகப் பெருமான் அடியவர்களுக்குப் பல பண்பு நலன்களைத் தந்தருள்பவர் என்பதை.

' சிரப்பண்புங் கரப்பண்புங்
கடப்பந் தொங்கலிற்பண்புஞ்
சிவப்பண்புந் தவப்பண்புந் தருவோனே '
(கரிக்கொம்ப - திருச்செந்தூர் திருப்புகழ்)

என்று திருப்புகழில் குறிப்பிடுகிறார்.

மேலும், முருகப் பெருமானை

' முடிமேலே அஞ்சலி செய்வோர்கள் நேயக்கார ' என்றும்

' தொழுது வழிபடுமடியர் காவற்காரப் பெருமாளே ' என்றும்

பாடுகிறார். நக்கீரர் பெருமான்

' ஆறெழுத்தடக்கிய அருமறைக் கேள்வி ' என்றது ஆறெழுத்து மறைமொழியை. அது ' சரவணபவ ' என்பது, ' குமாராய நம ' என்பதுமாம்.

தமிழில் ' முருகா ' என்பது சிறந்த மந்திரமாகும். அருணகிரிநாதர் ஓரெழுத்தில் ஆறெழுத்தை ஓதுவித்த பெருமாளே' என்று பாடுகிறார்.

தொல்காப்பியம்,

' நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த
மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப '

என்று கூறுகிறது. நல்லாசிரியன் ஆணையால் மறைவாக மாணாக்கனுக்கு அறிவுறுத்தலின் மறைமொழியாகும்.

மந்திரத்தை உச்சரிக்கும் முறை மூன்று, அவை மானசம், மந்தம், வாசிகம் என்பன. மனத்திற்குள் மந்திரத்தை எண்ணி ஜெபிப்பது மானசமுறை. திருஞானசம்பந்தர்

திருவாக்கில்.

' துஞ்சலும் துஞ்சல் இலாத போழ்தினும்
நெஞ்சகம் நைந்து நினைமின், நாள்தொறும்
வஞ்சகம் அற்றடி வாழ்த்த, வந்த கூற்று
அஞ்ச உதைப்பன அஞ்செழுத்துமே '

அருணகிரிநாதர்

' நெஞ்சக் கனகல்லும் நெகிழ்ந்துருக ' என்றார். பிறர் கேளாதபடி நாவைப் புரட்டி உச்சரித்தல் ' மந்தம் ' வாய்விட்டு ' சடாட்சர ' மந்திரத்தை உச்சரித்து கையில் மலர் ஏந்தி விழிபடுதல் ' வாசகம் ' தாயுமானவர் நாவழுத்தும் சொன்மலரோ' நாஞுதிர்க்கும் பொன்மலரோ தேவையுனக்கின்னதென்று செப்பாய் பராபரமே '. என்று இறைஞ்சுவார்.

குன்று தோறாடல்

" பைங்கொடி நறைக்கா யிடையிடுபு வேலன்
... .
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயர" *(190 - 197)*

முருகனைப் போன்று தன்னை அலங்கரித்துக் கொண்ட வெறியாடும், வேலனாகிய படிமத்தான் மலர்களால் ஆன கண்ணியை சூடியிருக்கிறான். சுற்றத்தாருடன் இனிய கள்ளின் தெளிவை உண்டு மகிழ்கிறார்கள். பறை கொட்டி குரவைக் கூத்தாடுகிறார்கள். இவர்களோடு பல மலர்களைச் சூடித் தன்னை ஒப் னை செய்து கொண்ட மகளிர் ஆடுகின்றனர். படிமத்தான் செம்மேனியன்; சிவந்த ஆடையை அணிந்தவன்; தளிர் அசையும் காதிகள்; கச்சையைக் கட்டியிருக்கிறான்; கழலணிந்து வெட்சி மாலையைச்

சூடியிருக்கிறான்; குழலையும் கொம்பையும் ஊதுகிறான்; இசைக்கருவிகளை இசைக்கிறான்; ஆட்டுக்கடாவை உடையவன்; மயிலை உடையவன்; கோழிக் கொடியினன்; மெல்லிய தோள்களை உடைய பெண் மான் போன்ற மகளிரைத் தழுவிக் கொண்டு அவர்கட்கு இடந்தந்து மலைகள் தோறும் விளையாடுதலை உடையவன்.

நிறைவாக,

பழமுதிர்சோலை

ஊர்கள் தோறும் எடுக்கும் தலைமை பொருந்தின விழாவிடத்து முருகன் இருப்பான். ஆர்வலர் நெஞ்சத் தாமரையில் எழுந்தருளுவான். வேலன் வெறியாடுமிடங்க்ளிலும், காடுகளிலும், சோலைகளிலும், ஆற்றிடைக் குறைகளிலும், ஆறுகளிலும், குளங்களிலும், நாற்சக்தி, முச்சந்தியிலும், கடம்ப மரத்தடியிலும் தோன்றுபவன், எங்கும் நீக்கமற நிறைந்த முழு முதல் இறைவன். வேண்டினர் வேண்டியாங்கு எய்திட அருளுபவன். அப்பெருமானைக் கண்டபொழுது முகத்தால் விரும்பி நோக்கி வாயாலே புகழ்ந்து வாழ்த்தி கையைத் தலைக்கு மேலே குவித்துத் தொழுது திருவடிகளிலே வீழ்ந்து வணங்கவேண்டும். இங்கு சேக்கிழார்பெருமான் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தில்லைக் கூத்தனை வழிபட்ட முறையை நினைவு கூரலாம் :-

' கையுந் தலைமிசை புனை அஞ்சலியென
கண்ணும் பொழி மழை ஒழியாதே
பெய்யுந் தகையன கரணங்களும் உடன்
உருகும் பரிவின பேறெய்தும்
மெய்யுந் தரைமிசை விழுமுன்பு எழுதரும்
மின்தாழ் சடையொடு நின்றாடும்
ஐயன் திருநடம் எதிர் கும்பிடுமவர்
ஆர்வம் பெருகுதல் அளவின்றால்

பெரியபுராணம் - திருநாவு 267)

இப்பாடலின் பொருளாவது

அவருடைய கைகளும் தலையின்மீது புனைந்த அஞ்சலியாகக் குவிந்தன. கண்களும் இடைவிடாமல் பொழியும் மழைபோல் நீரைப் பெய்யும் இயல்புடையன ஆயின. உட்கரணங்களும் உருகும் அன்பை உடையன ஆயின. பேறு அடையும் திருமேனியும் நிலத்தின்மீது விழுமுன்னரே எழுகின்றதாகும். மின்போல் தாழ்ந்து விளங்கும் சடையுடன் நின்று ஆடுகின்ற இறைவரின் திருக்கூத்தைக் கும்பிடும் ஆர்வம் பெருகும் நிலை அளவில் கூடாததாக விளங்கியது.

புலவர் பெருமான் முரகனுக்கு 26 புகழ்மொழிகளைச் சூட்டி மகிழ்கிறார். நிறைவாக, பெரும் பெயர் முருகப்பெருமான் அவன் திருவடி பற்ற வரும் புலவனுக்கு நிரதிசய வீடளித்து மகிழ்வான், அவன் பழமுதிர் சோலைக்குரியவன் என நிறைவு செய்கிறார்.

இக்கட்டுரையில் திருமுருகாற்றுப்படை மற்றும் வள்ளுவத்தில் ஒன்றும் கருத்துக்கள் பலவற்றை எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. திருமுருகாற்றுப்படை அனைத்துலகத் தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள் அட்டவைண, சுவடிகள் இருக்குமிடங்கள் ஆகியவை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் 39 சுவடிகளில் தமிழ்த் தாத்தா உ.வே.சா. மற்றும் தமிழறிஞர் வையாபுரிப்பிள்ளை ஆகியோர் பதிப்புகளோடு ஒப்பிட்டுக் கண்ட பாட வேறுபாட்டு அட்டவணையும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் வாராத பிற சுவடிகள் கையாளா நிலையில் உள்ளனவும் கிடைக்கப் பெறாதனவும் ஆம்.

பாடவேறுபாடு அட்டவணை

அறிஞர் **தெ. பொ. மீ.** கருத்து

"அடிப்படை பிரதிகளில் இல்லாத பாடங்கள் இந்தப்பதிப்பில் இல்லவே இல்லை... இவற்றில் கண்ட பாடங்களில் பொருத்தமெனத் தோன்றியவற்றைத்தான் கொண்டுள்ளேன். அப்படிப் பொருத்தமான பாடம் கிடைக்காதபோது பாடத்தை மாற்றாமல் அப்படியே விட்டுவிட்டுள்ளேன். ஆனால் அடிக்குறிப்பிலே பெயர்த்து எழுதி யார் திருத்தி எழுதியவை உட்பட எல்லாப் பாடபேதங்களையும் குறித்துள்ளேன். இவற்றில் சில பாடபேதங்கள் பொருத்தமாகலாம் என இங்கேதான் குறிப்பிட்டுள்ளேன். எடுத்துக்காட்டுகளையும் கூட இப்படித்தான் பதிப்பித்துள்ளேன். இப்போது வெளிவந்துள்ள நூல்களின் பதிப்புக்களில் வேறு தக்க பாடம் இருந்தாலும் நான் மாற்றத் துணியவில்லை. தவறு என்று தெரிந்தபோதும் கூட மாற்றவில்லை. படிக்கின்ற அறிஞர்கள் இவற்றைத் திருத்திக்கொள்ளக்கூடும். தவறு என்று எனக்குத் தோன்றியவை அவர்கட்கு வேறு நல்ல பாடத்தைக் காட்டித்தரலாம்."

"உளறல்கள் என்று தோன்றும் பாடபேதங்களையும் இந்தப் பதிப்பில் கொடுக்க நான் பின்வாங்கவில்லை. இன்றுள்ள நிலையில் பின்னெழக்கூடிய ஆராய்ச்சிக்கு இவற்றில் எவை ஒரு பயனும் தராது போய்விடும் என்று அறுதியிட்டுக் கூற முடியாதது ஒரு காரணம். ஷேக்ஸ்பியருடைய நூல்களை அச்சிட்டோர் முன்னோர் உளறல்கள் என்று கொண்ட பாடங்களையும் இப்போது பொருளாழம் உள்ளவையெனக் கொண்டு பதிப்பிக்கக் காணுகிறோம். பிழைபட்ட பாடங்களே யானாலும் அவற்றின் வழியே பெயர்த்து எழுத வந்தவர்கள் தமிழை உச்சரித்த வழக்கத்தையும் அவர்கள் காலத்தில் வழங்கிய கையெழுத்து முறையினையும் அறிய முடிகின்றது என்பது இரண்டாவது காரணம். பொதுமக்கள் பேசிய பேச்சு மொழியின் வரலாற்றையும் தமிழ் வடிவெழுத்தின் வரலாற்றையும் எழுத வருவோர்க்கு இது பெரிதும் உதவும் என்று கருதுகின்றேன்.

பக்கம் 67, தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம், கல்லாடனார் விருத்தி - பதுப்பு முன்னுரையில் தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார்.

திருமுருகாற்றுப்படை
அனைத்துலகத் தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள் அட்டவணை

1. திருமுருகாற்றுப்படை உரை
...
உரைநடை
5 ஏடுகள்
குறை
பதிவேட்டு எண் : 197
25

2. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
16 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: 1195
16

3. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
8 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண் 1196
16

4. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
15 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: 1197
15

5. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
2 ஏடுகள்
குறை
பதிவேட்டு எண்: 1198
15

6. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
1 ஏடு
குறை
பதிவேட்டு எண்: 1199
15

7. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
7 ஏடுகள்
குறை
பதிவேட்டு எண்: 1200
16

8. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
நச்சினார்க்கினியர்
செய்யுளும் உரைநடையும்
22 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: ஆர் 1236
16

9. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
4 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: ஆர். 2929
16

10. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
14 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: ஆர். 2970
16

11. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
12 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: ஆர். 5503
16

12. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
170 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: ஆர். 5585
16

13. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
75 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: ஆர். 5184
16

14. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
5 ஏடுகள்
குறை
பதிவேட்டு எண்: ஆர். 5253
16

15. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
...
...
பதிவேட்டு எண்: 11500
18

16. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
...
...
பதிவேட்டு எண்: 8849
18

17. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
...
...
பதிவேட்டு எண்: 6272
18

18. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
10 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: 2229
25

19. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
3 ஏடுகள்
குறை
பதிவேட்டு எண்: 2230
25

20. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
2 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: 190
25

21. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
4 ஏடுகள்
குறை
பதிவேட்டு எண்: 191
25

22. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
5 ஏடுகள்
குறை
பதிவேட்டு எண்: 192
25

23. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
25 ஏடுகள்
குறை
பதிவேட்டு எண்: 227
27

24. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
...
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: 689
27

25. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
17 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: 803 சி
27

26. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
11 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: 823 பி
27

27. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
...
...
பதிவேட்டு எண்: 4220
28

28. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
...
...
பதிவேட்டு எண்: 45898 சி
28

29. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
...
...
பதிவேட்டு எண்: 199 சி
31

30. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
...
...
பதிவேட்டு எண்: 201
31

31. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
...
...
பதிவேட்டு எண்: 210
31

32. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
...
...
பதிவேட்டு எண்: 78
32

33. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
35 ஏடுகள்
...
பதிவேட்டு எண்: 66
60

34. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
...
...
பதிவேட்டு எண்: 57
60

35. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
நச்சினார்க்கினியர்
உரைநடை
20 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: 128
1

36. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
மூலமும் உரையும்
பரிதியார்
செய்யுளும் உரைநடையும்
...
...
பதிவேட்டு எண்: 52
8

37. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
மூலமும் உரையும்
...
செய்யுளும் உரைநடையும்
...
...
பதிவேட்டு எண்: 6
8

38. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
மூலமும் உரையும்
நச்சினார்க்கினியர்
செய்யுளும் உரைநடையும்
18 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: ஆர். 1269
16

39. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
மூலமும் உரையும்
நச்சினார்க்கினியர்
செய்யுளும் உரைநடையும்
72 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: ஆர். 2688
16

40. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
மூலமும் உரையும்
நச்சினார்க்கினியர்
செய்யுளும் உரைநடையும்
13 ஏடுகள்
குறை
பதிவேட்டு எண்: ஆர். 2806
16

41. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
மூலமும் உரையும்
நச்சினார்க்கினியர்
செய்யுளும் உரைநடையும்
32 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: ஆர். 2865
16

42. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
மூலமும் உரையும்
நச்சினார்க்கினியர்
செய்யுளும் உரைநடையும்
...
...
பதிவேட்டு எண்: 6389
18

43. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
மூலமும் உரையும்
நச்சினார்க்கினியர்
செய்யுளும் உரைநடையும்
...
...
பதிவேட்டு எண்: 4108
18

44. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
மூலமும் உரையும்
நச்சினார்க்கினியர்
செய்யுளும் உரைநடையும்
28 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: 3092
19

45. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
மூலமும் உரையும்
...
செய்யுளும் உரைநடையும்
....
பதிவேட்டு எண்: 3152
19

46. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
மூலமும் உரையும்
பரிமேலழகர்
செய்யுளும் உரைநடையும்
32 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: 2231
25

47. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
மூலமும் உரையும்
நச்சினார்க்கினியர்
செய்யுளும் உரைநடையும்
16 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: 193
25

48. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
மூலமும் உரையும்
நச்சினார்க்கினியர்
செய்யுளும் உரைநடையும்
26 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: 194
25

49. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
மூலமும் உரையும்
நச்சினார்க்கினியர்
செய்யுளும் உரைநடையும்
43 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: 195
25

50. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
மூலமும் உரையும்
...
17 ஏடுகள்
குறை
பதிவேட்டு எண்: 195
25

51. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
மூலமும் உரையும்
நச்சினார்க்கினியர்
செய்யுளும் உரைநடையும்
25 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: 973
27

52. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
9 ஏடுகள்
குறை
பதிவேட்டு எண்: 1282-பி
27

53. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
மூலமும் உரையும்
நச்சினார்க்கினியர்
செய்யுளும் உரைநடையும்
15 ஏடுகள்
குறை
பதிவேட்டு எண்: 1587- பி
27

54. நக்கீரர்
திருமுருகாற்றுப்படை
...
செய்யுள்
15 ஏடுகள்
முழுமை
பதிவேட்டு எண்: 1607 - சி
25

மேற்கண்ட சுவடிகள் இருக்குமிடங்கள்

ஒவ்வொரு சுவடி விளக்கத்தின் இறுதியில்
கொடுக்கப்பட்டுள்ள எண்கள்:-

குறியீட்டு
எண் :

1. தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
2. மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.
8. தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் தமிழ்க்கல்லூரி, பேரூர், கோவை - 10.
16. கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகம், சென்னை - 5.
18. கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகம், திருவனந்தபுரம்.
19. இந்திய தேசிய நூலகம், கொல்கத்தா.
25. டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதய்யர் நூலகம், சென்னை.
27. மகாராசா சரபோஜியின் சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சை.
28. பிரெஞ்சிந்திய நிறுவனம், பாண்டிச்சேரி.
31. திருவாவடுதுறை ஆதீனம், திருவாவடுதுறை.
32. ஸ்ரீமௌன சுவாமிகள் மடம், சிதம்பரம்.
60. பிபிலோதேகா அப்போஸ்டிலிக், பாரிஸ். பிரான்ஸ்.

திருமுருகாற்றுப்படை

பாடவேறுபாடு கண்ட சுவடிகள்

1.	பிபிலோதேகா - பிரான்சு	66
2.	,, ,,	67
3.	இந்திய தேசிய நூலகம், கல்கத்தா	83
4.	கீழ்த்திசை சுவடி நூலகம் காரியாவட்டம், திருவனந்தபுரம்	1080
5.	,, ,,	8849
6.	,, ,,	11500
7.	,, சென்னை	1269
8.	,, ,,	1635
9.	,, ,,	2970
10.	,, ,,	939/1235
11.	,, ,,	5253
12.	,, ,,	5184
13.	,, ,,	2435
14.	பேரூராதீனம், பேரூர்	7/14
15.	ஸ்ரீமௌனமடம், சிதம்பரம்	....
16.	பிரெஞ்சிந்திய நிறுவனம், பாண்டிச்சேரி	4220
17.	,,	45898
18.	டாக்டர் உ. வே. சா. நூலகம், சென்னை	191
19.	,,	192
20.	,,	193
21.	,,	195
22.	,,	196
23.	,,	197
24.	,,	5189
25.	,,	548
26.	,,	2230
27.	,,	2229
28.	திருவாவடுதுறை ஆதீனம், திருவாவடுதுறை	201
29.	,,	201 - a
30.	,,	201 - b
31.	,,	199 - c
32.	சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சை	689 - e
33.	,, ,, ,,	973
34.	,, ,, ,,	227
35.	,, ,, ,,	803 - c
36.	,, ,, ,,	1282 - b
37.	,, ,, ,,	1587 - b
38.	,, ,, ,,	1607 - c
39.	,, ,, ,,	823 - b

திருமுருகாற்றுப்படை
பாடவேறுபாட்டு அட்டவணை

அடி /சீர் எண்	அச்சுநூல்	சுவடி காட்டும் பாடம்	பாடம் காட்டும் சுவடி
1 : 3,4	வலனேர்பு திரிதரு	ஏர்புவலன் றிரிதரு	பிரான்சு சுவடிஎண்-67
1 : 3	திரிதரு	திரிதரும்	காரியவட்டம் - 8849
2 : 2	ஞாயிறு	ஞாயறு	பிரான்சு சுவடி - 66
2 : 3,4	கடற்கண் டாஅங்கு	கடற்கண் டாங்கு கடற்கண் டாங்கு கடற்கண் டாங்கு கடற்கண் டாங்கு	பிரான்சு சுவடி - 67 கல்கத்தா சுவடி-83 ஜி.ஓ.எம்.எல்.1635 ஜி.ஓ.எம்.எல்.1269
3 : 1,4	ஓஅற இமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி	ஓவற விமைக்கு மவிரொளி	பிரான்சு சுவடி - 67
3 : 1		ஓவுஅற	காரியவட்டம் - 11500
4 : 1,2	உறுநர்த் தாங்கிய	வுறுநர்த் தாங்கிய யுறுனர்த் தாங்கிய உறுணர்த் தாங்கிய	பிரான்சு சுவடி - 66 ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970 பேரூராதீனம் - 7/ 14
4 : 3	மதனுடை	மதனோடே	பேரூராதீனம் 7 / 14
5 : 1	செறுநர்த்	செறுனர்த் சேறுநர்த்	ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970 காரியவட்டம் 8849
5 : 4	தடக்கை	தடக்தை	பாண்டிச்சேரி - 45898
6 : 3	வாணுதல்	வானுதல்	பாண்டிச்சேரி - 4220
7 : 1	கார்கோள்	கார்கொண்	ஜி.ஓ.எம்.எல்.939 / 1235
7 : 3	கமஞ்சூன்	கமஞ்சன் கமன்சூன் மஞ்சூக்	காரியவட்டம் - 8849 பேரூராதீனம் 7 / 14 சரசுவதி மகால் 823
7 : 4	மாமழை	மாமணை	பாண்டிச்சேரி - 45898

8 : 1	வாள்போழ்	வாழ்போழ்	சரசுவதி மகால் - 803
8 : 2	விசும்பில்	விசும்பின் விசும்பின்	உ.வே.சா.2229 ,, 2230
9 : 1,2	தலைப்பெய றலைஇய	தலைப்பெய தலைஇய தலைப்பெயல் தலைஇய	சிதம்பரம் மௌனமடம் காரியவட்டம் 8849
9 : 3	தண்ணறுங்	தண்ணுறுங்	சரசுவதி மகால் 823
9 : 3	தண்ணறுங்	தண்ணுறுங் தண்ணுறுங் தண்ணுறுங் தண்ணுறுங்	காரியவட்டம் 8849 பாண்டிச்சேரி 45898 உ.வே.சா.548 உ.வே.சா.2230
10 : 1,2	இருள்படப் பொதுளிய	இருள்ப்படப் பொதுளி	பேரூராதீனம் 7 / 14
10 : 3	பராரை	பராஅரை பராஅரை பராஅரை பராஅரை பராஅரை	காரியவட்டம் 11500 பேரூராதீனம் 7 / 14 திருவாவடுதுறை ஆதீனம் 201 ,, 199-சி ஜி.ஓ.எம்.எல் 939
10 : 4	மராஅத்	மராத்	சரசுவதி மகால் 823
10 : 4	மராஅத்து	மராத்து மராத்து	பிரான்சு சுவடி - 67 திருவாவடுதுறை - 201 -பி
11 : 2	தண்தார்	தட்டார்	பேரூராதீனம் 7 / 14
11 : 4	மார்பினன்	மார்அபினன்	திருவாவடுதுறை. 201 - பி
12 : 1	மால்வரை	மல்வரை	பாண்டிச்சேரி 45898
12 : 2	நிவந்த	நிமந்த நிவர்ந்த	சரசுவதி மகால் 689 பேரூராதீனம் 7 / 14
12 : 4	வெற்பில்	வேற்பில்	காரியவட்டம் 8849
13 : 3	ஒண்செஞ்	ஒன்சேஞ்	பேரூராதீனம் 7 / 14
13 : 4	சீறடிக்	சீறடி சீரடி	ஜி.ஓ.எம்.எல் 939 பாண்டிச்சேரி 45898

14 : 1	கணைக்கால்	கணைங்கால்	ஜி.ஓ.எம்.எல்.1269
14 : 4	பணைத்தோள்	பணைத்தொடி	காரியவட்டம் 8849
15 : 4	பூந்துகில்	பூந்தகில்	காரியவட்டம் 8849
16 : 2 - 4	நிரைத்த சில்கா ழல்குல்	நிரைத்து சில்காறில்குல்	காரியாவட்டம் 8849
18 : 2	பெயரிய	பெயரி	பேரூராதீனம் 7 / 14
18 : 3	பொலம்புனை	புலம்புனை	சரசுவதி மகால் 823
18 : 3	பொலம்புனை	புலம்புனை	ஜி.ஓ.எம்.எல்.5253
18 : 4	யவிரிழைச்	யவிரிழை	ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970
19 : 1	சேணிகந்து சேணிகழ்ந்து	சேணிகழ்ந்து சேணிகழ்ந்து சேண் இகழ்ந்து	ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970 ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970 உ.வே.சா.2229
19 : 3	செயிர்தீர்	செயிதீர் செய்தீர்	காரியவட்டம் 1080 உ.வே.சா. 192
20 : 3	விணையீ	விணையி யினையீ வினையீ வினையீ வீணையீர் வினையீர்	பிரான்சு - 66 சரசுவதி மகால் 689 சரசுவதி மகால் 973 ஜி.ஓ.எம்.எல்.939 பேரூராதீனம் 7 / 14 ஜி.ஓ.எம்.எல்.939
21 : 3	சீரிதழ்	சிறிதழ்	பிரான்சு சுவடி 67
21 : 4	யிடுபு	யிடுபூ	ஜி.ஓ.எம்.எல்.1269
21 : 4 21 : 4	இடையிடுபு யிடையிடுபு	யிடையிடும் யிடையிடுபுப்	காரியவட்டம் 8849 சரசுவதி மகால் 823
21 : 4 22 : 1 - 4	ழிடையிடுபு பைந்தாட்குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளி	யிடைப் பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளி யிடுபு	பிரான்சு - 67
22 : 3	தூவிதழ்	தூயிதழ்	சரசுவதி மகால் 689
22 : 4	கிள்ளி	குள்ளி கிள்ளியிடுவு	ஜி.ஓ.எம்.எல்.939 சரசுவதி மகால் 973
23 : 1,2	தெய்வவுத்தியொடு	தெய்வபுத்தியொடு	சரசுவதி மகால் 803

23 : 2,3	வுத்தியொடு வலம்புரி	வுதறியொடு வலம்பரி	காரியவட்டம் 8849
23 : 4	வயின்வைத்துத்	வயின்வைத்து	பாண்டித்சேரி 45898
24 : 1	திலகந்	திலதந் திலதந் திலதந் திலதந் திலதந் திலதந் திலதந் திலதந் திலதந் திலதந் திலதந்	பிரான்சு - 67 உ.வே.சா.192 ,, 589 ,, 191 ஜி.ஓ.எம்.எல்.5253 ஜி.ஓ.எம்.எல்.5184 உ.வே.சா.2229 உ.வே.சா. 196 உ.வே.சா.548 உ.வே.சா. 2230 உ.வே.சா. 195
24 : 2	தைஇய	தையே	பேரூராதீனம் 7 / 14
24 : 3	தேங்கமழ்	தேங்கமழு	சரசுவதி மகால் 823
24 : 4	திருநுதல்	திருநுகன்	காரியவட்டம் 8849
25 : 2	பகுவாய்	பகுவாய்த்	பிரான்சு - 66
25 : 4	ஞறுத்துத்	ஞறுத்தி ஞறுத்தித் ஞருத்து	பேரூராதீனம் 7 / 14 ஜி.ஓ.எம்.எல் 5184 உ.வே.சா.2230
26 : 3, 4	துகளறுமுச்சி	துன்றுமுச்சி	சரசுவதி மகால் 1587
27 : 1	பெருந்தண்	பெறுந்தண்	பாண்டிச்சேரி 45898
27 : 2	சண்பகஞ்	செண்பகஞ் சண்பகம்	ஜி.ஓ.எம்.எல் 5253 ஜி.ஓ.எம்.எல் 939
27 : 3	செறீஇ	செறீஇய செரீக்	ஜி.ஓ.எம்.எல் 1269 உ.வே.சா.548
27 : 4	கருந்தகட்டு	கருந்தக	சரசுவதி மகால் 689

28 : 3	ஒள் இணர்	நொள்ளிணர்	பேரூராதீனம் 7 / 14
29 : 1	கிளைக்கவின்	கிளைக்கவென் கிளைக்கவின்று குழைக்கவின்	உ.வே.சா 192 ஜி.ஓ.எம்.எல் 5253 உ.வே.சா.2229
29 : 1,2	கிளைக்கவின்றெழுதரு	கிளைக்கவிண்ணெழுதரு கிளைக்கவிண்ணெழுதரு	உ.வே.சா.548 உ.வே.சா.191
29 : 4	செவ்வரும்பு	செவ்வரும்	உ.வே.சா 2229
30 : 1	இணைப்புறு	இனைப்புறு	பாண்டிச்சேரி 45898
30 : 1,2	இணைப்புறு பிணையல்	பிணைப்புறு பிணைஇயல்	உ.வே.சா.2229
30 : 3	வளைஇத்	வளையீத்	பேரூராதீனம் 7 / 14
30 : 4	துணைத்தக	துளைத்தக	சுரசுவதி மகால் 803
31 : 2	நிறைந்த	நிரைந்த	உ.வே.சா. 2229
33: 2	டுரிஞ்சிய	டுருஞ்சிய டுருஞ்சிய டுறிஞ்சிய	சரசுவதி மகால் 689 பேரூராதீனம் 7 / 14 உ.வே.சா 2230
35 : 2	ழிளமுலை	ளிழமுலை	ஜி.ஓ.எம்.எல்.1269
36 : 1	வேங்கை	வேங்கையி வேங்கையிண	ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970 உ.வே.சா.192
37 : 1	வெள்ளிற்	வெள்ளிக்	உ.வே.சா.192
37 : 3	கிள்ளுபு	கிள்ளுந்	காரியவட்டம் 8849
37 : 4	தெறியாக்	தறியாக் தறியாக்	உ.வே.சா.548 உ.வே.சா.191
38 : 3	வென்றடு	வென்றிடு	காரியவட்டம் 11500
38 : 4	விறற்கொடி	விரற்கொடி	சரசுவதி மகால் 689
39 : 1	வாழிய	வாழி வாழி	உ.வே.சா 2230 உ.வே.சா 195
41 : 2	மகளிர்	மகளீர் மகிளிர்	ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970. காரியவட்டம் 11500
42 : 3	மரன்பயி	மரம்பயி	சரசுவதி மகால் 823
42 : 3	மரன்பயில்	மரம்பயில்	பிரான்சு 66

		மரம்பயில் மரம்பயில் மரம்பயில் மரம்பயில்	ஜி.ஓ.எம்.எல்.5253 ஜி.ஓ.எம்.எல்5184 உ.வே.சா.196 உ.வே.சா.195
45 : 1	பார்முதிர்	பார்முதிர்ப்	பிரான்சு சுவடி - 66
46 : 2	தடிந்த	தடித்த	சரசுவதி மகால் 1282
46 : 4	நெடுவேல்	னெடுவேல்	பேரூராதீனம் 7 / 14
47 : 1	உலரிய	உலரிரிய	சரசுவதிமகால் 689
47 : 2	கதுப்பின்	கதுப்பிற்	ஜி.ஓ.எம்.எல்.939
53 : 3	கழிமுடை	கதிமுடை	காரியவட்டம் 8849
53 : 4	கருந்தலை	கறுந்தலை	பாண்டிச்சேரி 45898
54 : 4	வெருவர	வருவர வருவர	ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970 உ.வே.சா.192
55 : 2	விறற்களம்பாடி	விறற்றளம் பாடி	சரசுவதி மகால் 803
55 : 4	பெயரா	பெயராஅ	சரசுவதி மகால் 689
56 : 1 - 3	நிணந்தின் வாய டுணங்கை	நிணந்தின வாயோ டுணங்கை நிணந்தின் வாயோ டுணங்கை குணங்கை	,, 689 கல்கத்தா 83 காரியவட்டம் 8849
56 : 1, 2	நிணந்தின் வாயள்	நிணம்தின் வாயோள் நிணந்தின் வாயோள் நிணந்திண் ,, வாயோள் வாயோள் வாயோள் வாயோள்	உ.வே.சா.191 ஜி.ஓ.எம்.எல்.5184 ஜி.ஓ.எம்.எல்.939 உ.வே.சா. 2229 உ.வே.சா196 உ.வே.சா.548 உ.வே.சா.2230
57 : 1,2	இருபேருருவி	இருபெயருருவி இருபெயருருவி	கல்கத்தா 83 ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970

		இருபெயர் ஒருபெயர் இருபெயர் இருபெய ருருவி னொரு பெயர்	காரியவட்டம் 11500 திருவாவடுதுறை 201 - ஏ ,, 201 - பி
57 : 1-4	விருபே ருருவி னொருபேரியாக்கை	இருபெயர் ஒருபெயர் இருபெயர் ஒருபெயர் இருபெயர் உருவின் ஒருபெயரியாக்கை ஒருபேரியாக்கை இருபெயர் ஒருபெயர்	உ.வே.சா.192 ஜி.ஓ.எம்.எல்.5253 உ.வே.சா.2229 ,, 196 ,, 548
58 : 1,2	அறுவேறு வகையின்	அவ்வேரு வகையி	சரசுவதி மகால். 973
58 : 4	மண்டி	மாண்டி	பேரூர் 7 / 14
59 : 2	நல்வலம்	நல்வரம்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5184
59 : 2 , 3, 4	நல்வலம் அடங்கக் கவிழிணர்	நல்வர மடங்கக் கவுழிணர்	சரசுவதி மகால் 689
59 : 4	கவிழிணர்	கவுழிணர் கவிழணர் கவினிணர்	கல்கத்தா 83 ஜி.ஓ.எம்.எல். 2970 பாண்டிச்சேரி 45898
61 : 1	தெய்யா	தோயா	உ.வே.சா.191
61 : 1, 2	தெய்யா நல்லிசை	தேயா நல்லிசை	உ.வே.சா . 548
61 : 4	சேஎய்	சேய் சேஎ சேய் சேய் சேய்	பிரான்சு 67 சரசுவதிமகால் 689 ஜி.ஓ.எம்.எல் 1635 திருவாவடுதுறை 201 ,, 201 - பி
63 : 3	புலம்பிரிந் புலம்பிரிந் துறையுந் புலம்பிரிந்	புலம்புரிந் புலம்புரிந் துறையும் பொலன் புரிந்து பலம் பிரிந் பொலம்பிரிந் புலம்புரிந் பொலம்பிரிந்	பிரான்சு - 66 மௌனமடம் சிதம்பரம் ஜி.ஓ.எம்.எல் 5184 பாண்டிச்சேரி 4220 உ.வே.சா.2229 உ.வே.சா.548 உ.வே.சா.2230

64 : 3	யாயின்	யாயில் யாயில்	திருவாவடுதுறை 201 திருவாவடுதுறை 201 - பி
65 : 1	நன்னர்	னன்னர்	திருவாடுவதுறை 201
65 : 1,2	னன்னர்ர்நெஞ்சத்	னன்ன நெஞ்சத்	சரசுவதி மகால் 1587
65 : 3	தின்னசை	தின்னிசை இன்னிசை இன்னிசை இன்னிசை இன்னிசை இன்னிசை இன்னிசை இன்னிசை	மௌனமடம் சிதம்பரம் உ.வே.சா.192 உ.வே.சா. 193 உ.வே.சே.589 உ.வே.சே.191 ஜி.ஓ.எம்.எல்.5184 பாண்டிச்சேரி 4220 உ.வே.சே.2229
65 : 3	தின்னசை	தின்னிசை	சரசுவதி மகால் 823
65 : 4	வாய்ப்ப	பாய்ப்ப	சரசுவதிமகால் 689
66 : 1	இன்னே	பின்னே இண்னே	திருவாடுதுறை 201 பாண்டிச்சேரி 45898
66 : 2	பெறுதிநீ	மெறுதிநீ	ஜி.ஓ.எம்.எல் 2435
68 : 1	வரிப்புனை	வரிபுனை	பாண்டிச்சேரி 45898
68 : 1, 2	வரிப்புனைபந்தொடு	விருப்புனை பரத்தொடு	காரியவட்டம் 8849
70 : 1	திருவீற்றிருந்த	திருவீற்றிருந்து	பாண்டிச்சேரி 45898
70 : 4	நியமத்து	நீயமற்று ணியமத்து	பிரான்சு 66 பேரூர் 7 / 14
71 : 4	குடவயின்	குடவையின் திடவயின் குடவையின் குடவையின் குடவையின்	காரியவட்டம் 11500 ,, 8849 திருவாவடுதுறை 201 - பி உ.வே.சா.2229 உ.வே.சா 548
72 : 3	விரிந்துவாய்	விருந்துவாய்	பிரான்சு 66
73 : 3	டாமரைத்	டாமரை	மௌனமடம் சிதம்பரம்
73 : 4	வைகறைச்	வைகறை	ஜி.ஓ.எம்.எல். 2970

74 : 1	கட்கமழ்	கட்கமன்	பாண்டிச்சேரி 45898
74 : 2,3	நெய்தலூதி	நெய்தலூர்தி	சரசுவதிமகால் 689
74 : 4	எல்பட	ஏர்பட யற்படக்	காரியவட்டம் 8849 உ.வே.சா 192
75 : 1, 2,3	கண்போல் மலர்ந்த காமரு	கண்போல் மலர்ந்த காமற்	மௌனமடம் சிதம்பரம்
75 : 3	காமரு	காமர்	சரசுவதி மகால் 823
75 : 3, 4	காமருசுனைமலர்	காமர்சுனைமலர்	சரசுவதி மகால் 803
75 : 4	காமரு	காமர் காமர் காம்பு காமர் காமர் காமர் காமர்	பிரான்சு 66 ,, 67 சரசுவதிமகால் 973 ஜி.ஓ.எம்.எல். 1635 ஜி.ஓ.எம்.எல். 939 ஜி.ஓ.எம்.எல். 1269 ஜி.ஓ.எம்.எல். 2435
76 : 1-3	மஞ்சிறை வண்டினரிக்கண	அஞ்சிறைவண்டினரிக்குக்கண	சரசுவதி மகால் 1587
76 : 1 - 4	அஞ்சிறைவண்டி னரிக்கண மொலிக்கும்	(விடுபட்டுள்ளது)	சரசுவதிமகால் 973
76 : 2	வண்டின்	விண்டின்	சரசுவதி மகால் 823
76 : 2	வண்டின்	வண்டினிப்	உ.வே.சா. 192
77 : 3,4	முரிய னதா அன்று	முரியன் அஃதான்று னதான்று அஃதான்று அஃதா அன்று அஃதா அன்று அதான்று அதான்று அஃதான்று	பிரான்சு 66 சரசுவதிமகால் 689 சரசுவதிமகால் 973 ஜி.ஓ.எம்.எல் 1635 ஜி.ஓ.எம்.எல் 1269 ஜி.ஓ.எம்.எல் 2970 காரியவட்டம் 11500 திருவாவடுதுறை 201 - பி

		அஃதா அன்று அஃதான்று அஃதான்று அஃதான்று	உ.வே.சா. 589 உ.வே.சா. 191 உ.வே.சா.196 உ.வே.சா 548
78 : 1	வைந்நுதி	வைநுதி வைநுதி வைந்நுமி வைனுதி	ஜி.ஓ.எம்.எல் 2435 ஜி.ஓ.எம்.எல் 2970 காரியவட்டம் 11500 பேரூர் 7 / 14
78 : 3,4	வடுவாழ்வரிநுதல்	வடுவாள் வறிநுதல்	பாண்டிச்சேரி 45898
79 : 4	துயல்வர	தயல்வர	பாண்டிச்சேரி 4220
80 : 3	மருங்கின்	மறுங்கின்	பாண்டிச்சேரி 458
82 : 1, 2	கால்கிளர்ந்தன்ன	கால் கிளர்ந்தன	சரசுவதி மகால் 1587
82 : 1	கால்கிளர்ந்	கால்கிளர்	மௌனமடம், சிதம்பரம்
82 : 3, 4	வேழமேல்கொண்	வேளமேல்கொண்	சரசுவதி மகால் 803
84 : 1	முடியொடு	முடியோடு	பாண்டிச்சேரி 458
84 : 4	திருமணி	திருமண	பேரூர் 7 / 14
85 :1	மின்னுறழ்	மின்னுள்	திருவாவடுதுறை 201 - பி
86 : 1	நகைதாழ்பு	நகைதாழ்வு நகைதாழ்வு	உ.வே.சா. 196 ,, 2229
86 : 2,3,4	துயல்வரூஉம் வகையமை பொலங்குழை	துயல் வரும் வகையமை புலங்குழை	உ.வே.சா.548
86 :3	வகையமை	வதையமை	திருவாவடுதுறை 201 - பி
86 : 4	பொலங்குழை	பொலங்குழைச்	ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970
87 : 4	கவைஇ யகலா	கவைஇய வகலா	சரசுவதி மகால் 803
87 : 4	கவைஇ	கவையி	பேரூர் 7 / 14
88 : 1	கவைஇ யகலா	கவைஇய வகலா	சரசுவதி மகால் 803
89 : 1	தாவில்	தாழ்வில் தாழ்வில் தாழ்வில்	உ.வே.சா. 191 ஜி.ஓ.எம்.எல்.5184 உ.வே.சா.548
89 : 4	முடிமார்	முடியோடு	பாண்டிச்சேரி 45898

90 : 1	மனனேர்	மநனேர்	சரசுவதி மகால் 803
90 : 1	மனன்நேர்	மநனேர் மனநேர் மானேர்	பிரான்சு 67 ஜி.ஓ.எம்.எல்.1635 பாண்டிச்சேரி 4220
90 : 1,2	மனனேர்பெழுதரு	மனநேற்பு எளுதறு	பாண்டிச்சேரி 45898
90 : 3	வாணிற	வானிற	பேரூர் 7 / 14
91 1.2.3	மாயிருண்ஞால மறுவின்றி	மாயிரு ஞான மறுவின்று	சரசுவதிமகால் 689
91 : 1	மாயிருள்	மாயிரு மாயிரு மாயிரு	ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970 உ.வே.சா.2229 உ.வே.சா.197
92 : 1	பல்கதிர்	பல்கதிற்	பாண்டிச்சேரி 45898
92 : 2, 3	விரித்தன் றொருமுக	விரிந்த னொருமுக	சரசுவதி மகால் 803
95 : 3, 4	மரபுளி வழாஅ	மரபுளி வழஅ	சரசுவதி மகால் 803
95 : 4,5	மரபுளி	மரபுளின் முற வுளி வளாஅ வழா	ஜி.ஓ.எம்.எல்.2435 ஜி.ஓ.எம்.எல்.2435 காரியவட்டம் 11500 பேரூர் 7 / 14
96 : 1 - 4	அந்தணர் வேள்வியோர்க்கும்மே யொருமுக	அந்தணர் வேழ்வி யோர்க்கு முருமுக	சரசுவதிமகால் 689
96 : 2	வேள்வி அந்தணர் வேள்வியோர்க்	வேழ்வி வேழ்வி அந்தணர்வேள்வியோஓர்க்	ஜி.ஓ.எம்.எல்.1269 ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970 பேரூராதீனம் 7 / 14
96 : 1	அந்தணர்	அந்தணற்	பாண்டிச்சேரி 45898
97 : 1	எஞ்சிய	மிஞ்சிய	காரியவட்டம் 8849
97 : 2	பொருள்களை	பொருள்கதனை	சரசுவதி மகால் 823
98 : 1	திங்கள்	திங்கழ்	சரசுவதி மகால் 803
98 : 3	திசைவிளக்	திசைவிளங்	பேரூர் 7 / 14

100 : 1	கறுவு கொள்	கறுவுகோள்	பாண்டிச்சேரி 45898
101 : 1	குறவர்	குரவர்	பேரூராதீனம் 7 / 14
103 : 1	ஆங்கம்	ஆங்க யாங்க ஆக	மகால் 684 ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970 திருவாடுதுறை 201 - பி
104 : 4	மார்பின்	மார்பிற்செம்	சரசுதிமகால் 689
105 : 1	செம்பொறி	செம்பொரி	உ.வே.சா.2229
105 : 2	மொய்ம்பின்	மொய்ம்பு	திருவாவடுதுறை 201 - பி
106 : 3 ,4	வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்	வசிந்துவாங்கும் நிமிர்தோழ்	சரசுவதி மகால் 823
106 : 3,4	வசிந்து வாங்கு நிமிர்தோள்	வசிந்து வாங்குதோள்	பேரூராதீனம் 7/ 14
109 : 1-4	நலம்பெறு ...தொருகை	விடுபட்டுள்ளது	சரசுவதி மகால் 803
109 : 4	அசைஇயது	அசையிது	பேரூராதினம் 7 / 14
110 : 1,2,3	அங்குசங் கடாவ ஒருகை	விடுபட்டுள்ளது	பிரான்சு 67
110 : 2	கடாவ	கடாஅவ கடாஅவ	காரியவட்டம் 11500 திருவாவடுதுறை ஆதீனம் 201 - பி
110 : 3	ஒருகை	தொருகை	சரசுவதிமகால் 689
111 : 1 - 4	ஐயிரு ---- திரிப்ப	யைஇரு திரியப்	பிரான்சு 66
111 : 3	டெஃகுவலந்	டெகுவலந்	சரசுவதி மகால் 823
111 : 3	எஃகுவலங்	எஃவலந் எஃகம்வலந்	சரசுவதிமகால்1689 திருவாவடுதுறை 201
111 : 1	ஐயிரு	ஐயிறு	பாண்டிச்சேரி 45898
113 : 3	வொருகை	வொருகையொருகை	சரசுவதிமகால் 689
115 : 2, 3	படுமணி யிரட்ட	படுமணி பிரட்ட	சரசுவதி மகால் 803
116 : 1	நீல்நிற நீல்நிற --- பொழிய	நீநிற நீநிற நீர்நிற நீநிற பொளிய	சரசுதிமகால் 973 கல்கத்தா 83 ஜி.ஓ.எம்.எல்.5184 பாண்டிச்சேரி 45898

117 : 1	வானர	வானிற வானற	பிரான்சு 66 மகால் 973
118 : 1	ஆங்குஅப்	ஆங்கப் ஆங்கப்	பிரான்சு 66 சரசுவதிமகால் 689
118 : 2	பன்னிரு	பன்னிறு	பாண்டிச்சேரி 45898
118 : 4	பாற்பட	பார்பட	சரசுவதிமகால் 973
119 : 4 120 : 1,2	திண்காழ்வயிரெழுந் திசைப்ப	(விடுபட்டுள்ளது)	சரசுவதிமகால் 973
119 : 4	திண்காழ்	திண்ணியகாழ் திண்ங்காழ்	திருவாவடுதுறை 201 - பி பாண்டிச்சேரி 45898
120 : 4	ஞரல ஞரல	நரல நரல	ஜி.ஓ.எம்.எல் 939 சரசுவதி மகால் 1282
121 : 3	வுருமிடி	வுருமடி	சரசுவதி மகால் 803
121 : 3	உரும்இடி	உருமுடி	சரசுவதிமகால் 689
122 : 3	வெல்கொடி	யெல்கொடி	சரசுவதிமகால் 689
123 : 4	முன்னி	முந்நீர்	கல்கத்தா 83
124 : 2	புகழ்ந்த	புகள்ந்த	பாண்டிச்சேரி 45898
124 : 4	விழுச்சீர்	விழச்சீர்	காரியவட்டம் 8849
125 : 2	சேறலும்	சோலும்	உ.வே.சா 2229
125 : 5	அதான்று	அதா அன்று அதாஅன்று அஃதான்று அஃதான்று	கல்கத்தா 83 ஜி.ஓ.எம்.எல்.1635 திருவாவடுதுறை 201 - பி. உ.வே.சா.589
126 : 1	சீரை	சீர	காரியவட்டம் 8849
126 : 4	சீரொடு	சீறோடு	பாண்டிச்சேரி 45898
127 : 3	வால்நரை	வானகை	ஜி.ஓ.எம்.எல்.5184
129 : 1	உரிவை	உருவை	பிரான்சு 67
129 : 3	ஊன்கெடு	உன்கெழு	பாண்டிச்சேரி 45898
129 : 3	வூன்கெடு	வூன்கொடு	சரசுவதி மகால் 1282

129 : 3,4	ஊன்கெடுமார்பின்	ஊன்கெழுமார்பினர்	ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970
130 : 4	நன்பகல்	நண்பகல்	உ.வே.சா.2229
132 : 1	செற்றம்	செர்த்தம்	பிரான்சு 66
132 : 4	யாவதுங்	யாவையுங்	சரசுவதிமகால் 689
		,,	கல்கத்தா 83
		,,	திருவாவடுதுறை 201 - பி
		,,	ஜி.ஓ.எம்.எல்.5184
133 : 3	அறிவினர்	அறிவிணர்	பாண்டிச்சேரி 45898
134 : 4	காமமொடு	காமமொடுங்	ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970
135 : 4	இடும்பை	இம்பை	ஜி.ஓ.எம்.எல்.939
137 : 1	துனியில்	துனிவில்	உ.வே.சா.197
137 : 3	முனிவர்	முனிவற்	பாண்டிச்சேரி 45898
138 : 3,4	மாசிறுவுடை	மாசீறுவுடை	சரசுவதிமகால் 973
139 : 2	அவிழ்ந்த	அவிழாத்	சரசுவதிமகால் 973
140 : 1	செவிநேர்பு	சேவிநேர்வு	உ.வே.சா 2229
140 : 3	செய்வுறு	செய்யுறு	சரசுவதிமகால் 689
140 : 3	செய்வுறு திவவி	சேவுறு	காரிய வட்டம் 8849
		செலவுறு திவவின்	பிரான்சு - 66
140 : 4	திவவினல்லியாழ்நவின்ற	திவவின்நல்லியாழவின்ற	சரசுவதி மகால் 823
141 : 1, 2	திவவினல்லியாழ்நவின்ற	,,	,,
141 : 1	நல்லியாழ்	நல்யாழ்	சரசுவதிமகால் 973
141 : 1	,,	நல்யாழ்	சரசுவதி மகால் 1587
		நல்யாழ்	ஜி.ஓ.எம்.எல்.2435
142 : 4	புளர	பிணர	காரியவட்டம் 8849
143 : 1	நோயின்று	நோயன்று	பாண்டிச்சேரி 4220
143 : 3	யாக்கையர்	யாக்கையற்	,, 45898
144 : 3	மேனியர்	மோனியர்	சரசுவதிமகால் 973
146 : 1	பருமந்	பரூவந்	ஜி.ஓ.எம்.எல்.5184
147 : 3	மறுவின்றி	மிறுவின்றி	ஜி.ஓ.எம்.எல். 939

148 : 1,2	கடுவொ டொடுங்கிய	கடுவொடுங்கிய	பேரூர் 7 / 14
148 : 2	டொடுங்கிய	டோங்கிய	சரசுவதிமகால் 689
148 : 2	டொடுங்கிய	டொதிங்கிய	சரசுவதி மகால் 803
148 : 3	தூம்புடை	தூப்புடை	சரசுவதி மகால் 823
148 : 4	வாலெயிற்று	வாளெயிற் வாயிலெயிற்று	சரசுவதி மகால் 689 ,, 973
149 : 1	அழலென	அழலெழ ,,	ஜி.ஓ.எம்.எல். 2970 ஜி.ஓ.எம்.எல். 5184
150 : 1	பாம்புபட	யாம்புபட	சரசுவதி மகால் 803
150 : 1	பாம்புபட	பாம்பட	பாண்டிச்சேரி 2229
150 : 3	பல்வரிக்	பல்பொறிக்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5253
151 : 4	வெள்ளேறு	வெள்ளறு	காரியவட்டம் 8849
152 : 2	உயரிய	உயிரிய	பேரூர் 7 / 14
153 : 2	விளங்கும்	விளங்குஞ் செல்வனும்	பிரான்சு 67
154 : 2	முருக்கிய	முறுக்கிய	பாண்டிச்சேரி 45898
156 : 1	வேள்வி	வேழ்விய	ஜி.ஓ.எம்.எல்.2976
158 : 1	தாழ்பெருந்	தாழ்பெறுந்	பாண்டிச்சேரி 45898
158 : 3	உயர்த்த	உயர்ந்த	உ.வே.சா. 196
159 : 2	ஏறிய	ஏரிய	பாண்டிச்சேரி 45898
160 : 4	நிலைஇய	நிலைய	உ.வே.சா.2229
162 : 2	மூவருந்	மூவறுந்	பாண்டிச்சேரி 45898
163 : 1	வேமுறு	யேமுறு ,,	சரசுவதிமகால் 689 ஜி.ஓ.எம்.எல்.2435
163 : 3	தன்னில்	தன்னுட் ,, ,,	சரசுவதிமகால் 689 திருவாவடுதுறை 201 ,, 201 - பி
163 : 3,4	தன்னில்தோன்றி	தன்னுட்டோன்றி ,,	கல்கத்தா 83 ஜி.ஓ.எம்.எல்.5184
165 : 2,3	ஒருவற் சுட்டி	ஒருவன்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 1635
165 : 3	சுட்டிக்	சுட்டி	பாண்டிச்சேரி 45898

167 : 3	பதினொரு	பதினொறு	,,
167 : 4	மூவரொடு	மூவரொடும்	திருவாவடுதுறை 201
		மூவரோடு	பாண்டிச்சேரி 45898
		மூவரும்	சரசுவதிமகால் 973
		மூவரும்	ஜி.ஓ.எம்.எல்.1269
168 : 1,2	ஒன்பதிற் திரட்டி	ஒன்பதித்திரட்டி	ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970
168 : 3	உயர்நிலை	யயர்நிலை	காரியவட்டம் 11500
168 : 4	பெரீஇயர்	பெறீஇய	கல்கத்தா 83
169 : 1,2	மீன்பூத்தன்ன	மின்பூத்தன்ன	பிரான்சு 66
169 : 1,2	மீன்பூத்தன்ன	மீபூத்தன்ன	சரசுவதி மகால் 823
169 : 3	தோன்றலர்	தோன்றலற்	பாண்டிச்சேரி 45898
169 : 4	மீன்சேர்பு	மின்சேர்பு	பிரான்சு 66
		மீர்சேர்பு	சிதம்பரம் (மௌனமடம்)
		மீன்சேர்ப	ஜி.ஓ.எம்.எல். 939
		மீன்சேற்பு	பாண்டிச்சேரி 45898
170 : 1	வளிகிளர்ந்	விளிகிளர்ந்	காரியவட்டம் 8849
171 : 1,2	தீயெழுந்தன்ன	தீயுமுந்நதன்ன	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5253
171 : 4	தீப்பட	தீய்ப்பட	காரியவட்டம் 11500
172 : 1	உருமிடித்	உருமிடி	,, 11500
		உருமிடித்த	ஜி.ஓ.எம்.எல்.5184
172 : 3	குரலினர்	குரலிணர்	பாண்டிச்சேரி 45898
173 : 1	உறுகுறை	உருகுறை	உ.வே.சா.2229
173 : 2	மருங்கிற்றம்	மறுங்கிற்றம்	பாண்டிச்சேரி 45898
173 : 3	பெருமுறை	பெறுமுறை	திருவாவடுதுறை 201 . பி
175 - 1	தாவில்	தாழ்வில்	ஜி.ஓ.எம்.எல்.5184
176 : 3	அசைதலும்	இசைதலும்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5253
176 : 5	அதாஅன்று	அதான்று	சரசுவதிமகால் 689
		அஃதாஅன்று	ஜி.ஓ.எம்.எல். 1635
		அஃதான்று	உ.வே.சா.2229
177 : 1	இருமூன்று	இறுமூன்று	பாண்டிச்சேரி 45898
177 : 4	வழாஅது	வழாது	கல்கத்தா 83

		வழாஅ	திருவாவடுதுறை 201
178 : 1	இருவர்	இறுவர்	பாண்டிச்சேரி 45898
179 : 2	கிரட்டி	குரட்டி	காரியவட்டம் 11500
179 : 4	நல்லியாண்டு	நல்யாண்டு	ஜி.ஓ.எம்.எல். 2435
180 : 3	அறன்நவில்	அறநவில்	கல்கத்தா 83
181 : 3	முத்தீச்	முத்தீ	காரியவட்டம் 11500
182 : 1	இருபிறப்	இறுபிறப்	பாண்டிச்சேரி 45898
184 : 2	காழகம்	காளகம்	திருவாவடுதுறை 201 - பி
186 : 4	கேள்வி	கேழ்வி	ஜி.ஓ.எம்.எல்.1269
		கேழ்வி	ஜி.ஓ.எம்.எல். 2970
		கேள்வியர்	பேரூர் 7 / 14
188 : 1	விரையு	விரைவுறு	உ.வே.சா.197
189 : 1	அதா அன்று	அதான்று	சரசுவதிமகால் 689
		அஃதான்று	உ.வே.சா.2229
		அஃதான்று	உ.வே.சா 196
190 : 2	நறைக்காய்	நரைக்காய்	உ.வே.சா 197
191 : 1,2	அம்பொதிப் புட்டில்	அம்பொதி புட்டில்	பிரான்சு 66
		அம்பொதிப் புட்டின்	கல்கத்தா 83
191 : 2	புட்டில்	புட்டல்	காரியவட்டம் 8849
		பூட்டில்	பாண்டிச்சேரி 45898
191 : 3	விரைஇக்	விரையீக்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 2970
191 : 4	குளவியொடு	குழவியொடு	காரியவட்டம் 11500
		குளவியொடு	உ.வே.சா. 193
		குவளையொடு	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5253
		குவளையொடு	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5184
192 : 2	தாளந்	திரளந்	ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970
193 : 3	கேழ்கிளர்	கேள்கிளர்	பாண்டிச்சேரி 45898
194 : 3	கொலைஇய	குலஇய	சரசுவதி மகால் 823
194 : 3	கொலைஇய	குலைஇய	ஜி.ஓ.எம்.எல். 2970
197 : 1	தொண்டகச்	கொண்டக	காரியவட்டம் 8849

		தொண்டச்	பேரூர் 7 / 14
198 : 1	விரல்உளர்ப்	விரலுளர் ,, விரல்உறழ்ப்	சரசுவதி மகால் 973 கல்கத்தா 83 ஜி.ஓ.எம்.எல். 5184
198 : 2	பவிழ்ந்த	பவுழ்ந்த	பிரான்சு 66
198 : 4	நறுங்கால்	நடுங்காற் நறுகால் நடுந்தாட்	,, 66 காரியவட்டம் 11500 ஜி.ஓ.எம்.எல். 5184
199 : 1	குண்டுசுனை	குண்டுதினைப்	சரசுவதி மகால் 823
199 : 1	குண்டுசுனை	குண்டுசுனைப்	பிரான்சு 66
199 : 4	கண்ணி	கன்னி	சரசுவதி மகால் 973
200 : 1	இணைத்த	இனைந்த	பாண்டிச்சேரி 45898
200 : 3	அணைத்த	அனைத்த	,, 45898
201 : 3, 4	யிலையுடைநறும்	யிலையுடனறும்	சரசுவதி மகால் 823
201 : 3	இலையுடை	யிலையுட இலையுடைய	சரசுவதி மகால் 689 ஜி.ஓ.எம்.எல்.1269
202	மராஅத்த	மராத்த மராத்த மார்த்த	கல்கத்தா 83 ஜி.ஓ.எம்.எல். 939 ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970
203 : 1	சுரும்புணத்	சுறும்புணத்	பாண்டிச்சேரி 45898
203 : 4	மாத்தழை	மார்த்தழை	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5253
204 : 1	திருந்துகாழ்	திறுந்துகாழ்	பாண்டிச்சேரி 45898
205 : 2	மடநடை	மடைநிடை இல்லை இல்லை	பிரான்சு 66 பிரான்சு 67 ஜி.ஓ.எம்.எல். 1635
205 : 4	மகளிரொடு	மகளிறொடு மகளீர் மடந்தை	சரசுவதி மகால் 973 ஜி.ஓ.எம்.எல்.1635

		மகழிரொடு	பாண்டிச்சேரி 45898
206 : 1,2	சிவந்த ஆடையன்	விடுபட்டுள்ளது	சரசுவதிமகால் 973
206 : 4	செவ்வரைச்	செவ்வரை	ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970
207 : 3	துயல்வரும்	தயல்வரூஉங்	பிரான்சு 66
207 : 4	காதினள்	காத்தினன்	சரசுவதி மகால் 973
208 : 2	கழலினன்	குழனினன்	சரசுவதி மகால் 973
209 : 3,4	குறும்பல்லியத்தன்	குறும்பல்லியன்	சரசுவதி மகால் 973
210 : 1	தகரன்	தரன்	சரசுவதி மகால் 973
211 : 1,2	கொடியன் நெடியன்	கொடினெடியன்	கல்கத்தா 83
212 : 4	தொகுதியொடு	றொதியொடு	ஜி.ஓ.எம்.எல். 1675
213 : 1	குறும்பொறிக்	குறும்பொறைக்	காரியவட்டம் 8849
215 : 2,3,4	தடக்கையின் இயல ஏந்தி	தடக்கையிற் றழீஇ யேந்தி	பிரான்சு 67
		இயலவேலேந்தி	சரசுவதி மகால் 689
		,,	கல்கத்தா 83
		,,	ஜி.ஓ.எம்.எல். 1269
		இகல்வேல்ஏந்தி	ஜி.ஓ.எம்.எல்.5253
		இகல்வேலேந்தி	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5184
216 : 2	பல்பிணை	பலபணை	சரசுவதி மகால் 823
216 : 2	பல்பிணை	பல்வினை	பாண்டிச்சேரி 45898
216 : 3	தலைத்தந்து	தலைதந்து	,, 45898
		,,	காரியவட்டம்11500
		,,	ஜி.ஓ.எம்.எல். 1269
		,,	சிதம்பரம் (மௌனமடம்)
217 : 1,2	குன்றுதோறாடலும்	குன்றுதோராடலும்	சிதம்பரம் (மௌனமடம்)
217 : 4	பண்பே	பண்பு	பேரூர் 7/ 14
217 : 5	அதா அன்று	அஃதான்று	உ.வே.சா.196
		,,	உ.வே.சா 2229
218 : 1	சிறுதினை	சிறுதினி	ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970
218 : 3	விரைஇ	விரையீ	ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970
218 : 1 - 3	சிறுதினை மலரொடு விரைஇ	சிறுதினையிய	பேரூர் 7 / 14
220 : 1	யூரூர்	வூரீர்	சரசுவதி மகால் 1282

220 : 1	ஊரூர்	வூரூர் யூரூர்	சிதம்பரம் (மௌனமடம்) ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970
220 : 4	விழவினும்	விழாவினும் ,,	உ.வே.சா.2229 உ.வே.சா.197
221 : 3	மேவரு	மேவறு	பாண்டிச்சேரி 45898
222 : 1	தைஇய	தையிய	பேரூர் 7 / 14
222 : 3	வெறியயர்	வெறியர்	பிரான்சு 66
222 : 4	களனும்	கிளனும்	சரசுவதி மகால் 973
223 : 1	காடுங்	காடு	பேரூராதீனம் 7 / 14
223 : 4	துருத்தியும்	துறுத்தியு	சரசுவதி மகால் 689
224 : 1	யாறுங்	மாறுங்	சரசுவதி மகால் 689
226 : 2	பொதியிலுங்	பொதியினுங் பொதியினுங் பொதியினுங் பொதியினுங் பொதியினுங் பொதியிளும்	பிரான்சு 66 கல்கத்தா 83 பேரூர் 7 / 14 திருவாவடுதுறை 201 உ.வே.சா 589 பாண்டி 45898
227 : 1	மாண்டலை	ஆண்டலை	திருவாவடுதுறை 201
228 : 1	நெய்யோ யைதுரைத்து	நொய்யோ யதுரத்தக்	சரசுவதி மகால் 1282 ,,
228 : 4	ஐதுரைத்து	யைதுறைத்து	பிரான்சு 66
230 : 1	முரண்கொள்	முரன்கொள்	பாண்டி 45898
230 : 2,3	உருவின் இரண்டுடன்	உருவிரனிரண்டே	ஜி.ஓ.எம்.எல். 939
230 : 4	உடீஇச்	உடிஇச் உடிஇ	பிரான்சு 66 ஜி.ஓ.எம்.எல்.1635
231 : 1	செந்நூல்	சென்னூல் ,,	பிரான்சு 66 சரசுவதி மகால் 689
231 : 3	வெண்பொரி	வெண்பொறி வெண்பொறி	ஜி.ஓ.எம்.எல்.2970 பாண்டி 45898
233 : 3	தூவெள்	தூஉய்வெள் தூய்வெள்	காரியவட்டம் 11500 பேரூர் 7 / 14

234 : 3	பல்பிரப்	பல்பிறப் பல்பிறப்	உ.வே.சா. 196 உ.வே.சா.197
235 : 1	சிறுபசுமஞ்சளொடு	சிறுபஞ்சுளொடு	சரசுவதி மகால் 973
235 : 2	மஞ்சளொடு	மஞ்சலொடு	சரசுவதி மகால் 689
236 : 1	கணவீர	கணவிர கணவிர் கணவிரை	ஜி.ஓ.எம்.எல். 1269 உ.வே.சா.589 ஜி.ஓ.எம்.எல். 5184
237 :1	துணையற	துணையுற ,,	ஜி.ஓ.எம்.எல். 2435 ஜி.ஓ.எம்.எல். 5184
238 : 1	நளிமலைச்	நளிமலர்ச்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5184
238 : 4	வாழ்த்தி	வாள்த்தி	பாண்டி 45898
240 : 1	அருவியொடு	அருவிசொடு	பேரூர் 7 / 14
241 : 2	பல்பூத்	பல்பூ	காரியவட்டம் 11500
241 : 3	தூஉய்	தூய் தூய் தூய்	சிதம்பரம் (மௌனமடம்)சுரசுவதி மகால் 973 கல்கத்தா 83
242 : 1	குருதி	இல்லை	சரசுவதிமகால் 973
243 : 3	முரணினர்	முறணின முரணன	பிரான்சு 66 சரசுவதி மகால் 689
244 : 1,2	முருகாற்றுப்படுத்த	முருகாற்றுப்படுத்து	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5184
244 : 4	வியன்நகர்	வியர்ந்தார்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5184
247 : 1	ஓடாப்	ஓடா	பேரூர் 7 / 14
247 : 2	பூட்கை	பூழ்க்கை	சரசுவதி மகால் 823
247 : 2	பூட்கை	பூற்க்கை	சரசுவதிமகால் 973
247 : 3	பிணிமுகம்	பிணிமுகமம்	பேரூர் 7 / 14
248 : 1	வேண்டுநர்	வேண்டினர்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5253
248 : 3	எய்தினர்	எய்தியுங் எய்திநர்	பிரான்சு 66 ஜி.ஓ.எம்.எல். 1635
248 : 4	வழிபட	வழிப்பட	ஜி.ஓ.எம்.எல். 1635

249 : 1,2	ஆண்டாண்டுறைதலும்	ஆண்டான்டுரைதலும்	சரசுவதிமகால் 973
251 : 2	கண்டுழி	கண்டுழிஇ	சரசுவதிமகால் 973
251 : 3, 4	முகனமர்ந்	முகமலர்ந்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5184
252 : 3,4	காலுறவணங்கி	காலுற்றுணங்கி	சரசுவதிமகால் 973
253 : 1	நெடும்பெருஞ்	நெடும்பெறுஞ்	பாண்டிச்சேரி 45898
253 : 2	சிமயத்து	சமயத்து	சிதம்பரம்(மௌனமடம்)
253 : 3,4	நீலப்பைஞ்சுனை	நீலப்பஞ்சுனை நீலப்பஞ்சுனை	சரசுவதி மகால் 689 சரசுவதி மகால் 973
254 : 3	அங்கை	கை	பேரூர் 7 / 14
255 : 1	அறுவர் அறுவர்பயந்த	அறுவர்ப் வறுபயந்த	உ.வே.சா.2229 சரசுவதி மகால் 689
255 : 3	ஆறமர்	ஆறமை	பேரூர் 7 / 14
257 : 3	மாற்றோர்	மாற்றார்	பேரூர் 7 / 14
258 : 2	வெல்போர்க்	வேல்போர் வேலன்போர்க்	சிதம்பரம் பேரூர் 7 / 14
259 : 3	பழையோள்	பழையோன் பழையோன் புழையோள்	சிதம்பரம்(மௌனமடம்) ஜி.ஓ.எம்.எல். 1635 காரியவட்டம் 8849
260 : 2	வணங்குவில்	இல்லை	பேரூர் 7 / 14
262 : 1,2	செருவிலொருவ	செருவிலொடு	ஜி.ஓ.எம்.எல். 939
263 : 1,2	அந்தணர் வெறுக்கை	அதனன்வேற்கை	சரசுவதி மகால் 973
263 : 4	சொன்மலை	சொன்மாலை	ஜி.ஓ.எம்.எல். 1635
265 : 1	வேல்கெழு	வேல்கொளு	பாண்டிச்சேரி 45898
266 : 3, 4	குன்றாக்கொற்றத்து	கன்றாக்கொற்றத்து	சரசுவதி மகால் 823
267 : 1	விண்பொரு	வின்பொரு	பாண்டிச்சேரி 45898
268 : 2	நன்மொழி	நன்மொழிய நன்மொழிய	பாண்டிச்சேரி 45898 ஜி.ஓ.எம்.எல்.1635
269 : 1	அரும்பெறல்	அரும்பெரன்	பிரான்சு 66

270 : 1, 2	நசையுநர்க் கார்த்தும்	நசையுனக் காற்று நசையிர்க் கார்த்து நகையுனர்க் காத்து நவிச்சுனர்க் கார்த்து நகையிநர்க்காற்றுத்து நசையுனர்க் காத்து நகையுநர்க் காத்தும் நசையினர்க்காத்து	பிரான்சு 66 ,, 67 சரசுவதி மகால் 689 சரசுவதி மகால் 973 ஜி.ஓ.எம்.எல் 1635 ஜிஓ.எம்.எல்.2970 பேரூர் 7 / 14 ஜி.ஓ.எம்.எல்.5184
270 :3,4	இசைபேராள	இசைபெயராள இசைபெராள இசைபெயராள	ஜி.ஓ.எம்.எல். 1635 காரியவட்டம் 11500 திருவாவடுதுறை 201 - பி
271 : 3	பொலம்பூண்	(இல்லை) (இல்லை)	பிரான்சு 67 ஜி.ஓ.எம்.எல். 1269
271 : 3, 4	பொலம்பூட்சேஎய்	புலம்பூட்சேய்	சரசுவதி மகால் 823
271 : 4	சேஎய்	சேய் இல்லை	உ.வே.சா.2229 பேரூர் 7 14
272 : 1 - 4	மண்டமர் கடந்தநின் வென்றாடகலத்து	இல்லை	ஜீ.ஓ.எம்.எல். 1269
273 : 1,2	பரிசிலர்த்தாங்கும்	பரிசிலரிக் காக்கும் ,, ,,	ஜீ.ஓ.எம்.எல். 939 உ.வே.சா.589 ஜீ.ஓ.எம்.எல்.1269
273 : 3	உருகொழு	உருகெளு	பாண்டிச்சேரி 45898
273 : 4	நெடுவேஎள்	நெடுவேள் ,, ,, ,, ,, ,,	பிரான்சு 67 ஜீ.ஓ.எம்.எல். 1635 ஜீ.ஓ.எம்.எல். 1269 ஜீ.ஓ.எம்.எல். 2970 பேரூர் 7 / 14 உ.வே.சா.196

274 : 3	பெரும்பெய	பெரும்பெரும்பெய	சரசுவதி மகால் 803
274 : 3,4	பெரும்பெயரியவுள்	பெறும்பேரீயவுள்	பாண்டி 45898
275 : 1,2	சூர்மருங் கறுத்த	சூரறுங்க மறுத்த	பேரூர் 7 / 14
276 : 2	பொருந	பொருநற்	சரசுவதிமகால் 689
		பொருநற்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5184
276 : 3	குரிசில்	குரிசிலு	சிதம்பரம் (மௌனமடம்)
		குரிசிலு	சரசுவதிமகால் 689
		குரிசிலு	ஜி.ஓ.எம்.எல். 2435
		குருசில்	பேரூர் 7 / 14
		குரிசிலு	திருவாவடுதுறை 201 - பி
		குரிசிலும்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5184
		,,	பாண்டிச்சேரி 4220
		,,	பாண்டிச்சேரி 458
277 : 1 - 4	யானறிஅளவையின் ஏத்தி ஆனாது	விடுபட்டுள்ளது	ஜி.ஓ.எம்.எல்.1269
277 : 4	ஆனாது	விடுபட்டுள்ளது	பேரூர் 7 / 14
279 : 3	வந்தனென	வந்தனன்	பிரான்சு 66
		வந்தன	சிதம்பரம் (மௌனமடம்)சுவதிமகால் 689
		,,	ஜி.ஓ.எம்.எல். 1635
		வந்தனன்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 939
		,,	,, 1269
		,,	ஜி.ஓ.எம்.எல். 2435
		வந்தனன	,, 2970
		,,	பேரூர் 7 / 14
		வந்தேனென்று	பாண்டிச்சேரி 45898
		வந்தனன	உ.வே.சா. 197
		,,	
280 : 1	புரையுநர்	புரைகுன	சிதம்பரம் (மௌனமடம்)
		புரையுன	சரசுவதி மகால் 689
		புரையினர்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 2970

		,, புரைகுநர்	,, 5184 பாண்டிச்சேரி 4220
281 : 2	மொழியா	மொதிய மொளிய	சரசுவதிமகால் 682 பாண்டிச்சேரி 45898
282 : 2	லுருவில்	லுறுவினி	பாண்டிச்சேரி 45898
282 : 4	கூளியர்	கூளியருடன்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 1269
283 : 1	சாறயர்	சாரயர்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 2970
285 : 1	வந்தோன்	வந்தோனென ,,	ஜி.ஓ.எம்.எல். 1635 ,, 939
285 : 2	பெருமநின்	பெருமநின் பெறுமநின்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 689 ஜி.ஓ.எம்.எல். 458
285 : 4	நயந்தென	நயந்	ஜீ.ஓ.எம்.எல். 1635
286 : 1	இனியவும்	னியவு தினியவு வினியவு இனையவுவு	சரசுவதி மகால் 973 ஜி.ஓ.எம்.எல். 1635 சிதம்பரம்(மௌனமடம்) பிரான்சு 66
287 : 1,2	தெய்வஞ்சான்ற	தெவ்வஞ் சான்ற	ஜி.ஓ.எம்.எல். 2435
287 : 2,3	சான்ற திறல்	சான்றதற்திறல்	சரசுவதி மகால் 689
287 : 3, 4	சான்றதிறல்	சான்றறதிறல்	சரசுவதி மகால் 823
288 : 2	நிவப்பின்	யிமைப்பிற்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5184
290 : 1	மணங்கமழ்	மனங்கமழ்	பிரான்சு 66
290 : 2,3	தெய்வத்திளநலங்	தெய்வத்துனிறநலங்	பேரூர் 7 / 14
290 : 3	திளநலங்	தினனலங்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 2970
291 : 2	ஓம்புமதி	ஓங்குமதி ஓம்புமதியென	சரசுவதிமகால் 689 பேரூர் 7/ 14
291 : 3	அறிவல்நின்	அறிவினின்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 2970
292 : 2	அன்புடை	அன்பொடு	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5184
292 : 4	விளிவின்று	விளிவின்றி ,,	உ.வே.சா.2229 ,, 197
293 : 1	இருள்நிற	இருநிற றிருணற	காரியவட்டம் 11500 சரசுவதிமகால் 689

		யிருநிற	பேரூர் 7 / 14
293 : 2	முந்நீர்	முன்னீர்	பிரான்சு 66
293 : 3	வளைஇய	வளைய	பேரூர் 7 / 14
294 2	ஆகி	ஆக	திருவாவடுதுறை 201
294 : 2,3	ஆகித்தோன்ற	யாகத்தோன்ற	ஜி.ஓ.எம்.எல். 1269
		,,	,, 5253
		யாகத்தோன்றி	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5184
294 : 3	தோன்ற	தோன்றி	பிரான்சு 66
		,,	சரசுவதிமகால் 689
		,,	ஜி.ஓ.எம்.எல். 2970
296 : 3, 4	றுகில னுடங்கி	றுகிலி னுடங்கி	சரசுவதி மகால் 823
297 : 4	வேரல்	யேரற்	சரசுவதிமகால் 689
		வேரர்	பேரூர் 7 / 14
298 : 1	பூவுடை	பூவடை	காரியவட்டம் 11500
298 : 2	அலங்குசினை	இலங்குசினை	கல்கத்தா 83
298 : 3,4	வேர்கிண்டு	வேர்க்கீண்டு	பிரான்சு 66
		,,	ஜி.ஓ.எம்.எல். 1635
299 : 3	பரிதியின்	பருதியிற்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 1635
		பருதியில்	உ.வே.சா.589
		பருதியன	,, 197
300 : 2	அலர்இறால்	மலரினால்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 2970
		,,	சிதம்பரம் (மௌனமடம்)
		அலரினால்	காரிய வட்டம் 8849
300 : 3	சிதைய	சிதைஇ	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5253
300 : 4	நன்பல	நண்பல	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5253
		மன்பல	காரியவட்டம் 8849
301 : 1	ஆசினி	வாசனை	கல்கத்தா 83

301 : 3	கலாவ	கலவ	ஜி.ஓ.எம்.எல்.1269
302 : 4	யூகமொடு	ஊகமொடு வூகமொடு ஊகமொடு	ஜி.ஓ.எம்.எல். 939 ,, 5253 உ.வே.சா 197
303 : 1	மாமுக	யாமுக	சரசுவதி மகால் 823
303 : 2	முசுக்கலை	முசுக்குலை	கல்கத்தா 83
304 : 4	பெருங்களிற்று	பெருங்களித்து	ஜி.ஓ.எம்.எல். 1269
305 : 4	தத்துற்று	தத்துத்து	பிரான்சு 66
306 : 2	மணிநிறங்	மணிநரங்	பிரான்சு 66
306 : 3	கிளர	கிளராப்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 2970
306 : 4	பொன்கொழியா	பொன்கொழியாஅ	சரசுவதிமகால் 689
308 : 2	விழுக்குலை	விழுக்கொலை	பேரூராதீனம் 7 / 14
308 : 3	யுதிர	யதிர	சரசுவதி மகால் 1282
308 : 3	உதிர	அதிர ,, உதிற	சிதம்பரம் (மௌனமடம்) காரியவட்டம் 8849 பாண்டி 45898
309 : 2	கருந்துணர்	கருந்திணர்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5253
309 : 4	பொறிப்புற	பொறிப்பிற	பாண்டிச்சேரி 45898
310 : 1	மடநடை	மடைநடை மடநட	பிரான்சு 66 ஜி.ஓ.எம்.எல். 2970
311 : 3	இரியக்	இரீஇ இரீஇயக்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 1269 ,, 5253
312 : 1	இரும்பனை	இரும்பினை இடும்பணை	,, 1635 ,, 2370

313 : 1	குரூஉமயிர்	குருமயிர் ,,	பிரான்சு 67 சரசுவதி மகால் 689
314 : 2	விடர்அளை	விடர்அணை	காரியவட்டம் 8849
315 : 3	சிலைப்ப	சினைப்ப	சரசுவதி மகால் 689
316 : 2	இழிதரும்	விழுதரும்	ஜி.ஓ.எம்.எல். 5253
317 : 1	பழமுதிர்	பழுதிர்	சரசுவதி மகால் 823
317 : 3,4	மலைகிழவோனே !	மலைகிளவோனே மலைமகிழ்வோனே மலைமகிழ்வோனே	ஜி.ஓ.எம்.எல். 1269 பேரூர் 7 / 14 சரசுவதி மகால் 1282

Natural History Books and Botanical Drawings

in the

Thanjavur Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library

Dr. P. Perumal,
Conservator and Librarian I i/c.
Sarasvati Mahal Library,
Thanjavur-9.

In ancient days with a view to preserve Natural History, Animals and Plants were linked with mythological stories. To show their importance and protection, our ancestors made animals to associate with God and Goddess as, bull to Lord Siva, lion to goddess Kali, tiger to Ayyappa, Elephant to Ganesa, peacock, serpent and cock to Muruga, buffalo to Yema etc., Likwise plants as Sthala viruksha to temples, plant leaves, flowers and garlands to Gods or Kings for their victory in wars etc., These activities were made importance to preserve the animals and plants. The Sangam Tamil literature have documented names and description of plants and flowers existed in olden days. Some of the plants have been used for Siddha medicine, but they have not documented in the earlier days. Mostly the details of the medicinal plants were told Guru-sisya system.

Protection and documentation of animals and plants have been continued through the ages. In the seventeenth century, the close relations between Holland and the Eastern India awakened the interest of scientific men in the tropical flora of Madras Presidency. Jacobus Bontius (1592 - 1631) a medical doctor for the Dutch East Indian Company, made notes on the flora of the East Indian Archipelago. H. A. Van Rheede tot Drakesteyn (1637 - 1691), Governor of Cochin and Malabar, with the help of Brahmins and native designers, collected drawings of the flora and published twelve volumes entitled "Hortus Indicus Malabaricus" In the early eighteenth century, The Missionary Botanists of Tranquebar searched plants in the form of discovery of classical collections of plants from Peninsular India. The first Botanist to make collections of plants and study the flora of the coastal areas and hinterlands of the Presidency of Madras and adjacent territories was Johan Gerhard Koenig (1723-1789),. Continuosly the Missionaries Doctors. Dr. Christopher Samuel John (1747-1813), Dr. Caemmerer (1767-1837) and Dr. J. G. Klein were actively collected specimen of flora. These collections were named as "Herbarium Madras" and are preserved in the India Office Library, London. Marques of Wellesley, Governor General in Calcutta, had added in the study of Nature in India, an extensive Botanical Garden having been formed in Sibpur (near Calcutta) from 1787 onwards. Colin Mackenzie conducted his survey of Mysore, South India, Including in his project extensive collections and inventories of natural historical phenomena between 1795 and 1820. William Roxburgh published his plants of the Coromandal. Johann Peter Rottler (1749-1803), a Halle missionary scientist in Madras sent his collection of tropical plants to the

Herbarium of Kings College in London. Contemporary western doctors activities might influence the Thanjavur King Serfoji II. During his visit to Calcutta, he viewed the companys Botonical gardens and collected the animals and birds for his Managerie. He has collected, documented and preserved Natural History specimans. He also collected many books on Botany published in western countries. He had a Zoo and Botanical garden in the palace. Now only we could see the books,drawings on natural history in the Sarasvati Mahal Library, which was developed and enriched by the King Serfoji II.

The Thanjavur Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library is one among the few medieval Libraries that exist in the World. It contains very rare and valuable collection of manuscripts, books, maps and paintings on aspects of arts, culture and literature. The Library was formed during the reign of Nayak Kings of Thanjavur and developed by the Maratha kings. Among the Maratha kings, Raja Serfoji II (1798-1832) was as eminent scholar in many branches of learning with great enthusiasmhe collected books and manuscripts. He had his education in the British Asylum at Madras and had knowledge in more than six languages, he was made as Honorary member of Royal Asatic Society. He took special steps to enrich the Library. He employed many pandits to collect buy and copy a vast number of works from all renowned centres of Sanskrit in the north and other areas. This Library has more than 49,000 manuscripts in major four languages such as Sanskrit, Tamil, Marathi, and Telugu.It also has 65,000 books including 4,500 books of his personal collection in European laguages in English, French, German, Danish, Dutch, Latin, etc. Many foreign travellers recorded the activities of the King Serfoji II. . Bishop Heber, then Chief Bishop of Calcutta and his accompanyThomas Robinson, visited Thanjavur and stayed as guest of the King. After Bishop Heber's demise his diary was published as a the book, entitled " Last days of Bishop Heber" . The Book describes the Bishop's entourage saw in the palace apartments in which the king received them on 30 March 1826 as " the Bishop paid a private visit to the Rajah, who received us in his library, a noble room with three rows of pillars and hansomely furnished in the English style. On one side there are portraits of the mahratta dynasty from Shajee and Sivajee. ten bookcases containing a very fair collection of french, English, German, Greek, and Latin books and two others on Maharatta and Sanskrit manuscripts. In the adjoining room is an air pump, an electrifying machine, an ivory skeleton, astronomical instruments and several cases of books, many which are on the subject of medicine, which was for some years his favorite study. He showed us his valuable collection of coins, paintings of flowers and natural history with each of which he seemed to have considerable acquaintance, particularly with the medicinal virtues of plants in his hortus succus......" The comment of the Bishop Heber shows the Serfoji's involvement in Natural History collection. In addition to the collection of books, the King commissioned his artists to draw paintings of Plants, Birds and Animals. Record shows that Serfoji Rajah presented an album of 117 Natural History Drawings to the British Resident Benjamin Torin on his retirement in 1803. Now it is available in the Natural History Collection of India Office collection in the British Library.

The Catalogue of Serfoji's personal collection English books lists over 3800 volumes. The titles are spanning publication dates from 1750 to 1832 and covers literature in English, Almanacs,Reference books, books on botany, chemistry, astronomy, geography, medicine, voyages, surgery and natural history. His collection includes 419 books in French, 100 in German, 100 in Danish, 20 in Dutch,30 in Latin etc., Most of these books dealt with history, Voyages and Natural Histroy. He commissioned his artists to draw the pictures of Herbal Plants, Birds and science of Horses and science of Elephants as Illustrated form. His favorite subjects were medicine and natural histroy. So we could see more books on these subjects.

He was interested in medicine and had a Medical Institution in the palace, called Dhanvantri Mahal. His court artists prepared colour drawings and painings on various subjects including medicinlal plants. This library has three albums of medicianl plant drawings, consisting more than 150 pictures . Theses collections reveal the existencce of various plants in South India. Description of some of the books are:

Drawings:

1. Book I of size 40x26 cms has Nineteen plates. Some names of the plants are maramandary, norium rdorum, snanseviera zeyama, ranieum javanicum. somniperum, cassia fistula, vanda tok burgi, sunflower, peas, varity of cassia, ballotranthas, nasturtium, hybiscus, gatropha , erooa hemp leaved hibissens etc.

2. Book II of size 46.5x29.5 cms has sixty one plates Some names of the plants are nutmug, orhua, squarhosa, horse gram shrub, solanum trilobatom, guettarda soeciose, yellow pandnus, muchilia champaca, plumeria acretifolia, boer bana pepanda, mango tree, enhoribia antiquorum, red roses, a nesomelar malabarica, plumbago zeylamica, heliotropium indica, apalathus indica, asparagus sarmentoss, Ehretia puxiofolia, pulomis indica, moonman's flower shurb, justicia tranquberensis, justicia echioldes, pavetta indica, buchnera asiatica, crotalaria verracosa, curculigo orchiodes, broad leaved rosebay flower, cotton plant, ionicleum suffraticosm, cochlospermum gossypium, chay root-olden lantia umbellala, tragia involucrate, fiscus, country sarasa parilla, capia orientalis, physalis somnifera, phyllanthus niruri, a verity of cassia, adhatoda vassica, bignonia cheloroides, munusoos elengi, coccinia indica, polygale glabra, gmelina ariatica, capsicum pratescens chilli, lablab culptus, monordica dioria, cynanchum, banyan tree, a branched pamyara tree, solanum jacquine, red nerium oderum, aloe littorialis, caryota urens, a thorny plant, bael acgle mannalos, carthornus tinclonus, tragia cannabina, pholomes indica.

3. Book III of size 48x56 cms have 11 plates. Some names of the plants are plantain flower, stump of plantain tree, cassia, vitas quadrangularis, scilla indica, bryokhyllum calycinum, glogiosa superba, sernecarpus anacardium, bryania ballosa etc.,

Books:

There are more than hundred books with multiple volumes on Natural Histroy is available in this library. Some notable books are

1. Natural Histroy of Earth, 20 vols, by Count De Buffon, London: T. Cadell, 1812.
2. Natural History, 9 vols, William Smellie, London: A. Strahan, 1799.
3. HIstroy of the Earth and Animated Nature, 6 vols, London: F. Wingrame, 1805.
4. An Introduction to Entomology or Elements of Natural History, 4 vols, by William Kirby and Spence, London: Longman, 1823.
5. General Zoology or Systematic Natural History with plates, 13vols, by Shwa George, London: T.Devises, 1801-24.
6. Natural History, by Humphery Samuel, London: Davis, 1776.
7. General Zoology, 6vols, London: Thomas Davison, 1800.
8. Animal Biography, 3vols by Rev W.Bingly, London : F.C.&J. Rivington, 1813.
9. Elements of Natural Histroy and Chemistry, by Lavoiser, London.
10. General system of Nature throgh the three grand kingdoms of Animals, Vegetables and Minerals, 4v, London: T. Cadel, 1808.
11. Elements of Natural Histroy and Chemistry, by Fourcroy, London: J Rabinson, 1788.
12. Figures of the most Beautiful, Useful and Uncommon Plants of Gardenors Dictionary, 2v, by Philip Miller, London: F. Rivington, 1771.
13. Herbarium Ambrinense (in latin) ,6v by Georgus Everhardus Rumphius, Amsterdam: meinarduy twert, 1770.
14. ICHTHYOBOGIE or Historie Naturella, 6v, by K.Bloch, Berlin: Marceliser, 1796.
15. Naturgeschicte by D. Marcus Eleser Bloch, Berlin, 1790.

Reference:

1. Catalogue of Serfoji;s Personal collection and other Rare books.
2. The Missionary Botanists of Tranqubar by stanfield, pp 19-42.
3. The cabinet of the King Serfoji of Tanjor, by Indira Viswanathan Peterson, Journal of the History of Collections, vol 11, no 1,(1999) pp. 71-93.

இசையமுது

K. இராமதிலகம், M.A.,M.L.I.S.,
நூலகர் II
சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

இசை என்பது மக்களின் உயிர், ஆன்மா தன்னை உலகுக்கு வெளியிடும் உயர்ந்த மொழி, கண்ணன் தன் அழகிய தோற்றத்தால் உலகை வசீகரிக்கும் ஆற்றல் படைத்திருந்தான், இருந்தும் தன் புல்லாங்குழலைக் கொண்டு இயற்கை முழுமையுமே தன்பால் ஈர்ந்துவந்தான். இசை ஒரு சக்தி. பரதர் நாட்டியத்தின் சாரம் இசை என்கிறார். இந்திய தத்துவ ஞானிகளும் கவிஞர்களும், மந்திரவாதிகளும், ஆசாரியர்களும், குருமார்களும் சங்கீதத்தை சிறப்பு சிரஞ்சீவிக் கருவியாக கையாண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தேவாரம், திருவாசகம், திவ்வியப்பிரபந்தங்கள் பக்திசுவை நிறைந்த இனிய பாடல்கள். தியாகராஜர், முத்துசாமி தீட்சிதர், முத்துத்தாண்டவர் மற்றும் இஸ்லாமிய இசை மேதை கபீர், மீராபாய் அவர்களின் பக்தி பிரேமத்தின் கவிதை இசையின் ஒரு சாயையே.

இசை இவ்வாறு ஆன்மாவோடு இயைந்து நம் சுவை உணர்வுகளை நன்றாக எழுப்பி விடுவதால் உள்ளம் ஊக்கமும் அறிவும் பெற்று உடலுக்கும் சுறுசுறுப்பை ஊட்டுள்ளது. தென்னிந்திய இசையில் என்றும் மறக்கமுடியாதவைகளும் அழியாதிருக்க கூடியவைகளுமான இராகங்களும், தாளங்களும் வழங்குகின்றன. இதில் காணப்படும் 72 மேளகர்த்தாக்கள், இசை உலகிலே வழங்கும் 12 சுரத்தாளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிரஸ்தரிக்கப்பட்டவை.

கருநாடக இசையின் தாளமுறையைச் சிறப்பாகக் கூறலாம். அதிலுள்ள ஏழு தாளங்கள் ஒரு எண் ஜாதி பேதத்தினால் ஆகி 35 சுதி மீண்டும் அவைகள் ஐந்து சுதி பேதத்தினால் 35 x 5 = 175 தாளங்களாகின்றன. தெய்வப்பாடல், நடன இசை, நாட்டுப்பாடல் முதலியன அடங்கிய பலவகையான இசை தொகுப்புகள் இருக்கின்றன. சமஸ்கிருதத்திலும், தெலுங்கிலும், தமிழிலும் இசை நாடகங்களும், நிருத்திய நாடகங்களும் இருக்கின்றன. அழகிய சிறப்பு வாய்ந்த இசை நாடகங்கள் கோயில்களின் முன்னிலையிலும் உள்மண்டபங்களிலும் நடந்தன. இசைக் கருவிகள் வாசிக்க வேண்டிய முறை சிறப்பாக வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. பலவகை மீட்டு ஜாதிகளும், காற்றுக்கருவிகளில் ஊதும் முறைகளும் தாளக்கருவிகளில் வாசிக்கவேண்டிய முறைகளும் ஏற்பட்டுள்ளன. இந்த செய்கைகள் தெளிவுறுத்தும் கலைச்சொற்களும் உள்ளன. நாதசுர வித்துவான்கள், பஜனை கோஷ்டிகள், ஓதுவார்கள், அரையர்கள் மூலம் இசை அறிவு பரவிற்று என்பர்.

தென்னிந்தியாவில் உலகம் புகழக்கூடிய இசைப்பாட்டாசிரியர்களை ஈர்ந்துள்ளது. புரந்தரதாசர் (1484 - 1564), தியாகராஜர் (1767 - 1847) இவர்கள் இயற்றியுள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான பாடல்கள் காலத்தால் அழியா இயல்பும், இனிமையும், மாசிற்றுமையும் பெற்று விளங்குகின்றன. மகா வைத்தியநாத அய்யர் (1844 - 1893) இயற்றியுள்ள 72 மேள இராகமாலிகையும், இராமசுவாமி தீட்சிதர் இயற்றியுள்ள 108 இராக தாள மாலிகையும் எங்கும் காணப்படாத இரண்டு நீண்ட உருப்படிகளாகும். இவற்றில் ஒவ்வொன்றையும் பாட இரண்டு மணி நேரம் வேண்டியிருக்கின்றது. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நாராயண தீர்த்தர் எழுதிய கிருஷ்ணலீலா தரங்கிணி, உலகத்திலுள்ள எல்லா இசை நாடகங்களிலும் நீண்டது.

கருநாகடக இசையில் தேவாரப்பண்களே மிக்க பழமையான உருப்படிகளாகும். அவை பக்தி ராகங்களில் அமைந்திருந்தாலும் கவர்ச்சிகரமான வர்ணமெட்டுக்களில் அமைந்திருந்ததாலும், எல்லோரும் அவைகளைப் பாட ஆரம்பித்தார்கள். திவ்வியப்ரபந்தம் வேதத்தைப்போல் ஓதப்பெற்று வந்ததாகத் தெரிகிறதே தவிர அது தேவாரப்பண்களைப்போல் இராகத்திலும், தாளத்திலும் அமைத்துப் பாடப்பட்டனவாகத் தெரியவில்லை. அருணகிரிநாதர் இயற்றிய திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் 35 சூளாதி தாளங்களும், சுதி பேதத்தினால் வரும் 175 தாளங்களும் 108 தாளங்களில் சிலவற்றிற்கும் சங்கீர்த்தன தாளங்களில் சிலவற்றிற்கும் சிறந்த இலக்கியங்களாக விளங்குகின்றன.

திருப்பதியில் இருந்த தாளபாக்கம் பாட்டாசிரியர்களே முதன்முதலில் பல்லவி, சரணம், என்னும் அங்கங்களுடன் கீர்த்தனைகளை இயற்றினார்கள். அவர்களை பின்பற்றிப் புரந்தரதாசர் நாமங்கள் என வழங்கும் பல பாட்டுக்களை இயற்றினார். இவருடைய உருப்படிகளில் அனுபல்லவி என்னும் அங்கமும் காணப்படுகிறது. புரந்தரதாசர்தான் முதன்முதலில் அப்பியாசகாள வரிசைகளையும், அப்பியாசகாள உருப்படிகளையும் செய்தார். இவருடைய சரளி வரிசைகள், ஜெண்டை வரிசைகள், அலங்காரங்கள், கீதங்கள் முதலியன நாளதுவரைக்கும் இசை பயிலுவோர்களால் சாதகம் பண்ணப்பட்டு வருகின்றன.

ஜயதேவஸ்வாமிகள், தாளபாக்கம் கவிஞர்கள், திருவிசை நல்லூர் அய்யாவாள், பேதேந்த்ர சற்குரு ஸ்வாமிகள், சதாசிவப்ரம்மம், புரந்தரவிட்டலர், ராமதாஸர், தியாகைய்யர், தீக்ஷிதர், சியாமாசாஸ்திரி, கோபாலகிருஷ்ண பாரதி, அனந்த பாரதி, சுப்பிரமணிய பாரதி, ராமநாதபுரம் ஸ்ரீனிவாஸ அய்யங்கார் இன்னும் அனேக இசை நிபுணர்கள் பலவித பாணிகளில் ஸாகித்யங்களை இயற்றியிருக்கிறார்கள். இவைகளில் அனேக ஸாகித்யங்கள் நிகரற்றதாயும், சில உயர்ந்த பாணியிலும் இன்னும் சில அர்த்தபுஷ்டியுள்ளதாயும் ஆகப் பலவிதமாயிருக்கின்றன.

உதாரணமாக முத்துசுவாமி தீட்சிதர் அவர்களின் ஸ்ரீகுருகுஹகானாம்ருத வர்ஷிணி என்னும் நூலிலுள்ள ஸ்ரீ தேவியின் நவாரண கீர்த்தனங்களுக்கு பதவுரை, விசேசவுரை, மந்திரஹஸ்யங்கள், தேவதாரஹஸ்யங்கள் முதலியன சங்கீத சம்பந்தமாக கானம் செய்வதற்கு சரியானபடி கீர்த்தனங்களை ஸ்வரப்படுத்தியும் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளது. இதனை சில சிஷ்யர்கள் கானம் செய்தும் கீர்த்தனத்தை பாராயணம் செய்வதால் புத்திர பாக்கியமில்லாதவர்கள் பாக்கியம் பெறுவார்கள் என சொல்லப்படுகிறது.

“கமலாம்பிகே” எனத்தொடங்கும் நவாவரண தியான கீர்த்தனையின் பலன் யாதெனில் சர்வவிக்கனங்களையும் போக்கி சர்வாபீஷ்டங்களையும் கொடுக்கும் என்பதாகும். முதலாவது ஆவரணக் கீர்த்தனம், இரண்டாவது ஆவரணக் கீர்த்தனம் என ஒன்பது ஆவரணக் கீர்த்தனங்கள் உள்ளது. ஒன்பதாவது ஆவரணத்திற்கு சர்வானந்தமயசக்ரம் என்று பெயர். சகல பாக்கியங்களையும், சர்வ மங்களத்தையும் கொடுத்து ஸ்ரீ லலிதா மஹாத்ரிபுர சுந்தரியானவள் காப்பாற்றுகிறாள்.

ஒவ்வொரு கீர்த்தனங்களுக்கும் ஒவ்வொரு சந்தியும், சுபிட்சத்தையும் கொடுக்கக் கூடிய மகிமையுடையதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

|| ஸ்ரீ : ||

ஸ்ரீவைகானஸமும் ஆயுர்வேதமும் - ஓர் ஆய்வு

Dr. S. சுதர்ஷன், M.A., B.Lit., M.L.I.S., Ph.D
நூலகர் -II,
சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

கேசவார்ச்சிதம் ப்ரஸ்துதப்ரியம்
கலிவிமர்தனம் காஞ்சன ப்ரபும் |
குருவரப்ரியம் குலவிவர்த்தனம்
லலிதபாஷிணம் குருமஹம் பஜே ||

நமஸ்தே குருவர்யாய கோடிஸூர்ய ஸமப்ரப |
நிர்மூலம் குருமே விக்னான் ஸர்வமங்களதாயினே ||

குரோ : ப்ரஸாத மாத்ரேண நச்யந்தி பாபராசய : |
தவபாதம் ஸதாஸ்ம்ருத்வா நமாமி சபுன: புன : ||

அகண்ட மண்டலாகாரம் வ்யாப்தம் யேன சராசரம் |
தத்பதம் தர்சிதம் யேன தஸ்மை ஸ்ரீ குரவேநம: ||

பரந்த அண்டவெளியிலிருந்து காற்றும் - காற்றிலிருந்து நெருப்பும் - நெருப்பிலிருந்து நீரும்- நீரிலிருந்து பூமியும்-பூமியிலிருந்து ஔஷதிகளும் - ஔஷதிகளிலிருந்து அன்னமும் - அன்னத்திலிருந்து மனிதனும் தோன்றியதாக வேதங்கள் கூறுகின்றன. இன்றுவரையுள்ள பல அறிஞர்களாலும் காலம் நிர்ணயிக்கப்படாத ஒன்றாகத்திகழ்கிறது வேதம். இப்படித் தன்னேரில்லாச் சிறப்புடன் விளங்கும் வேதகாலம் முதல் இன்றைய நாகரீக உலகிலுள்ள மனிதன் தனக்கு வேண்டிய அனைத்தையும் வளர்த்துத்தானும் வளர்ந்தான். மேலும் தான் அமைதியாக இப்பூவுலகில் வாழ்க்கை நடத்த எண்ணினான். இதற்கு மிகவும் இன்றியமையாததாக விளங்குவதுதான் மதங்கள். அவை அனைத்தும் இறைவழிபாட்டுடன் தொடர்புடையதாக விளங்குகின்றது. இது மதத்திற்கு மதம் சிற்சில வேறுபாடுகளுடன் காணப்படுகிறது. பல மதங்களுள் இந்து மதமும் ஒன்றாகும். இம்மதத்தின் வழிபாடுகள் அனைத்தும் இருபெரும் பிரிவுகளுள் அடங்கும். அவற்றில் ஒன்று வைணவம்.

இறைவழிபாடு வேதத்தில் துவங்கி காலப்போக்கில் வளர்ந்து இன்று மலர்ந்து சூரியனின் ப்ரகாசத்திற்கு நிகராக அனைத்து இடங்களிலும் விரவியிருக்கின்றது. வேதத்திலிருந்து இறைவழிபாட்டை வைணவ முறைப்படி அமைத்துத் தந்தவர் "ஸ்ரீமத்விகனோமுனி" என்பவராவார். இவரால் தோற்றுவிக்கப்பெற்ற இந்த வைணவ பூஜை முறைக்கு "ஸ்ரீவைகானஸ பகவத் சாஸ்த்ரம்" என்று பெயர். இது அனைத்து சாஸ்த்ரங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகிறது எனில் அது மிகையாகாது. இதனை தோற்றுவித்த விகனோமுனியை அடியொற்றி, தொடர்ந்து இன்றளவும் பரம்பரையாய் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு ஆராதனம் செய்து வருபவர்கள் ஸ்ரீவைகானஸர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

ஸ்ரீ மத்விகனோமுனியின் தோற்றம்

இந்த உலகத்திலுள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் புருஷார்த்தமான- தர்ம, அர்த்த, காம, மோக்ஷம் என்ற நான்கையும் அளிப்பதற்காக எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் தனது பரம் என்ற உயர்வான நிலையிலிருந்து வ்யூவு, விபவ, அந்தர்யாமி என்ற மூன்று நிலைகளில் இறங்கி வந்தும் ஒரு சிலரால் மட்டுமே அவரை அறிந்துகொள்ள முடிந்ததே தவிர அனைவராலும் இயலவில்லை. அனைவரையும் உய்விக்க எண்ணிய எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ரீதேவி பூமிதேவியுடன் திவ்யமங்கள விக்ரஹ ஸ்வரூபமாக (அர்ச்சாவதாரம்) அவதாரம் செய்ய எண்ணுகிறான். அவ்வாறு எண்ணிய அளவில், தன்னிடம் நித்ய ஸூரிகளாய் கைங்கர்யம் செய்து கொண்டிருக்கும் வ்யாஸர் முதலான ரிஷிகளைப் பார்த்துக் கேட்கிறார். சரியான பதில் கிடைக்காத நிலையில்; தானே ஒருவரை ஸ்ருஷ்டித்து, அவருக்கு "விகனஸர்" எனப்பெயரிட்டு, வேத-வேதாங்கங்கள்-தர்ம சாஸ்த்ரங்கள் ஆகிய அனைத்தையும் உபதேசித்தார். ஸ்ரீமந்நாராயணனால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பெற்று, அனைத்து விஷயங்களையும் உபதேச ரூபமாகப் பெற்ற விகனஸர் ஆவணிமாதம் திருவோண நக்ஷத்திரத்தில் நைமிசாரண்யத்தில் அவதாரம் செய்தார். தான் உபதேசமாகப் பெற்ற அனைத்தையும் 1½ கோடி க்ரந்த பரிமாணமுடையதாக ப்ருகு, அத்ரி, காச்யபர், மரீசி ஆகிய நான்கு சிஷ்யர்களுக்கும் உபதேசித்து அனுக்ரஹித்தார். அந்த நான்கு சிஷ்யர்களும் தாங்கள் பெற்ற ஸ்ரீ சாஸ்த்ரத்தை நான்கு லட்சம் க்ரந்த பரிமாணமுடையதாகச் சுருக்கிக் கூறினார்கள். அந்த நான்கு லட்சம் க்ரந்தமும் முழுமையாக இன்று நமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

ஸ்ரீவைகானஸ ஆகமத்தின் - ஸ்ரீ சாஸ்த்ரத்தின் உயர்வு

"நாராயணபராயணோ நிர்த்வந்த்வோமுனி:" என்ற வாக்கியத்திற்கிணங்க ஸ்ரீமத் விகனஸாசார்யரானவர் திகழ்ந்ததால் ஸ்ரீமத்விகனோ முனியாக விளங்கினார். அவரால் ஏற்படுத்தப் பெற்ற இந்த ஸ்ரீவைகானஸ பகவத்சாஸ்த்ரமானது/ஸூத்ரமானது ஸ்வதந்தத்ரமானதாகும். "வேதானாம் வ்யஸனாதர்வாக் ப்ராக்ரூபம் மிலிதம்து யத் | தாம் து வைகானஸீம் சாகாம் இதி ப்ரம்ம விதோ விது:||" என்ற வாக்கியத்தின்படி இந்த ஸ்ரீசாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள ப்ரயோகங்களில் நான்கு வேதங்களிலிருந்தும் மந்த்ரங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளமை ஈண்டு நோக்கத்தக்கதாகும். "அவச்யமன்யதோ க்ராஹ்யம்" என்ற வாக்கியத்திற்கு இந்த ஸூத்ரத்தில் பயன்பாடு இல்லாததே இந்த ஸூத்ரம் நிறைவானது என்பதை தெளிவாக்குகிறது.

ஸ்ரீவைகானஸ ஆகமும் - விசேஷங்களும்

தைவிக விஷயமாக முதலில் "கர்ஷணாதி ப்ரதிஷ்டாந்தம்" என்ற விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால்; தேவதாவிஷயமாக அனைத்து விஷயங்களையும் அறிந்த பட்டாச்சாரியாரை யஜமானர் ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டு, அதனை ஏற்றுக்கொண்டு ஆசார்யனானவர் யஜமானனுக்கு அனுகூலமான நாளில் கோயில் கட்டுவதற்காக குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இடத்தில் - நபும்ஸகமரங்கள்; எலி, மண்டையோடு, எலும்பு, கற்கள், பெருமணல், கரையான்புற்று, கிணறு, முடி (மயிர்), கீழ்மக்கள் வசிக்கும் இடம் போன்ற அனைத்தும் இல்லாததாயும்; மிகவும் தூய்மையானதாகவும் நல்ல இடமாக உள்ளதா என்பதைப் பார்த்து நல்ல இடமாக இருந்தால் பூமிபூஜை செய்து; அந்த இடத்தை முறைப்படி உழுது பயிர்களை விதைக்கவேண்டும். பயிர் வளர்ந்த பிறகு நல்ல நாளில் பசுக்களை அழைத்து வந்து பூஜித்து, அவைகளை (பயிர்களை) சாப்பிடவிட வேண்டும். பிறகு நம் மனதிலுள்ள ஆலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய அஸ்திவாரம் தோண்டி அவற்றை கருங்கல், மணல், சுண்ணாம்பு ஆகியவற்றை முறைப்படி தயார்செய்து அஸ்திவாரத்தை த்ருடமாக அமைத்து; அதற்குமேல் கற்றளியாகவோ;

செங்கற்றளியாகவோ கோயிலைக் கட்டவேண்டும். பலவிதமாக சொல்லப்பட்டுள்ள விமானங்களில் கீழே அமைந்துள்ள ஆலயத்திற்குத் தகுந்த விமானத்தை அமைக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஆலயத்தில் இதே ஆகம முறைப்படி பெருமாளை ஸ்தபதிகளின் மூலம் தயார் செய்யச் சொல்லி ப்ரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். இதுவரை சொல்லப்பட்டுள்ளமை சுருக்கமான ஒன்றாகும். இதற்கான முறைகள் அனைத்தும் "விமானார்ச்சன கல்பம்" என்ற நூலில் விபரமாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவை அனைத்தும் தமிழில் மொழி பெயர்ப்பு செய்யப்பெற்று இந்நூலகத்தின் வாயிலாகவே இரண்டு பாகங்களில் வெளிவந்துள்ளது.

நித்யார்ச்சனாவிதி - ஆயுர்வேதம்

மேற்படி ஆலயத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பெற்ற பெருமாளை தினமும் ஆராதிக்க வேண்டும். இதனை நித்யார்ச்சனை என்பர் சான்றோர். இதன் வழிமுறைகளைக் கூறும் பகுதிக்கு "நித்யார்ச்சனாவிதி:" என்று பெயர். இப்பகுதியில்: - கர்ப வைஷ்ணவரான அர்ச்சகர் தனது அனுஷ்டானங்களை (நித்ய கர்மாக்களை) முடித்துக்கொண்டு, தாமரை மணி, துளசிமணிமாலை, பவித்ரமாலை போன்றவற்றை தரித்துக்கொண்டு; த்வாதசோர்த்வபுண்டரத்துடன் தலைப்பாகை மற்றும் மோதிரங்கள் ஆகியவைகளை அணிந்துகொண்டு ஆலயத்திற்குச் செல்லவேண்டும். "ப்ரதத்விஷ்ணு:" எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி ஆலயத்தை வலம் வரவேண்டும். அப்பொழுது சன்னிதியின் ஈசான பாகத்தை அடைந்த உடன் விமானத்தைப் பார்த்து/கலசத்தைப் பார்த்து "விமானம் ப்ரபத்யே" எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி கைகூப்பி நமஸ்கரிக்க வேண்டும். பிறகு ஆலயத்தின் வாயிற்படியின் தென்புறமுள்ள த்வாரபாலகரை "மணிகம் ப்ரபத்யே" எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி அவரை வணங்கி; "நிரஸ்தகும்ரக்ஷோ" எனத் தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி அவரிடமுள்ள சாவியை எடுக்கவேண்டும். "ஹிரண்யபாணிம்" எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி சாவியை பூட்டில் சேர்க்கவேண்டும். "திவம் விவ்ருநோது" எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி கதவுகளைத் திறக்கவேண்டும்; உள்ளே சென்று "உத்தீப்யஸ்வ" எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி விளக்கைத் தூண்டவேண்டும். பிறகு "அதோதேவா" எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி பெருமாளை நன்கு தரிசித்து; "சாம்யந்து கோராணி" எனத்தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி (சாதாரணமாக ஒலி எழும்புமாறு) மூன்றுமுறை கைகளைத் தட்டவேண்டும். "பகவதோ பலேன" எனத் தொடங்கும் மந்த்ரத்தைச் சொல்லி பகவானை ப்ரார்த்திக்க வேண்டும். இதனைத் தொடர்ந்து விச்வரூபம் போன்ற க்ரியைகள் தொடர்கின்றன. இதுவரை சொல்லப்பட்ட க்ரியைகள் அனைத்தும் வேத மந்த்ரங்களைச் சொல்லி செய்யவேண்டும் என்பது விசேஷமாகும். மேலும் இதுபோன்று மற்றவைகளுக்கும் வேத மந்த்ரங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளது என்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

இந்த நித்யார்ச்சனையில் ஸ்நானம், அர்க்யம், பாத்யம், ஆசமனம் என்ற உபசாரங்களை சமர்ப்பிப்பதற்காக நான்கு வட்டில்களும்; ஒவ்வொரு உபசாரமும் நிறைவடைந்த பிறகு சுத்தம் செய்து கொள்வதற்காக ஒரு வட்டிலும் (வட்டில் - தீர்த்தம் வைத்துக்கொள்ளும் பாத்ரத்தின் பெயர்) முறையே அக்னி மூலை, நிர்ருதிமூலை, வாயுமூலை, ஈசான மூலை, நடுவில் என்பதாக ஐந்து இடங்களிலும் வைக்க வேண்டும். பிறகு....

ஸ்நான பாத்ரத்தில் - பச்சைக்கற்பூரம், வெட்டிவேர், ஏலக்காய், கிராம்பு, தக்கோலம் ஆகியவைகளைப் பொடி செய்து சேர்க்க (போட) வேண்டும்.

அர்க்ய பாத்ரத்தில் - தர்பை நுனி, அக்ஷதை, எள், நெய், யவதான்யம், உளுந்து, வால்மிளகு, வெண்கடுகு ஆகியவைகளைச் சேர்க்கவேண்டும்.

பாத்யபாத்ரத்தில் - உலர்ந்த தாமரை இதழ், தர்பை ஆகியவற்றை சேர்க்கவேண்டும்.

ஆசமன பாத்ரத்தில் - பச்சைக்கற்பூரம், வெட்டிவேர், ஆகியவற்றை சேர்க்கவேண்டும்.

நடுவிலுள்ள பாத்ரத்தில் - புஷ்பம், சந்தனம், அக்ஷதை ஆகியவற்றை சேர்க்கவேண்டும்.

பச்சைக் கற்பூரம்: பச்சைக்கற்பூரத்தினால் 8வித குன்ம நோய்கள், கீல்களில் குத்தல், வாதநோய், சீழ் பிரமேகம், சிலேத்தும கோபம் இவை போம்.[1]

வெட்டிவேர்: வெட்டிவேருக்கு பித்தத்தால் அகாலத்தில் உண்டாகின்ற தாகம், சோம ரோகம், காமாலை, ரத்தபித்தம், சுரம், பரவுகின்ற குட்டம், தலைநோய், கழுத்துநோய், சுக்கில நஷ்டம், உன்மத்தம், தீயால் வந்த புண், முலைச்சிலந்தி, திரிதோஷம், மூர்ச்சை, நேத்திரரோகம், வித்திரிக் கட்டி, மேகக்கட்டி ஆகியவை நீங்கும் என்க.[2]

ஏலக்காய்: மலாவர்த்த வாதம், வயிற்றுக்கொதிப்பு, அக்னிமந்தம் பொருமல்வலி, வாயில் நீரூறல், வாயினிப்பு, தாகம், சலபேதி, வேர்வையுடன் கூடிய தலைவலி, மிகுந்த வறட்சி, கபம் இவைகளைப் போக்கும்.[3]

கிராம்பு: பித்த மயக்கம், பேதி, வாந்தி, இரத்தக்கடுப்பு, கிராமணி, ஆசனப்பிடுங்கல், சுக்கில நட்டம், செவிநோய், சிவப்பு மச்சம், கறுத்த மச்சம், விவுர்தம் என்ற வாதநோய்கள், கண்களில் பூ படை இவைகளை நீக்கும். மலத்தைக்கட்டும்.[4]

தக்கோலம்: தக்கோலத்தினால் பாண்டு நோய்ச் சுரமும், இருவித ஆசிய வாதங்களும் போம். பலமும் வீரியமும், மலக்கட்டும் உண்டாம் என்க.[5]

தர்பை நுனி: இதனால் சகலவித தோஷங்கள், சிறிய விஷங்கள், மிஞ்சின கபம், சகல வித சுரங்கள் தாகம், நமைச்சல் இவைபோம்.[6]

அக்ஷதை (கைக்குத்தல் அரிசி/முனை முறியாத - குறைவில்லாத அரிசி) பச்சரிசி: பத்தியத்திற்கு விலக்கான பச்சரிசியினால் தனிவாதமும், எரிச்சலை உண்டாக்கக் கூடிய பித்தமும், மிகுந்த பலமும் உண்டாகும்.[7]

எள்: மருந்தை முறிக்கும், வெம்மை,காசம், கபம், பித்தத்தை அதிகரிக்கப்பண்ணும். கண்ணுக்கு ஒளியையும், தேக பலத்தையும் கொடுக்கும். கீதம் பாடக்கூடிய தொனியைக் கொடுக்கும். இதை ஊறவைத்த ஜலத்தை உதிரச்சிக்கலுக்குக் கொடுக்கலாம். எள்ளைச் சேர்த்து பக்குவப்பட்ட அன்னத்தை உட்கொண்டால் வாத பித்த த்வந்த்வம் விலகும். கபவ்ருத்தியும், தேக வலுவும் உண்டாகும்.[8]

1, 2. பதார்த்தகுண விளக்கம்.ப.எண்.402, 664, **3, 4.** மூலிகை குணபாடம் ப.எண்.115,76, **5.** பதார்த்த குண விளக்கம் ப.எண்.398.**6.** மூலிகை குணபாடம் ப.எண்.359, 7. பதார்த்த குணவிளக்கம் ப.எண்.328, 8. மூலிகை குணபாடம்ப.எண்.112,

நெய்: பசுவின்நெய் புத்தி, ஞாபக சக்தி, தாரண சக்தி, பசித்தீ, ஆயுள், விந்து இவைகளை வளர்க்கிறது. கண்களுக்கு நலம் செய்யும். சிறுவர்களுக்கும், வயதானவர்களுக்கும், ஸந்தானவ்ருத்தியை விரும்புகிறவர்களுக்கும், உடம்புக்கு ஒளியையும், அழகையும் விரும்புபவர்களுக்கும், நல்ல குரலை விரும்புபவர்களுக்கும், ரத்தத்துடன் கூடிய இருமலால் இளைத்தவர்களுக்கும், விஸர்ப்பம் (ரத்த தோஷத்தினால் அக்கியைப்போல் தோலில் பரவும் இயல்புடைய நோய்) உள்ளவர்களுக்கும், கத்தி போன்ற ஆயுதம், நெருப்பு இவைகளால் உடல் வாட்டமடைந்தவர்களுக்கும் இதமானது. வாயு, பித்தம், கபம், விஷம், பைத்தியம், க்ஷயரோகம், அலக்ஷ்மிஜ்வரம் இவைகளைப் போக்குகிறது. ஸ்நேகத்ரவ்யங்களுக்குள் சிறந்தது. குளுமையானது. நோயுற்ற நடுவயதை நிலை நிறுத்துகிறது.[9]

யவதான்யம்: யவதான்யமானது (வாற்கோதுமை) வறட்சி, குளிர்ச்சி இவைகளை உண்டாக்குகிறது. மெதுவாக ஜீரணமாகக் கூடியது. இனிப்பு சுவை உடையது. மலக்கட்டை நீக்குகிறது. மலத்தையும், வாயுவையும் வளர்க்கிறது. ஆண்மையை வளர்க்கிறது. உடம்புக்கு வலுவை உண்டாக்குகிறது. மூத்திரம், கொழுப்பு, பித்தம், கபம் இவைகள் சம்பந்தமான நோய்களைப் போக்குகிறது. நீடித்த ஜலதோஷம், சுவாசம் (Asthuma), இருமல், ஊருஸ்தம்பம் (தொடையில் உண்டாகும் நோய்கள்) சரும சம்பந்தமான நோய்கள் இவைகளையும் போக்குகிறது.[10]

உளுந்து: வயிற்றுவலி, பேதி, சீதபேதி, அஜீரணபேதி, மூத்திர ஸம்பந்தமான வியாதிகள், மூலவியாதி, ஈரல் நோய்கள் முதலியவைகளைக் கண்டித்து, தாதுவை புஷ்டியாக்கும். பெண்களுக்குண்டாகும் கருப்பாசய உறுப்புகளின் நோய்களைக் குணமாக்கும். ஆனால் கபத்தை விருத்தி பண்ணும், பித்தத்தைக் குறைக்கும். மந்தத்தை ஏற்படுத்தும் வாயுவை அதிகரிக்கும். உளுந்தை ஜலத்தில் ஊறவைத்து அந்த ஜலத்தை மட்டும் மறுநாள் அதிகாலையில் அருந்த மூத்திர சம்பந்தமான வியாதிகள் போகும்.[11]

உளுந்து: நல்ல உளுந்திற்கு கபவாத மிஸ்ரம், அலஸம், இடுப்பிற்குறுதி, மிகுவீரியம் இவையுண்டாம். பயித்தியமும், எலும்புருக்கியும் நீங்கும். [12]

வால்மிளகு: வால்மிளகினால் திரிதோஷ கபம், குன்மம், விதாகம், வெட்டை முதலிய சிற்சில ரோகங்கள் விலகும். பசி தீபனமுண்டாகும் என்க.[13]

வெண்கடுகு: கந்த கிரகம் முதலிய பால கிரகங்கள், தேவபூத முதலிய 18வாத பூதங்கள், மகாசர்ப்பவிடம், வண்டு முதலிய விடக்கடிகள், பங்குவாதம் இவைகளைப் போக்கும்.[14]

உலர்ந்த தாமரை இதழ்: இது பலவிதமான வமன ரோகம், வெப்பத்தாற் பிறந்த விழி எரிச்சல், சுரம், விதாகம் ஆகியவைகளைப் போக்கும்.[15]

சந்தனம்: நல்ல சந்தன மரக்கட்டையை முறைப்படி அனுபவிப்பவர்களுக்கு அறிவும், மன மகிழ்ச்சியும், உடல் அழகும், ஒளியும், பெண்களிடத்தில் இச்சையும் உண்டாகும். வெள்ளை வெட்டை ஆகிய நோய்களும் நீங்கும்.[16]

---

9. ஆயுர் வேத உபதேசா: (முதல்பாகம்) ப.எண்.59, 50, 10. ஆயுர்வேத உபதேச (முதல்பாகம்) ப. எண். 59, 50. 11. மூலிகை குணபாடம் ப.எண்.96, 12,13. பதார்த்த குணவிளக்கம் ப.எண். 111, 643, 14. பதார்த்த குணபாடம் ப.எண்.393, **15, 16,** பதார்த்த குணவிளக்கம் ப.எண்.406, 110, 424

துளசி: *இதனால் கபம், வயிற்றுளைச்சல், அஸ்திதாது கதசுரம், தாகம், சுரமாந்தம், அருசி இவை போம். வெப்பத்தைத் தரும்.*[17]

மேற்சொன்ன அனைத்து பொருட்களையும் சொல்லப்பட்டுள்ள தனித்தனி (ஐந்து) பாத்திரங்களில் சேர்த்து, அதில் நீரை நிரப்பி உரிய மந்திரங்களைச் சொல்லி, உரிய உபசாரங்களுக்கு அந்தந்த நீரைப்பயன்படுத்தி; பயன்படுத்திய நீர் அனைத்தையும் ஒரு பெரிய பாத்திரத்தில் ஒன்றாகச் சேர்த்து நித்யபூஜையானது நிறைவடைந்த உடனே ஆலயத்திற்கு வரும் பக்தர்கள் அனைவருக்கும் மூன்று சிறிய உத்தரிணி மூலம் கொடுக்கிறார்கள். நாம் தினமும் அதிகாலை எழுந்து நீராடி அருகிலுள்ள விஷ்ணு ஆலயத்திற்குச் சென்று 48 ப்ரதக்ஷிணம் (48 முறை வலம் வந்து) செய்து இறைவனைத் தொழுது (மேற்படி ஆகமத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள பொருட்கள் சேர்ந்த) தீர்த்தத்தினை ப்ரஸாதமாகப் பெற்று அருந்தி வந்தால் வ்யாதிகள் ஏதுமின்றி உடல் ஆரோக்யம் அடைவதோடு அமைதியான மனம்பெற்று ஆனந்தமாக வாழ்வாங்கு வாழ்வோமாக.

17. பதார்த்த குணவிளக்கம் ப.எண்.406, 110, 424

श्रीः

भूमीश्वरमाहात्म्यम्

பூமீச்வரமாஹாத்மியம்

S. RAJALAKSHMI, M.A., B.L.I.S.,
Sanskrit Pandit
Sarasasvati Mahal Library,
Thanjavur.

தலபுராணங்கள் தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறந்ததோர் இடம் பெறுகின்றன. கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்று ஔவையார் கூறியிருப்பதற்கு ஏற்ப பெரும்பாலும் ஒவ்வோர் ஊரிலும் ஒவ்வொரு கோயில் இருக்கக்காண்கிறோம். தமிழ்நாட்டுத் தலங்கள், மூர்த்திகள், தீர்த்தங்கள் ஆகியவைப்பற்றியும் கோயிலைப் பற்றியும் எழுந்த தல புராணங்களில், கோயிலில் உள்ள பல தெய்வ வடிவங்களையும் கதை வடிவமாக விளக்குகின்றன.

திருப்பத்தூர்ப்புராணம் ஆண்டவனுடைய ஏழு வகை தாண்டவங்களையும் தெளிவுபடுத்துகின்றது. புராணங்களில் நாட்டு வரலாறும், ஊர்களின் வரலாறும், சிலவற்றில் காணப்படுகின்றன. திருவிளையாடல் புராணத்தினால் பாண்டியர் வரலாறு தெரிகிறது. கோயிற்புராணம் இரணியவர்மன், சிம்மவர்மன் என்ற அரசர்களின் பெயர்களைச் சுட்டுகின்றது. தஞ்சைப் பெரியகோயிலைப் பற்றியும், பதினாறு சோழ மன்னர்களைப் பற்றியும் பிரகதீச்வர மாஹாத்மியம் என்னும் தலபுராணம் கூறுகிறது. தஞ்சபுரீ மாஹாத்மியம் என்னும் நூல் தஞ்சாவூரில் வெண்ணாற்றாங்கரையில் உள்ள நீலமேகப்பெருமாள் கோவிலைப் பற்றியும் தஞ்சாவூர் எனப் பெயர்வரக் காரணம் என்ன என்பதைப்பற்றியும் விளக்குகின்றது. ஆண்டவனுடைய அடியார்களைப்பற்றி கூறும் நூலான திருத்தொண்டர்புராணம் பல சரித்திரச் சான்றுகளை எடுத்துக் கூறுகிறது.

சில புராணங்களில் சிவனையும் சில புராணங்களில் திருமாலையும், சில புராணங்களில் சக்தியையும் ஆதி கடவுளாக சித்தரிக்கின்றனர். உருவமில்லா பரம்பொருள், ஆன்மாக்கள் தன்னை அடைந்து நற்கதி அடைய வேண்டும் என்ற கருணையால் தனது மாயையின் வாயிலாக பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் என்ற மூன்று உருவங்களாக ஆக்கிக் கொண்டான். இந்த மும் மூர்த்திகளில் ஏதேனும் ஒரு மூர்த்தியைப் பற்றிக்கொண்டு இருதியில் அந்த ஆன்மா முக்தியைப் பெற்றுவிட எண்ணினான். ஒரே பரம்பொருள் மூன்று உருவங்களில் காட்சி கொடுத்தாலும் அது ஒரே தத்துவத்தின் பேதங்களே, வானிலிருந்து பொழியும் தண்ணீர் சமுத்திரத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட தண்ணீரே. அது மழையாகப் பெயர் பெற்றும் பின் பல்வேறு நதிகளாகப் பெயர் பெற்றும் நாமரூபங்களைப் பெற்று இறுதியில் கடலில் கலந்து விடுவதைப் போல ஆன்மா பல்வேறு நாமரூபங்களாக இருந்து சகுனோபாசனைகளைச் செய்து இறுதியில் முக்தி நிலையை அடையட்டும் என்ற கருணையால் தன்னை மும்மூர்த்திகளாக ஆக்கிக் கொண்டனர் என்று சங்கரபதவத்பாதர் ப்ரபோத சுதாகரம் என்ற நூலில் கூரியுள்ளார்.

ஆகவே, ஆன்மாக்கள் சகுனோபாசனை புரிய மூர்த்தி வழிபாடு மிகவும் இன்றியமையாதது. இதன் காரணமாக பல்வேறு தலங்களில் இறைவன் லிங்கத் திருமேனியாக இருந்து காட்சி நல்குகிறான். இவன் உறையும் தலங்களை சிறப்பிக்கவே தல புராணங்கள் தோன்றின. தல புராணங்களில் காணப்படும் செய்திகளில் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் முதலியவற்றைப் பற்றியும் சிறப்பாக நிகழ்ந்த குறிப்புக்களையும், அத்தலத்திற்கு சிறப்பைத் தெரிவிக்கும் செய்திகளையும் தொகுத்துக் கூறுகின்றன. இத்தகைய தல புராண வரிசைகளில் எழுந்த நூலே 'பூமிச்வர மாஹாத்மியம்' என்னும் இந்நூலாகும். இந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உமாமகேச்வரர் கோயில் திருநல்லம் என்ற கோனேரிராசபுரத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கோயில் பற்றிய செய்திகளையும் கோனேரிராசபுரத்தின் பெருமைகளைப் பற்றியும் இங்கு காண்போம்.

கோனேரிராஜபுரம் என்ற ஊர் பழங்காலத்தில் திருநல்லம் என வழங்கப்பட்டது. அங்குள்ள உமாமகேசுவரர் அப்பர் தேவாரத்தில் உமைக்கு நல்லான் என்று குறிப்பிடப்படுகிறார். கோயில்களில் சில மன்னர்களாலும், சில பிரபுக்களாலும் சில கடவுள் பற்றுமிக்க ஒப்புரவாளர்களாலும் எடுப்பிக்கப்பட்டன. சில கோயில்கள் எவ்வரசர்களின் காலத்தில் கட்டப்பட்டனவோ அல்லது எவ்வரசர்களின் ஆதரவால் அமைக்கப்பட்டனவோ அவர்கள் பெயரால் விளங்குகின்றன. அவ்வாறு எழுப்பப்பட்ட கோவில்களில் ஒன்றுதான் திருநல்லம் என்ற கோனேரிராசபுரத்தில் அமைக்கப்பட்ட உமாமகேச்வரர் கோயிலாகும்.

செம்பியன்மாதேவியால் அமைக்கப்பட்ட இக்கோயிலுக்கு அவள் வழங்கிய நன்கொடைகள் ஒப்புயர்வற்று விளங்குகிறது. இக்கோயில் அமைந்துள்ள கோனேரிராசபுரத்தில் தன் நினைவாக அவள் அமைத்த திருநல்லம் என்ற கோயிலுக்கு அவள் வழங்கிய நன்கொடை ஒன்றே சமுதாயத்தின் பல்வேறு குலத்தைச் சார்ந்து பல்வேறு தொழில்கள் புரியும் மக்கள் பலருக்கும் கோயில் நிவந்தங்கள் பயன்பட்டன என்பதைக் குறிப்பிட போதிய சான்றாகும். இக்கோயில் உத்தம சோழனுக்கு முன்னரே செம்பியன் மாதேவியால் கற்றளியாக எடுப்பிக்கப்பட்டதாகும். இக்கோயிலில் கண்டராதித்தர் சிவலிங்கத்தை வழிபாடு செய்வதாக ஒரு படிமம் அமைக்கப்பட்டு அதன் அடியில் விளக்கமாக கல்வெட்டும் வெட்டப்பட்டுள்ளது. இக்கோயிலுக்குச் செம்பியன்மாதேவியும், உத்தம சோழனும் தாராளமாக நன்கொடைகள் வழங்கியுள்ளனர்.

செம்பியன்மாதேவி காலத்தில் அவள் நேர்முகமான மேற்பார்வையில் புதுக் கோயில்கள் சில எடுப்பிக்கப்பட்டன. பழங்கோயில்கள் பல புதுப்பிக்கப்பட்டன. அவை பெரும்பாண்மையும் செம்பியன்மாதேவியின் புதல்வனான உத்தமசோழனின் ஆட்சியில் நிகழ்ந்தன. அவ்வம்மையாரால் திருப்பணி செய்யப்பெற்ற கோயில்களில் பன்னிரண்டு கல்வெட்டு ஆதாரங்களால் நமக்குப் புலனாகியுள்ளன. அவற்றுள் மேம்பட்டது திருநல்லமாகிய கோனேரிராஜபுரத்தில் அமைந்துள்ள உமாமகேசுவரர் கோயிலாகும். இக்கோயில் மேற்கு நோக்கிய சந்நிதியை உடையது. இக்கோயில் புதுக்கலைப் பாணியில் அமைக்கப்பட்ட முதற் கோயிலாகும். இதனை செம்பியின்மாதேவி கலைப்பாணி எனலாம். இக்கோயிலில் திரிபுராந்தகமூர்த்தி, ரிஷபவாகனர் கணபதி என்ற உலோகத்திருமேனிகள் உத்தம சோழனுடைய காலத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. அதிக உயரமுடைய உன்னதமான நடராஜருடைய செப்புத் திருமேனி கல்யாணசுந்தரர் முதலிய உலோக விக்ரகங்கள் இடைக்காலச் சோழர்கள் காலத்தவை ஆகும். இப்படிப்பட்ட சிறப்பு வாய்ந்த கோனேரிராஜபுரத்தில் அமைந்துள்ள உமாமகச்வரர் கோவிலின் தலமகிமையை கூறும் பூமீச்வர மாகாத்மியம் என்னும் இந்நூல் எமது நூலகத்தில் சமஸ்கிருதப் பிரிவில் B. 11304, D. 10053 எண்களில் பதிவாகியுள்ளது. இந்நூல் கிரந்த எழுத்தில் எழுதப்பட்ட ஓலைச்சுவடியாகும். இந்நூலின் கதைச்சுருக்கத்தை இங்கு காண்போம்.

ஒரு சமயம் நைமிசாரண்யத்தில் சௌனகர் முதலிய முனிவர்கள் ஓரிடத்தில் கூடினர். பரமசிவனின் பக்தரும், பிரும்மாவின் அருளால் எல்லா புராண விஷயங்களையும் அறிந்தவரான சூத முனிவரை தலைவராக மதித்து அம்முனிவர்கள் அவரை வேண்டிக்கொண்டனர். சூதரே உங்கள் வாயிலாகப் பல ஸ்தல புராணங்களை கேட்டறிந்தோம். ஆயினும் எங்களுக்கு திருப்தி ஏற்படவில்லை. ஆகையால் பூமீச்வரனுடைய ஸ்தல மகிமையையும் சொல்லி எங்களுக்கு அனுக்கிரஹம் செய்வீர்களாக. அந்த வரலாற்றை அறிந்தால் பரமசிவனிடம் பக்தி அதிகரிக்கும் அதனால் சந்தோஷம் அடைந்த அவர் எங்களுக்கு மோக்ஷமளிப்பார். ஆகவே தயை கூர்ந்து பூமிச்வர ஸ்தல வரலாற்றைச் சொல்வீர்களாக. இவ்வாறு சௌனகாதி முனிவர்களால் வேண்டப்பட்ட சூதமுனிவர் பரமசிவனைத் தியானித்து வணங்கிவிட்டுப் பின்வருமாறு சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

முனிவர்களே, நீங்கள் கேட்டது போல முன் காலத்தில் கைலாசத்தில் வசிப்பவரும், பிரும்மதேவனின் மானஸீக புத்திரருமான சனத்குமாரர் நந்திகேச்வரனிடம் இதே விஷயத்தைக் கேட்டார். கருணைக்கடலே, சிலாதருடைய மைந்தரே, எல்லாமறிந்த நந்திகேசுவரரே, உங்கள் வாயிலாக கோகர்ணேசுவரமாஹாத்மியம் கேட்டேன். அதன் நடுவில் பூமிநாதனுடைய மகிமையையும் கேட்டேன். அதையே விஸ்தாரமாகக் கேட்க, ஆவலுள்ளவனாயிருக்கிறேன். பூமிநாதர் என்பவர் யார் ? பூமி எக்காரணத்தினால் அவரை ஆராதிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அதனால் அவள் அடைந்த பயன் யாது ? அவளுக்கு அளிக்கப்பட்ட வரம் யாது ! முதலிய விஷயங்களை விஸ்தாரமாகச் சொல்லுங்கள். நீங்கள் சிவபக்தன் சிலாதருடயை தவப்புதல்வன். உங்கள் குணங்களை வர்ணிக்க யாரால் இயலும். நீங்கள் சிவகுமாரனான சுப்ரமண்யருடைய பக்தரும்கூட. உமக்குத் தெரியாத விஷயங்கள் உலகில் என்ன இருக்கின்றது. நீர் எல்லாமறிந்த அறிஞர். உலகில் மாபெரும் சிவபக்தனான சிலாதருடைய மைந்தர் அல்லவா நீர். சிவமகிமையை அறிந்து சொல்லக்கூடிய ஆற்றல் உம்மைத் தவிர யாரிடம் இருக்கிறது, ஆகவே உம்மைக் கேட்கிறேன். நீரே சிவனுடைய மகிமையை விரிவாகக் கூறவேண்டும். காது வழியாக சிவமகிமை என்ற அமுதத்தைப் பருகியும், போதும் என்ற எண்ணம் ஏற்படவில்லை. அதிஷ்டவசமாக உம் நிலையை நானும் அடைந்துவிட்டேன். உம் அருகில் இருக்கும் பாக்யத்தை நான் அடைந்துவிட்டேன். நீர்செய்யும் உபகாரத்திற்கு நான் என்ன பதில் செய்ய முடியும். நீர் சொல்லப்போகும் சிவமகிமையைக் கேட்பதால் சிவஞானம் உதயமாகும். சிவஞானத்திற்கு சமமான ஒன்று உலகில் என்ன இருக்கிறது. உம்மைக் கண்டவுடன் அதைத் தவிற வேறு ஒன்றையும் கேட்க மனம் வரவில்லை.

இவ்வாறு சனத்குமாரரால் வேண்டப்பட்ட நந்திகேச்வரர் அவரிடம் கூறினார். சனத்குமாரரே, கேட்கின்ற நீரோ பிரும்மாவின் மானஸிக புத்ரன். கேட்கப்படுகிற விஷயமோ உலகில் மிகப் பெரியது. அதைச் சொல்லும் வாய்ப்பைப் பெற்ற நானும் பாக்கியசாலியே. சுருக்கமாக நான் தங்களுக்குச் சொல்கிறேன். கேளுங்கள். பூமிச்வரனுடைய மகிமையை ஆயிரம் நாக்கு படைத்த ஆதிசேஷனாலும் சொல்லஇயலாது. மற்றவர்களைப் பற்றிச் சொல்லவும்வேண்டுமோ. அவர்களின் நடுவில் நானும் ஒருவன். ஞானிகளோ, அஞ்ஞானிகளோ, சம்பந்தத்தாலோ, பேராசையாலோ, பயத்தாலோ, அல்லது தன் பிழைப்பிற்காகவோ, ஓர் விஷயத்தைக் கேட்டால் அவர்களுக்குச் சொல்லத்தான் வேண்டுமென்பது சான்றோர் வாக்கு. என் குருவான சிவனோ அவன் மகிமையைப்பற்றி யாராவது கேட்டால் ஞானத்திற்காக சொல்லத்தான் வேண்டுமென்று உத்திரவிட்டார்.

ஆகவே சனத்குமாரரே, இப்பொழுது அவர் மகிமையைப் பற்றி சொல்கிறேன். கேளுங்கள். முன் ஒரு காலத்தில் ஓர் அசுரன் பூமியை அபகரித்துச் சென்றுவிட்டான். பகவான் மஹாவிஷ்ணு வராஹ வடிவம் தாங்கி அந்த அசுரனைக் கொன்று பூமியை தன் பற்களினால் தாங்கிக் கொண்டு வந்தார். பூமியே சென்று விட்டதால் அதில் உள்ள அந்தணர்கள் யாகம் செய்வதை விட்டு விட்டனர். மஹாவிஷ்ணு யாக தேவதையானபடியால் அதைக்காக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டு பூமியைக் கொண்டு வந்தார். அந்த பூமிக்கு ஆதாரமாக தானே ஆமையாகவும் இருந்துகொண்டு தாங்கிக்கொண்டு இருக்கிறார். ஆயினும் அந்த பூமிக்கு உறுதியாக இருத்தல் என்ற குணம் ஏற்படவில்லை. அந்த ஸ்திரத் தன்மையை ஏற்படுத்துவதற்காக ஓம் நமச்சிவாய என்ற மந்திரத்தை உபதேசித்து சிவனைப் பூஜித்து வரும்படி கட்டளை இட்டார். பூமியும் உலக நியந்தாவான விஷ்ணுவின் வார்த்தையை சிரமேற்கொண்டு ஏற்றுக்கொண்டாள். எந்த இடத்தில் அமர்ந்து சிவனைப் பூஜிக்க வேண்டுமென்று பூமி விஷ்ணுவைக் கேட்டாள். விஷ்ணு பூமியைப் பார்த்துச் சொன்னார்.

பூமிதேவி உன்னிடம் நூற்றுக்கணக்கான இடங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் எது அழகாயும் உன் மனதைக் கவரக்கூடியதாயுமிருக்கிறதோ அதைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள். எங்கு அமிர்தத்தைப் பொழியும் மரங்கள் உள்ளனவோ, எங்கு நியமமான ஆகாரம் உட்கொண்டு, காமக்ரோதம் முதலியவைகளை விட்டு, பிறர் சகவாசத்தை துறந்து தவம் புரிவதிலேயே நோக்கம் கொண்ட அந்தணர்கள் எவ்வித இடையூறுமின்றி தவம் புரிகிறார்களோ, அங்கு சிவனைப் பூஜிப்பாயாக. சரீரம் முழுவதற்கும் தலை சிறந்தது. புலன்களில் கண் சிறந்தது. எல்லாவற்றையும்விட ஆத்மா சிறந்தது. அந்த ஆத்மா இருக்கும் இடம் ஹிருதயமல்லவா. அந்த ஹிருதயத் தாமரையில் தான் பரமசிவன் நடனமாடுகிறான். அங்குதான் பார்வதியுடன் மங்களகரமான கங்கைக் கரையில் வீற்றிருக்கிறான். உன்னிடம் பலவித புண்ணிய ஸ்தலங்கள் உள்ளன. அவைகளில் ஒன்றை முக்கியமானதை உன்னால் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள முடியும். ஆயினும் ஒன்று சொல்கிறேன் கேள்.

உன் உடலில் தானே காவேரி ஓடுகிறது. அது அகத்திய முனிவரால் எல்லோருக்கும் உபகாரம் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டது. அதன் கரையில் நந்தியால் பூஜிக்கப்பட்ட ஒர் க்ஷேத்திரம் இருக்கிறது. பூஜிக்கப்பட்ட அந்த சிவனுக்கும் விருக்ஷேச்வரன் என்று பெயர் வழங்கப்படுகிறது. அங்கு அரசமரங்கள் அதிகம் என்பதால் அரசிலங்காடு என்ற பெயரும் உண்டு. சூரியனும் அங்கு தங்கி சிவனை வழிபட்டதால் உயர்ந்த பதவியை அடைந்தான். அவன் அந்த சிவனுடைய சன்னிதியில் ஒர் குளத்தைத் தன் பெயரில் அமைத்துள்ளான். அந்த சூர்ய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து எல்லோரும் முக்தியை அடைகின்றனர். அந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு நான்கு மைல் தூரத்தில் பத்ர என்ற பெயருடைய மாபெரும் அரசமரம் இருக்கிறது. அந்த இடமும் கண்போன்று முக்கியமானது. அந்த இடதிற்குச் சென்று உமையுடன் கூடிய சிவனைப் பூஜிப்பாயாக. அங்கு ஒர் மேடையை அமைத்து லிங்கத்தை ஸ்தாபிப்பாய். அவரை மேற்கு முகமாக அமைத்து வழிபடுவாய். அதனால் உறுதியாய் இருக்கும் தன்மையை அடைவாய். உமையுடன் மகேச்வரனை வழிபடுவதால் உமா மகேச்வரன் என்று அவருக்குப் பெயர் உண்டாகும். மேலும் அங்கு சென்று வழிபடும்போது என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்று தோன்றுகிறதோ அவைகளையும் செய். அவ்வாறு செய்யும்பொழுது பரமசிவன் சந்தோஷமடைவான். உன் விருப்பம் நிறைவேறும் என்று சொல்லி விஷ்ணு மறைந்துவிட்டார்.

இவ்வாறு விஷ்ணுவால் அருளப்பட்ட பூமிதேவியும் விஷ்ணு சொன்னபடியே அங்கு சென்றாள். தவம்புரிந்து பிரும்ம ஸ்வரூபத்தைக் கண்டு களிக்கும் முனிவர்களைக் கண்டாள். அங்கு ஓடும் நதியைக் கண்டாள். தேஜினீ வனம் என்ற அக்காட்டையும் பார்த்தாள். அங்கு கிளைகள் உபகிளைகளோடு கூடிய மாபெரும் அரசமரத்தையும் பார்த்தாள். இதுதான் விஷ்ணுவால் பத்ரம் என்ற பெயரால் குறிப்பிடப்பட்டது. கலகலவென்று சப்தம் செய்து சந்தோஷமாகப் பறந்து செல்கிற பல பக்ஷிகளையும் பார்த்தாள். வாழை, அடம்பம், பலா, நாகம் முதலிய பலவித மரங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் அந்த வனத்தையும் கண்டாள். மயில், குயில் முதலிய பக்ஷிகளின் இனிமையான குரல்களையும் கேட்டாள். கடைசியில் விஷ்ணுவால் குறிப்பிடப்பட்ட அந்த அரச மரத்தை அடைந்தாள். அதனடியில் அமைக்கப்பட்ட சிறந்த ஒர் குளத்தையும் பார்த்தாள். பிரும்ம தீர்த்தம் என்ற அக்குளத்தைக் கண்டு களித்தாள். 'பத்ரம்' என்ற அந்த அரச மரத்தடியில் மேடை அமைத்து உமையுடன் கூடிய சிவனை வழிபட வேண்டும் என்று தீர்மானித்தாள்.

சூதர் சொல்கிறார்

முனிவர்களே ! சிவனிடம் உள்ள அசையாத பக்தியால் நான் சொல்லப் போகும் கதையை கேளுங்கள். பாபங்கள் அகலும், புண்ணியங்கள் கிட்டும். சிவனிடம் பக்தி உண்டாகும். இக்கதையயை புண்ணியசாலிகள்தான் எழுதுவார்கள். படிப்பார்கள். கேட்பார்கள். இம்மூன்றையும் மிகப்புண்ணியசாலிகள்தான் அடைவார்கள். பூமீச்வரருடைய சரித்திரத்தைச் சொல்கிறேன். அதைக் கேட்டால் ஆரோக்யம் வளரும். அதிக புண்ணியமளிக்கும். சிவனுடைய ப்ரீதியை உண்டாக்கும். முதலில் பிரும்ம தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து அந்த அரசமரத்தடிக்குச் சென்று அங்குள்ள அந்தணர்களின் அனுமதியைப் பெற்று வேதவேதாங்கங்களைக் கற்ற அவர்களிடம் பூமிதேவி மிகச் சந்தோஷத்துடன் சொன்னாள். அந்தணர்களே நான் உறுதியை அடைவதற்காக உமாமகேச்வரனுடைய பூஜையைச் செய்யப் போகிறேன். உங்கள் அனுமதி தேவை என்றாள் அவர்களும் அவள் வார்த்தையைக் கேட்டு மிகச் சந்தோஷமடைந்தவர்களாய், ஆஹா நாங்களே பாக்யசாலிகள் என்று பூமிதேவியைப் பாராட்டினார்கள். நாங்கள் வெகுகாலமாக தவம் புரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். பூமியை மேலே தூக்கிவந்த பிறகு பல யுகங்கள் ஆகிவிட்டன. இப்பொழுதுதான் எங்கள் தவத்தின் பயன் கிட்டியது போலும். நீ சிவனைப் பூஜிக்க வந்துள்ளாய், அதைக்காணும் பாக்யத்தைப் பெற்றோம். மனிதன் உயிருடன் இருந்தால் பல நன்மைகளைப் பார்க்க முடியும், என்ற வாக்கும் பலித்தது.

ஹே ! பூமி, நீயே உலகங்களுக்கு ஆதாரமாயுள்ளாய். உன் கையால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சிவனைக் கண்டு களிக்கப்போகிறோம். அசரீரி வாக்கு எது கூறியதோ அது பலித்துவிட்டது. பூமிதேவி விஷ்ணுவினால் தூண்டப்பட்டு இங்கு வருவாள். அவள் தன் கையால் அரச மரத்தடியில் உமையுடன் கூடிய சிவனை ஸ்தாபித்து பூஜிப்பாள். அதைக் காணும் உங்களுக்கும் மோக்ஷம் கிட்டும் என்று அசரீரி சொல்லிற்று. அதன்படியே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. எங்களுக்கும் முக்தி கிடைக்கப்போகிறது என்றனர். மேலும் பூமிதேவி, இங்கு வந்து சிவபூஜை செய்யும் போது அவளுக்கு வேண்டிய உதவியை செய்யுங்கள். பூமி எல்லோருக்கும் ஆதாரமாக உள்ளவள். அவள் உறுதியாக இருந்தால்தான் அதன் மேலுள்ள ஸ்தலங்களும், ஸ்தலத்தில் உள்ளவர்களும் உறுதியாக இருக்க முடியும் என்றும் அந்த அசரீரி சொல்லிற்று. அதன்படி நாங்கள் பிரும்ம தீர்த்தம் என்ற குளத்தை சுத்தமாக வைத்துள்ளோம். உனக்கு என்னென்ன உதவி தேவையோ அதையும் செய்யத் தயாராக இருக்கின்றோம் என்றனர்.

பூமிதேவி, மேற்படி அந்தணர்களின் வார்த்தையைக் கேட்டு சந்தோஷமடைந்தாள். தானே எல்லாவற்றையும் செய்ய ஆரம்பித்தாள். அதன் பிறகு நல்ல தினத்தில் நல்ல வேளையில் அரச

மரத்திற்கு கிழக்கு திசையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சிவனுக்கு ஆலயம் கட்ட விசுவகர்மாவை நினைத்தாள். நினைத்தவுடனேயே விசுவகர்மா பூமிக்கு வந்து சேர்ந்தான். அங்குள்ள பூமியையும், விபூதி, ருத்ராட்சம், சடை இவைகளை அணிந்து மற்றொரு சிவமூர்த்திகளாகத் தோன்றிய அந்தணர்களையும் வணங்கினான். பூமிதேவியும் நீங்களும் நினைத்தபடி என் வேலையாட்களைக் கொண்டு ஒர் அழகான சிவன் கோவிலைக் கட்டித் தருகிறேன் என்று வாக்களித்தான். இவ்வாறு சொன்னதுமல்லாமல் மானஸீகமாக கோவிலைக் கட்டத் தீர்மானித்தான்.

அப்பொழுது பூமிதேவி விசுவகர்மாவிடம் சொன்னாள். விசுவகர்மா கோவிலில் என்னென்ன சிற்பங்களைத் தயாரிக்க வேண்டுமோ, அவைகளையும் தயார் செய். பெரியோர்கள் சொன்ன விருஷப லக்னத்தில் லிங்கத்தை ஸ்தாபிப்பாயாக. பிறகு நாங்கள் மந்திரங்களால் ஆவாஹனம் செய்கிறோம். அதன் பிறகு பிராகாரம் கோபுரம், வானளாவிய கட்டிடங்கள் நான்கு புறமும் வாஸ்து கர்மா முதலியவைகளையும் நிர்மாணிப்பாயாக. இங்கு முனிவர்கள் இலைகளை உண்டும், நீரைக் குடித்தும் தவம் புரிவார்கள். அவர்களுக்கு யாதொரு விதமான இடையூறும் இல்லாதவாறு நல்ல அழகான கட்டிடங்களைக் கட்டுங்கள். மேலும் பகவானுக்குக் கர்ப்பகிருஹம், மாபெரும் மண்டபம் அமைப்பாயாக. என் பெயரால் தாண்டவ மூர்த்தியையும் உமையுடன் ஸோமாஸ்கந்தரையும், விருஷபாரூடரான மஹேசன் வடிவத்தையும் கங்காளன் முதலியோர்களையும் நிர்மாணிப்பாயாக. இவ்வாறு பூமிதேவியால் உத்திரவிடப்பட்ட விசுவகர்மா, அதே நேரத்தில் சூரியன் விருஷபத்தில் இருக்கும்பொழுது, சந்திரன் ரோகிணியுடன் சேர்ந்திருக்கும்பொழுது, விருஷப லக்னத்தில் பஞ்சமி திதி வியாழக்கிழமையில் எல்லா லக்ஷணங்களும் பொருந்திய மிக அழகான கோவிலை நிர்மாணித்தான்.

பூமிதேவியும் தேவலோகத்திலுள்ள வியாழனை (குருவை) நினைத்தாள். அவரும் தேவர் புடை சூழ அங்கு வந்து சேர்ந்தார். பூதேவியும் அவருடனும் அங்குள்ள மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து எல்லா தெய்வங்களையும் ஸ்தாபித்தாள். உமா மகேச்வரன் அவ்விதமே மகேச்வரி, அப்புலிங்கம் இவர்களையும், ருத்ர சூக்தங்களாலும், பாவமானீ என்ற புனித மந்திரங்களாலும், வாருணீ மந்திரங்களாலும், தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான குடங்களாலும், கங்கை, யமுனை, காவேரி முதலிய புண்ணிய நதிகளின் புனித நீராலும் அபிஷேகம் செய்து அகம் மகிழ்ந்தாள். தெய்வீகமான அன்னங்களை நிவேதனம் செய்தாள். பல திசைகளில் இருந்து வந்த அந்தனர் மூலமாக வேதங்களை முழங்கச் செய்து பல திசைகளிலும் எதிரொலிக்கச் செய்தாள். வானவெளியில் தேவர்களும், கந்தர்வ யக்ஷர்களும் துந்துபி வாத்யங்களை ஒலிக்கச் செய்தனர். பூமாரிப் பொழிந்தனர். பூமி தேவியும் குபேரனுடைய பொக்கிஷத்தில் இருந்து தனாதிகளை வரவழைத்து அங்குள்ள அந்தணர் முதலிய எல்லோரையும் திருப்தி செய்வித்தாள். அது முதல் அந்த க்ஷேத்திரம் புவியில் பிரசித்தமாயிற்று. பூமீச்வரம் என்றே எல்லோராலும் பாராட்டப்பெற்றது. அப்பொழுது மகேசுவரன் மிகச் சந்தோஷமடைந்தவராய் பூமிதேவிக்குப் பல வரங்களை அளித்தார்.

மகேச்வரன், ஹே பூமிதேவி, இனி உனக்கு எந்தவிதமான உபத்திரவமும் ஏற்படாது. அசுரர்களாலும், உன்னை இனி அசைக்க முடியாது. அப்பேர்பட்ட உறுதியை நீ அடைந்துவிட்டாய் மேரு முதலிய குல பர்வதங்களும், உன்னை அசைக்க முடியாத நிலையில் உதவி செய்வார்கள். எப்பொழுது லிங்கத்தை எல்லா கலைகளுடன் ஸ்தாபித்தாயோ அது முதல் உலகம் உள்ளளவும் உறுதியான நிலையை அடைந்துவிட்டாய். இதில் சந்தேகம் வேண்டாம். கயிலையில் உள்ள சங்கர

மலையிலும், காசியிலும், சிதம்பரத்திலும், சுவேதாரண்யத்திலும் (திருவெண்காடு) வேதவனத்திலும் (வேதாரண்யம்) கும்பகோணத்திலும், திருவிடைமருதூரிலும், ஜம்பேச்வரத்திலும் (திருவையாறு) பதரிகாசிரமத்திலும் வசிப்பதுபோல் உன்னால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கத்திலும் தினமும் வாசம் செய்கிறேன் ஆகவே ஹே! பூமிதேவி ! பூமிச்வரம் என்று அழைக்கப்படும் சிறந்த இந்த ஊரில் கிழக்கே ஓர் நல்ல தீர்த்தம் அமைப்பாயாக. அதில் என் சடையில் இருந்து பெருகும் கங்கை நீரை நிரப்புகிறேன். அந்தணர்கள் "பூமிர்பூம்னா" என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு தினமும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும் ஸ்திரிகள் பஞ்சாசக்ஷரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும்.

புண்ணியம் செய்தவர்களுக்குத்தான் இங்கு ஸ்நானம் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் உண்டாகும். வைகாசியில் ஸ்நானம் செய்பவன் இரு மடங்கு பலன் அடைகிறான். ஹே பூமிதேவி ! உன் உடலில் ஓடும் எல்லா தீர்த்தங்களும் புனிதமானவை என்றாலும் அதன் புனிதத் தன்மை இந்த தீர்த்தத்திலும் உண்டாகட்டும். வைகாசியில் விசாக தாரையிலும், பௌர்ணமியின்சேர்க்கையிலும் இங்கு ஸ்நானம் செய்வது விசேஷம். அப்பொழுது கோடி மடங்கு பலன் கிட்டும். இங்கு ஒரு மாதம் ஸ்நானம் செய்து, ஷோடசோபசாரங்களால் ஆசான் சொன்ன பிரகாரம் என்னைப் பூசிப்பவன் என்னை வந்தடைகிறான். பூஜையின் போது சக்திக்கு ஏற்றபடி தானம் செய்ய வேண்டும். ஆசார்யருக்கு பசு தானம் செய்யலாம். நீ இந்த தீர்த்தத்திற்கு அதிதேவதையாக இருந்துகொண்டு வசிப்பாயாக. உன் அனுமதி பெற்று எவரும் ஸ்நானம் செய்யலாம் என்று கூறினார்.

நந்திகேசுவரர், சனத்குமாரருக்கு மேலும் பல விஷயங்களைச் சொன்னதாக சூதர் சௌனகாதி முனிவர்களுக்குச் சொல்கிறார். இவ்வாறு பரமசிவனால் உத்திரவிடப்பட்ட பூமிதேவி அங்கு ஓர் தீர்த்தத்தை நிர்மானித்தாள். நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட படிக்கட்டுகளுடையதாயும் தாமரை, குமுதம், நெய்தல் முதலிய பூக்களால் வாசனையுள்ள ஜலமுடையதாயும், கரையில் பலவித அரசு முதலிய மரங்களால் குளிர்ச்சியுள்ளதாயும், மற்றும் பூக்களால் அழகு பொருந்தியதுமான குளத்தை நிர்மானித்தாள். கங்கையும் சிவன் கட்டளையின் பேரில் மேற்கு புறமாகப்பாய்ந்தது. பூமியிலுள்ள எல்லா புனிதமான நதிகளும் அதில் பாய்ந்தன.

உடனே பூதேவி, அதில் பூமிர்பூம்னா என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி ஸ்நானம் செய்தாள். கோதானம் செய்து குருவிற்கும் தக்ஷிணை அளித்தாள். பிரகஸ்பதியும் மிகச் சந்தோஷம் அடைந்து பூமிதேவி விரும்பிய வரங்களை அளித்தார். காமம், கோபம் உள்ளவர்கள், பிரும்மஹத்யாதோஷமுள்ளவர்கள் எவரும் இங்கு ஸ்நானம் செய்தால் குற்றம் அற்றவர்களாக ஆவார்கள் என்று அனுக்கிரஹம் செய்துவிட்டு குருபகவான் தேவர்களுடன் சுவர்க்கம் சென்றார். பூதேவி மகிழ்ச்சியுடன் புஷ்பங்களையும், தீர்த்தத்தையும் கொண்டுவரச்செய்து சன்னிதிக்கு வந்து பூஜை செய்தாள்.

சைவ ஆகமம் அறிந்த அந்தணர் மூலமாக சிவ பூஜை செய்தாள். ஏனெனில் ஸ்திரீகள் பிம்பத்தைத் தொட்டுப் பூஜை செய்யக்கூடாது என்பது விதி. ஆகவே சைவ அந்தணர் பூஜை செய்ய, பூதேவி பணி செய்தாள். மகா மண்டபத்தில் அமர்ந்து சிவன் தோத்திரம் செய்தாள். அதனால் மகிழ்ச்சி அடைந்த பகவான் உமையுடன் வந்தமர்ந்தார். துந்துபிகள் முழங்கின. பூமாரி பெய்தது. சங்குகள் ஒலித்தன. இந்திரன் முதலிய திக்பாலர்கள் தங்கள் தங்கள் திசைகளில் சிவலிங்கத்தை ஸ்தாபித்தனர்.

அவர்களின் நோக்கம் தாங்களும் தங்கள் தங்கள் திசைகளில் உறுதியாக இருந்து பரிபாலிக்க வேண்டும் என்பதே. விசுவகர்மாவும் அந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு பத்து மைல் தூரத்தில் "சித்தேசர்" என்ற லிங்கத்தை ஸ்தாபித்தான். அந்த லிங்கத்திற்கு முறைப்படி பூஜை செய்து அந்த லிங்கத்திற்கு வடக்கில் ஓர் தீர்த்தத்தையும் ஏற்படுத்தினான். அது "சித்ததீர்த்தம்" என்று வழங்கலாயிற்று. அந்த லிங்கமும் சித்தேச்வரர் என்ற பெயரால் பிரசித்தமாயிற்று. அதற்கு சிறிது தூரத்தில் இந்திராதி திக்பாலர்களால் பல லிங்கங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. சூரியன் மிதுன ராசியில் இருக்கும்பொழுது (ஆனி மாதம்)கேட்டை திங்களில் இந்திர தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்பவர்கள் இந்திரப் பதவியையும், பிறகு சிவபதவியையும் அடைவார்கள். பாபங்கள் நீங்கும். பித்ரு கார்யத்தால் பித்ருக்கள் திருப்தி அடைவார்கள்.

பூமியின் சாரமான இந்த க்ஷேத்திரத்தின் மகிமையை யார் வர்ணிக்க முடியும் பசுவின் காது அளவு பூமியை எவன் சிறந்த அந்தணர்களுக்கு இங்கு தானம் அளிக்கிறானோ அவன் எல்லா உலகங்களையும் அடைந்து இறுதியில் உறுதியான சிவபதவியை அடைவான். இவ்வாறு அக்னி முதலான திக்பாலர்களின் லிங்கங்களும் தீர்த்தங்களும் உள. அவைகளின் பயன்களும் முன்பு கூறியபடியே சொல்லலாம். இக் கதையை கேட்பது சம்சாரசாகரத்தைக் கடக்கவல்லது. படித்துப் பிறருக்குச் சொன்னால் மகேச்வரர் மகிழ்ச்சி அடைவார்.

பூமீச்சவர மகாத்மியம் என்னும் கதைச் சுருக்கம் முற்றும்

श्रीः

भूमीश्वरमाहात्म्यम्

भविष्यपुराणे सनत्कुमारोवाच

नंदीश भगवन् ब्रूहि सर्वज्ञ करूणानिधे ।
श्री भूमीश्वर माहात्म्यं भवता सम्यगीरितम् ॥

गोकर्णेश्वर माहात्म्यं भवता सम्यगीरितम् ।
तन्मध्ये भूमिनाथस्य कथा संक्षेपतः श्रुतः ॥

कुत्र तत् क्षेत्रमतुलं कस्मिंक्षेत्रे च पुण्यदम् ।
सा भूमिः केनवाराध्यः कारणे न पुरा विभुम् ॥

फलं च किं लब्धवती ददौ देवौ वरं किमु ।
आदितस्तद्यथावृत्तं माख्याहि शिववैभवम् ॥

त्वयैव पाविता लोका भुवनानि च सर्वशः ।
पुत्रवांस्त्वत्पिता लोके पितृमांस्त्वं च नान्यथा ॥

भक्षित्वा च शिलाखण्डान् त्वां पुत्रं समवापहम् ।
सर्वेषां च मुनीन्द्राणां लिलादसदृशानहि ॥

गुणानुवर्णनं तस्य केन वा परिवर्ण्यते ।
ततपः फलदो देवो वेत्ति नान्यो न संशयः ॥

तस्यात्वामेव पृच्छामि श्रोतुं शिवकथा मुहुः ।
यत्पीत्वा कर्णरन्ध्रेण नोदरं मम पूरितम् ॥

गुहस्य शिष्यो हि भवान् सर्वज्ञ शिववल्लभ ।
शिवानुग्रहपात्रस्त्वं शिवाज्ञापालने रतः ॥

शिवेन यद्यत्कर्तव्यं त्वयैव क्रियते सदा ।
बहुशश्च मया दृष्टं निग्रहानुग्रहेषु च ॥

तस्मात्वत्सदृशो नास्ति इति मे निश्चितामतिः ।
मम भावयवशादद्य त्वत्संपर्के भवन्मुने ॥

त्वत्कृतस्योपकारस्य प्रतीकारो न विद्यते ।
अतो धन्यतमा लोके मत्तः कोपि न विद्यते ॥

यत्कथा श्रवणेणैव शिवज्ञानोदयो भवेत् ।
शिवज्ञानात्परं ज्ञानं नास्ति नास्ति जगत्रये ॥

दर्शनात्तवनास्त्यन्य त्प्रार्थनीयन्नविद्यते ॥

सूत उवाच

इति पृष्टस्तु मुनिना नंदीशो भगवान्पुरा ॥

यदुवाच कथां पुण्यं तथा भूमीश संश्रयाम् ।
तदद्य वक्ष्ये भवतां शौनकाद्यास्तपोधनाः ॥

श्रुण्वन्तु श्रद्धया युक्ता यां श्रुत्वाऽमृतमश्नुते ।
शैवं पदं च भगवान् देवो विप्र ददाति हि ॥

नंदीकेश्वरोवाच

अहोधन्य तमो ब्रह्मन् भगवान्लोकपावनः ।
ब्रह्मन्नोर्मनसो जातस्तावता कथिता गुणाः ॥

किं प्रलापेन बहुधा महता सन्निधौ स्थितः ।
गुणानु वर्णनाच्चापि मौनमेव विशिष्यते ॥

श्री भूमिस्थानमाहात्म्यं प्रवक्ष्ये सङ्ग्रहणे च ।
शेषोपि सर्वकथने न समर्थो मतो ममा ॥

का कथा इतरेषां च तन्मध्ये किञ्चिदप्यहाम् ।
ज्ञानिनाऽज्ञानिनावापि येन केन प्रकारतः ॥

संगाल्लोभाद्भयाद्वापि उदरं भरणेन वा ।
पृष्टं चेच्छिवमाहात्म्यं कथयस्वेति दैवतः ॥

तदेव कथनीयं च ज्ञातमात्रं शिवाज्ञया ।
एवं च गुरुणादिष्टः पूर्वमेव कुमारक ॥

त्वमद्य ब्रह्मसुनुश्च सर्वज्ञश्च विशेषतः ।
नीता रसातलं पूर्वमसुरेण दुरात्मना ॥

पुनः क्रोडाकृतिर्भूत्वा यज्ञमूर्तिरतोद्धरत् ।
अकरोतु भुवं आधारं पुनर्नैवं भवेदिति ॥

प्रेरिता विष्णुना देवी मन्त्रं दत्वा षडक्षरम् ।
शिवं च पूजयस्वेति स्थैर्ययाभिवृद्धये ॥

तदानुशिष्टा जगदीश्वरेण
विश्वात्मना कारणरूपिणा च ।
तदा करोमीति तदीय वाक्यम्
जग्राह मूर्ध्ना प्रणिपत्य पत्न्या ॥

वचः पुनस्त्वाह शिवस्य पूजने
स्थानं वदस्वेति समादरेण ।
श्रीविष्णुरप्याह शिवार्चनायाः
त्वय्येव पूजां कुरु पुण्यदेशे ॥

यानि कानि च ते देहे सन्तिस्तानानि पुण्यदे ।
तेषां मनोज्ञं यत् स्थानं तव यन्मनसो हितम् ॥

पुण्यं यत्र वनं चास्थि सुधा बिन्दूर्ध्व पादपै ।
यत्रैव ब्राह्मणाश्चैव मुनयश्च तपोधनाः ॥

वसंति नियताहाराः कामक्रोध समुत्भवैः ।
तोषैर्विमुक्तसांगाश्च तपः कुर्वन्ति सर्वदा ॥

शक्यं खलु त्वया ज्ञातुं न ज्ञातं चात्मनो नहि ।
पादादिदेहपादेषु यद्यदंगविशिष्यते ॥

तेषु श्रेष्टतमं ज्ञात्वा तत्र पूजां कुरुष्वह ।
गात्राणां चैव सर्वेषां शिरश्रेष्ट विधीयते ॥

इन्द्रियाणां च सर्वेषां नेत्रमाधिक्य मुच्यते ।
आत्मन सर्वतश्रेष्टं प्रवदन्ति मनीषिणः ॥

आत्मस्थानं हि हृदयं वदन्ति कवयः पुरा ।
हृदयं पुण्डरीकं च यत्र नृत्यति शङ्करः ॥

अबया सहितो भूत्वा शिवगङ्गातटे शुभे ।
सर्वाङ्ग एव भूदेवी सर्वाधार यतोह्यसी ॥

त्वन् माहात्म्यं तवैवास्ति तथापि च मयेरितम् ।
इत्युक्त्वा पुनरप्याह विष्णुर्व्यङ्ग तनुः पुरा ॥

त्वय्यस्ति खलुकावेरी सटि पुण्यजलाशुभा ।
अगस्त्यमुनिना नीता सर्वलोकोपकारिणा ॥

तत्तीरेस्ति महास्थानं वृषेण परिपूजितम् ।
वृषेश्वर इति ख्यातो वनमश्वत्थसंज्ञितम् ॥

सूर्यश्च तत्र संपूज्य गतिं दिव्यामलधवान् ।
देवस्य सन्निधौ तीर्था स्वनाम्ना पर्यकल्पयत् ॥

ततीर्थस्नानमात्रेण सर्वे मुच्यन्ति जन्तवः ।
तस्य दाक्षिणदिक्भागे कोशद्धयमिते स्थले ॥

वर्त्तते महदश्वत्थो भद्रसञ्ज्ञस्सुधोत्भवः ।
तदेव स्थानमतुलं तव नेत्रांग मुच्यते ॥

पूजस्यस्व महादेवं सोमं सोमार्धशेखरम् ॥
उपकल्प्य च वेदी च लिङ्गं च परिकल्प्य च ॥

पश्चिमाभिमुखं देवं समभ्य दृढा भव ।
उमया सहितो देव सन्निधत्ते यतस्तव ॥

उमामहेश्वरो नाम प्रसिद्धं भजते ध्रुवम् ।
पुनरन्यानि यान्यत्र तत्रकार्याणि मे दिनी ॥

तत्तत्काले च हृदये समुत्पस्यन्ति सर्वदा ।
तानि तानि च कृत्वा पूजयस्व यथाबलम् ॥

तेन प्रसन्नो भवति भगवान्फाललोचनः ।
इत्युक्ता तरधाद्धिष्णुः सर्वलोकहिताय च ॥

अतश्च सा भूरखिलं च लब्धवा
शिवस्य पूजा विधिमादरेण ।
विलोक्य तत्रत्यमुनीनशेषान्
बह्मानुभूत्या वहितेकचित्तान् ॥

हरिश्रुतां चैव नदीं च गत्वा
तत्तेजिनी नाम वनं च पुण्यम् ।
तस्यैव वायव्यदिगेश्वरस्य
भद्रं तं अश्वत्थमनेकशाखम् ॥

नानाविहं गैर्भृगजातिभिश्च
द्रुमान्तरैश्चैव सुपुष्पितैश्च ।
कदंबजंबूपनसार्जुनैश्च
कंकेलिकाल मलकार्जुनैश्च ॥

चिश्चामधूकाम्रसकोविदार
सपारिभद्रा बदरांबुकैश्च ।
अन्यैरनेकैरपि वृक्षजालैः
सकोकिलारावमधूवृतैश्च ॥

मयूरकेकारुतसंयुतैश्च
शोभान्वितं सर्व जनैश्च वन्द्यम् ।
अश्वत्थमासाद्य सुभद्रसंज्ञं
मनोहरं ब्राह्मणसंघजुष्टम् ॥

त वृक्षकूले सर उत्तमं च
दृष्टवा तु तोषाशु सुरूपयुक्त ।
ब्रह्माभिधं तीर्थमतीव पुण्यं
सुनिर्मलं पुण्यजनैकबन्द्यम् ॥

चकार सिद्धिं च तदा च मेदिनी ।
कर्तुं शिवस्थापनपूजनं च ॥

सूत उवाच -

श्रीभूमिदेवी चरितं च वक्ष्ये
श्रुणुध्वं अत्यादरते मुनीन्द्राः ।
यच्छृण्वतां केवलया च भक्त्या
महान्ति पुण्यानि समुत्भवन्ति ॥

अघानि सर्वाणि लयं प्रयान्ति
शिवस्य भक्तिं प्रबलीकरोति
धन्या एव लिखंत्येतत् धन्या एव पठन्ति च ।
धन्या एव च श्रुण्वन्ति त्रिधन्यत्वं सुदर्लभम् ॥

सुलभं बहु पुण्यानां सर्व सौभाग्यदायकम् ॥

इति श्री भविष्योत्तरे महापुराणे
क्षेत्रे खण्डे पूर्व भागे श्रीभूमीश्वर माहात्म्ये
क्षेत्रोत्पत्तिकथनं नाम पञ्चाशोध्यायः ॥

☆

इतः परं प्रवक्ष्यामि श्रीभूमिचरितं महत् ।
श्रवणात्सर्वजन्तूनां आयुरारोग्यवर्द्धनम् ॥

अनन्तपुण्यफलदं शम्भुप्रीतिकरं वरम् ।
प्रथमं ब्रह्मतीर्थे च स्नात्वा श्वत्थस्य मूलके ॥

समनुज्ञाप्य विप्रांश्च भक्त्या परमयायुता ।
प्रोवाच निखिलान्विप्रान्वेदवेदाङ्गपारगान् ॥

उवाच प्रीतियुक्ता च प्रवर्ति च न्यवेदयत् ।
ते च विप्राश्च तच्छुत्वा भृत्याश्च वचनं परम् ॥

अहो धन्या वयं चेति बहुशस्तोषमाययः ।
एतावत्कालपर्यन्तमस्माभिस्तप आहितम् ॥

युगानां च शतन्नीतं भूमेरुद्धारणात् परम् ।
तदद्य सफलं जातं शिवस्य कृपया नधे ॥

बहुकालगते वापि जीवन्भद्राणि पश्यति ।
इति पूर्वोदितावाक्यजीवितामेवे चोदितम् ॥

स्वयमेवाद्य धरणी स्थानं प्राप्य यदृच्छया ।
अस्मत्कृतार्थतां कर्तुं यदि स्थाप्यति वै शिवम् ॥

आकाशवान्यायत्प्रोक्तं वाक्यं सत्यमथाभवत् ।
भूमिरागत्य रूपेण विष्णुना परिचोदिता ॥

पूजयिष्यति लिङ्गं च सोमं सोमार्थशेखरम् ।
तेन वो मुक्तिस्तुला करस्था च भविष्यति ॥

सत्यं सत्यमिति प्रोक्तं सत्यवागशरीरिणी ।
अस्माभिश्च कृते तीर्थे ब्रह्मतीर्थसमाह्वये ॥

स्नाता श्रीभूमिदेवी च तेनेदं तीर्थमुत्तमम् ।
भूमिष्टानां च तीर्थानां भूमिराधाररूपिणी ॥

सौवाभ्युपेत्य धरणी स्नाता तीर्थे च पावने ।
यत्कर्तव्यं सहायं च धरण्याश्चशिवप्रियम् ॥

अवश्यं तस्य कर्तव्यं इत्यूचुश्च मुनीश्वराः ।
प्रह्लादजनकं वाक्यं धरणी लोकधारिणी ॥

अङ्गीकृत्वा च तद्वाक्यं स्वयमेव चकार ह ।
ततः परं शुभे ऋक्षे शुभवारे शुभोदये ॥

अश्वत्थपूर्वदिक्भागे स्थापितं शिवमुत्तमम् ।
आलयं च तथा कर्तुं विश्वकर्माणमस्मरन् ॥

स्नातमात्रे धरण्या च देवत्वष्टा समागतः ।
नमस्कृत्य च देवीं च ब्राह्मणान् ब्रह्मभावनान् ॥

द्वितीय शङ्कराकाराञ्जटाव्याघ्राजिनोज्वलान् ।
भस्मोद्धूलितसर्वाङ्गं त्रिपुण्ड्राङ्कितमस्तकान् ॥

रुद्राक्षमालाभरणान् सदाचारपरायणान् ।
प्रणम्य बहुशास्त्र कृतार्थोस्मीत्यथावदत् ॥

धरण्या च भवद्भिश्च यदुक्तं कर्तुमत्र च ।
तत्सर्वा स्वभटैरद्य करिष्यामि यथोदितम् ॥

इत्युक्त्वा सुरतक्षा च क्षणमात्रं व्यवस्थितः ।
धरणी चोदयामास विश्वकर्माणमादरात् ॥

यद्यशिल्पविधानं च कौशलं तव चास्ति वै ।
द्रष्ठव्यमत्र लिङ्गे च लिङ्गनिर्माणमादितः ॥

अस्मिंश्च वृषभेलग्ने गुरुणा च समीक्षिते ।
लिङ्गमुख्यानि बेरानि यथान्यायं यथा विधि ॥

स्थापयस्व ततोऽहं च मन्त्रेणावाहयामि वै ।
प्राकारगोपुराट्टाल परितो वास्तु कर्म च ॥

पर्णाशापातरशना ऋषयश्चोर्ध्वमण्डिनः ।
यथासुखं वसिष्यन्ति स्थानेस्मिन्सर्वशोभने ॥

देवस्यगर्भसदनम् महामण्टपमेव च ।
मन्नाम्ना ताण्डवं चैव सोमास्कन्दमुमासरवम् ॥

वृषारूढं च कंकालं अन्यानि च महेशितुः ।
इत्युक्तमात्रे च देव्या च तस्मिन्नेव मुहूर्तके ॥

वृषभस्थे दिवानाथे शशिना रोहिणीयुते ।
लग्ने च वृषभे दिव्ये पञ्चमी गुरुवासरे ॥
सर्वलक्षणसंयुक्तं चकारातीव शोभनम् ।
ततः परं च सा देवी समारगुरुमादरात् ॥

सोऽपि स्ववर्गसंयुक्तस्तत्क्षणेन समागतः ।
देवी वचनमार्गेण तत्रत्ये रविसंयुतः ॥

सूक्ष्मागमोत्कमार्गेण प्रतिष्टा च समातनोत् ।
उमामहेश्वरं देवं देवी चापितथाऽभिधाम् ॥

अब्लिङ्गैरुद्रसूक्तैश्च पावमानीभिरेव च ।
त्र्यंबकैस्तथामन्त्रैर्वारुणीभिस्तथैव च ॥

सहस्रकलशैश्चैव सुवर्णैरत्नभूषितैः ।
देवगङ्गासमानीतैराहृत्यसलिलं शुभम् ॥

अभिषिच्य महादेवं दिव्यानां च निवेद्य च ।
देवदुन्दुभिघोषैश्च पञ्चवाद्यैरनेकधा ॥

घोषयित्वा चतुर्दिक्षु समायाता द्विजोत्तमान् ।
सन्तर्प्य चान्नपानैश्च धनं दत्वा च कोटिशः ॥

आनीय धनमाहात्म्यात्तर्पिता भूमिदेवता ।
तदा प्रभृति तत् क्षेत्रं प्रसिद्धमगमत्भुवि ॥

श्रीभूमीश्वरमित्येव सर्वलोकैकपावनम् ।
देव्याश्चैव वरो तो देवेन कृपया तदा ॥

ईश्वरौवाच -

हे भूमि तव कल्याणि पीडा नैव भविष्यति ।
असुरैश्चानलश्चापि कदार्पि न भविष्यति ॥

मेवादियोपि गिरयो ममाज्ञा परिपालकाः ।
आधारभूतस्तिष्टं तु मच्छक्तिपरिबृंहिताः ॥

यदैववाहितो लिङ्गे संपूर्णकलया सह ।
आब्रह्मभवनान्तं च सर्वाधारत्वतां गतः ॥

सन्देहं मा कुरुष्व त्वं सत्यमुक्तं मया वखे ।
कैलासे शंकरगिरौ काश्यां व्याघ्रपुरेपि च ॥

श्वेतारण्ये वेदवने कुम्भकोणेऽर्जुनेपि च ।
जप्येश्वरे महापुण्ये तथा बदरिकाश्रमे ॥

त्वयार्च्चितेऽस्मिन्लिङ्गे च पूर्णरूपीवसामि वै ।
तस्मादेतद्वरं क्षेत्रं तव भूमीश्वराह्वयः ॥

कुरुष्व तीर्थममलं पूर्वभागे तु मेदिनी ।
मज्जटाभरगङ्गायास्सन्निधानं करोमि च ॥

गुरुमुख्यद्विजेन्द्राश्च स्नानं तत्र ममाज्ञया ।
तत्र ये स्नान्तिमनुजास्तेषां मुक्तिकरे स्थिता ॥

भूमिर्भूम्ना महामन्त्रं त्रिवारमुदके स्थितः ।
जप्त्वा स्नानं च कर्तव्यं सार्वकालं द्विजोत्तमैः ॥

अवैदिकानां स्त्रीणां च पञ्चाक्षरमुदीरितम् ।
तत्र भाग्यवतामेव स्नानं हि परिलभ्यते ॥

वैशाखे मासि संप्राप्ते स्नानं कोटिगुणं भवेत् ।
त्वद्देहस्थानि तीर्थानि यानि सन्ति हि मेदिनी ॥

तानि सर्वाणि च आयान्तु मदाज्ञापालनाय च ।
वैशाखे च विशाखायां पौर्णिमायोगसंभवे ॥
तत्कोटिकोटिगुणितं फलं भवति निश्चितम् ।
तत्र स्नात्वा मास मात्रं पूजां तत्र कुरुष्वह ॥
आचार्येणोक्तमार्गेण षोडशैरूपचारकैः ।
तेन मे प्रीतिरतुला देव्याश्चैव तथा भवेत् ॥
आचार्याय च गां दत्वा दक्षिणां चददस्व ह ।
तेन ते सिद्धिरतुला मम प्रीतिर्विशेषतः ॥
तीर्थाधिदेवता भूत्वा सन्निधानं तटे कुरु ।
त्वदनुज्ञामवाप्यैव स्नानं चैव विशिष्यते ॥

श्रीनन्दिकेश्वरः

इत्युक्त्वा च तदा देवदेवेन प्रीति पूर्वकम् ।
चकार तीर्थन्तत्रैव देवस्यानुज्ञया विभोः ॥
सर्वालङ्कारशोभाढ्यं शोभितविश्वकर्मणा ।
पद्मेन्दीवरकल्हारकुसुमैरधिवासितम् ॥
तीरस्थैश्च महावृक्षैश्शोभितं पुष्पपल्लवैः ।
तीर्थस्य करणात्पश्चा गङ्गादेवाज्ञया गता ॥
तीर्थानि भूमिसंस्थानि समयामानि तत्र च ।
स्नानं चकार धरणी सा मन्त्रेण तत्र हि ॥
गोदानं च ततः कृत्वा दक्षिणां गुरवे ददौ ।
संतुष्टश्च गुरुस्तस्याः वरानभिमतं ददौ ॥
कामक्रोधादि युक्तानां ब्रह्महत्यादि पापिनाम् ।
धरणे च न दोषश्च भवेदिति विशेषतः ॥
अगम्या गामिनां चैव अभक्षस्य च भक्षयन् ।
धरणे च न दोषोस्तु भवेदिति कदाचन ॥
इत्युक्त्वा गां प्रगृहयाशु देवैस्सह दिवं ययौ ।
गते दिवं देवगुरौ धरणी तुष्टमानसा ॥
आनीय पुष्पजालानि पवित्रं कलशोदकम् ।
गत्वा च सन्निधिं पश्चात् कारयामास चार्चताम् ॥

मुख्येन शिवविप्रेण शैवागमविधानतः ।
तेनैव पूजतो देवः तया संपूजितोऽभवत् ॥

स्त्रीणां च देवताबिंबस्पर्शनन्नविधीयते ।
इति मत्वा च सा देवी परिचर्यां चकार ह ॥

महामण्डपसंस्था च स्तोत्रं तत्र चकार वै ।
तेन स्तोत्रेण भगवान्प्रीतो देवो मया सह ॥

देवदुंदुभयो नेदुः पूजाकाले विशेषतः ।
ननृतुश्चाप्सरगणा जगुर्गन्धर्वगायकाः ॥

स्तोत्रं च मुनयश्चक्रुः धरणीप्रीतिहेतवे ।
इन्द्रादिलोकपालाश्च समागम्य च तत्र वै ॥

स्वपदस्थैर्यसिध्यर्थं प्रत्येकं तत्र च स्थले ।
लिङ्गानि स्थापयामासुरष्टदिक्षु यथाविधि ॥

विश्वकर्माऽपि तत्क्षेत्रे पञ्चकोश प्रमाणके ।
सिद्धोहमिति भक्त्या च लिङ्गसिद्धेशनामकम् ॥

देवस्य वायुदिक्भागे गव्यूतिपरिमाणके ।
स्थापयित्वा च विधिवत् पूजयित्वा यथा ततः ॥

तस्य लिङ्गस्य कौवेर्यां तीर्थं चाऽपि प्रकल्पयत् ।
सिद्धतीर्थमिति प्रोच्य स्नातानां पापशान्तये ॥

तत्रास्ति पूर्वं लिङ्गं तं सिद्धेश्वरसमाह्वयम् ।
तल्लिङ्गदक्षिणे भागे बाणपा तत्र यान्तरे ॥

उमासखस्य लिङ्गस्य लिङ्गानि स्थापितानि च ।
इन्द्रादि लोकपालैश्च दर्शनान्मुक्तिदानि च ॥

मिथुनस्थे दिवानाथे ज्येष्टायामिन्द्रपूजितम् ।
स्नात्वा महेन्द्रतीर्थे तु ये पश्यन्ति नरोत्तमाः ॥

देवत्व मिन्द्रपदवीप्राप्तिश्चैव भविष्यति ।
महापापानि नश्यन्ति पितरो यान्ति वै दिवम् ॥

काञ्चनं च यथा शक्ति पणमात्रं ददाति चेत् ।
अग्निष्टोमसहस्रस्य फलं प्राप्नोति निश्चितम् ॥

फलप्रमाणस्वर्णेन द्वादशाहफलं भवेत् ।
फलद्धय प्रमाणेन पौण्डरीकस्य तत्फलम् ॥

पलानां दश दत्वा च सत्रक्रतुफलं भवेत् ।
क्षत्रियश्शतनिष्केण राजसूयस्य चाप्नुयात् ॥

सहस्रनिष्कदानेन हयमेधस्य वै फलम् ।
भूमेस्सारमिदं क्षेत्रं वर्णितुन्नैव शक्यते ॥

गोकर्णमात्रां पृथिवीं प्रददाति शिवाग्रतः ।
विप्राय वेदविदुषे ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥

स सर्वान्लोकानाप्नोति यावद्धै शाश्वतं पदम् ।
अङ्ग्यादि लिङ्गान्यभ्यर्च्य तत्तन्मन्त्रै विशेषतः ॥

तत्तन्मूर्त्तिधरा भूत्वा तत्रत्यसुखसंयुताः ।
वर्षायुतानामन्ते च प्रत्यागच्छन्ति ते नराः ॥

एतद्रहस्यकथनन्नवत्कव्यन्नकस्य चित् ।
गोप्यं चैव तु कर्त्तव्यं पाषण्डेषु विशेषतः ॥

अहो भूमीश चरित महो क्षेत्रस्य वैभवम् ।
गोकर्णमात्रां पृथिवीं याचित्वान्यत्र च द्विजः ॥

शिवस्याग्रेपदत्वा च ब्रह्मलोकमवाप्तवान् ॥

एतच्चरित्रं भवरोगभेषजम्
श्राव्यं च भक्त्या शिवसन्निधौ च ।
पठेच्चविद्धान्परमेशतुष्टितम्
समुच्यते संसृति बन्धनादपि ॥

श्रीः

स्तोत्रग्रन्थेषु शिल्पः

Dr. A. VEERARAGHAVAN, M.A., B.L.I.S., Ph.D.,
Sanskrit Pandit
Sarasasvati Mahal Library,
Thanjavur.

"தோத்திர நூல்களில் சிற்பம்" என்னும் தலைப்பில் தக்ஷிணாமூர்த்தி நவரத்னமாலை, நரசிம்ம கராவலம்ப தோத்திரம், விஷ்ணு அபாமார்ஜன தோத்திரம் ஆகிய நூல்களிலிருந்து சில சுலோகங்களையும், ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகமம், திவ்யபிரபந்தம் ஆகியவற்றிலிருந்து சில பகுதிகளையும் சேகரித்து இக்கட்டுரை உருவாக்கப்பெற்றுள்ளது.

இக்கட்டுரையில் ஆறுமுகன், ஹயக்ரீவன், ஆளரி, வாமனன் போன்றோரின் சிற்ப வடிவ அமைப்புக்களைக் கூறும் சிறப்பான தியான சுலோகங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

கண்ணனின் பால லீலைகளை பெரியாழ்வார் தம் மனத்தில் நிறுத்திய வகை உரைக்கப்படுகின்றது.

இக்கட்டுரையின்பால் அறியப்பெறும் தியானங்களும், பெரியாழ்வார் உரைக்கின்ற வழியும், இறைவழிபாடு செய்வோருக்கும் சிற்பக் கலைஞர்களுக்கும் பெரிதும் பயன் தரும்.

संस्कृत वाङ्मये साहित्यसङ्गीतकलात्मकाः विषयाः बहवः विद्यन्ते । तेषु साहित्यं काव्यनाटकादि बहुप्रभेदकं विवर्धितमभूत् । साहित्यशास्त्रे स्तुतिरूपकं भवति स्तोत्रम् । एवं स्तुतिमात्रपरतया दृश्यमानेषु स्तोत्रग्रन्थेषु शिल्पशास्त्रोपयोगि ध्यानविषयान् एकत्र सङ्कलय्य शीर्षकेऽस्मिन् किञ्चित् प्रतिपाद्यते ।

शिल्पशास्त्राधारतया कर्मकुर्मतां विश्वकर्मिणां शिल्परूपरेखापरिज्ञानाय अथवा निर्माणाय तत्तद्देवतानां ध्यानं परमौषधं भवति । बहूनि ध्यानान्तःपाति स्तोत्राणि पाशुराणि च प्राचीनैः विद्वद्भिः दिव्यसूरिभिश्च रचितानि ।

तेषु केचित् विचित्ररूपाणि ध्यानानि अत्र पश्यामः ।

स्तन्यं पिबन्तं जननीमुखाब्जं
विलोक्यमानं मुहुरादरेण ।
स्पृशन्तमन्यस्तनमङ्गुलीभिः
नमो यशोदाङ्कगतं कुमारम् ॥

इत्यनेन बालकृष्णस्य स्वरूपपरिज्ञानं विज्ञायते । श्लोकस्यास्य सादृश्यं श्रीविष्णुचित्तसूरिकृते द्रमिडप्रबन्धे -

इरुमलैपोल् एदिर्न्दमल्लर् इरुवरहङ्गमेरि शेय्दाय्
उन्तिरुमलिन्दु तिकल्मार्बु तेक्कवन्देन्नल्गुलेरि ।
ओरुमुलैयै वाय्मडुत्तु ओरुमुलैयै नेरुडिक्कोण्डु
इरुमुलैयुं मुलैमुलैयाय् एङ्गि एङ्गि इरुन्दुणाये [1] ॥

इति द्रष्टुं शक्यते । तद्वान् श्रीलक्ष्मीहयग्रीवस्तोत्रे विग्रहस्यास्य निर्माणोपयोगिध्यानमेकं समुपलभ्यते ।

विश्वात्मा विशदप्रभा प्रविलसद्वाग्देवता मण्डलो-
देवो दक्षिणपाणियुग्मविलसद्बोधाङ्कचक्रायुधः ।
वामोदग्रकरे दरं तदितरेणाश्लिष्य धोर्ष्णा रमां
हस्ताग्रे धृतपुस्तकः स दयितां हंसो हिरण्यच्छदः ॥

इत्येतस्मात् श्लोकात् अति सौष्ठवः स्वरूपावबोधनपरः श्लोकः स्वामिदान्तदेशिककृते हयग्रीवस्तोत्रे वर्तते ।

व्याख्या मुद्रां करसरसिजैः पुस्तकं शङ्खचक्रे-
बिभ्रद्भिन्नस्फटिकरुचिरे पुण्डरीके निषण्णः ।
अम्लानश्रीरमृतविशदैरंशुभिः प्लावयन्मां
आविर्भूयादनघमहिमा मानसे वागधीशः[2] ॥

इति । एवं सुब्रह्मण्यसहस्रनामस्तोत्रे षडाननस्य ध्यानं अपूर्वरूपपरिकल्पनं चोक्तं वर्तते ।

ध्यायेत् षण्मुखमिन्दुकोटिसदृशं रत्नप्रभाशोभितं-
बालार्कद्युतिषट्किरीटविलसत्केयूरहारान्वितम् ।
कर्णालम्बितकुण्डलप्रविलसत्कण्ठस्थलीशोभितं-
काञ्चीकङ्कणकिङ्कणीनखयुतं शृङ्गारसारोदयम् ॥

ध्यायेदीप्सितसिद्धिदं शिवसुतं श्रीद्वादशाक्षं गुहं-
खेटं कुङ्कुममङ्कुशं च वरदं पाशं धनुश्चक्रगम् ।
वज्रं शक्तिमसिं च शूलमभयं दोर्भिर्दृतं षण्मुखं
देवं चित्रमयूरवाहनगतं चित्राम्बरालङ्कृतम् ॥

इतीदं ध्यानं इष्टार्थसिद्धये ध्यातव्यम् ।

---

1. पेरियाल्वार् तिरुमोऴि - 2 - 2 - 8

2. हयग्रीवस्तोत्रम्

आदिशङ्करभगवत्पादः श्रीनृसिंहस्वामिनं स्वस्य करावलम्पनस्तोत्रमुखेन स्तौति । नदी प्रवाहान्तःपातितस्य पुरुषस्य काशकुशावलम्बनवत् करावलम्बनार्थं करुणामूर्तिनं श्रीनृसिंहं आह्वयति ।

एकेन चक्रमपरेण करेण शङ्खं-
अन्येन सिन्धुतनयामवलम्ब्य तिष्ठन् ।
वामेतरेण वरदाभयपद्मचिह्नं-
लक्ष्मीनृसिंह मम देहि करावलम्बम् ॥

इत्ययं श्लोकः न केवलं स्तोत्रार्थं, श्रीलक्ष्मीनृसिंहस्वरूपं मनसि धारणार्थं चोपयुज्यते ।

श्रीपाञ्चरात्रागमे अहिर्बुध्न्यसंहितायां सुविशिष्टं लक्ष्मीनृसिंह ध्यानं समुपलभ्यते ।

चतुर्बाहुं त्रिणेत्रं च पद्महस्तं हिरण्मयम् ।
सर्वाभरणसछन्नं मुक्ताहारविराजितम् ॥

किरीटहारकेयूरकटकादि विभूषितम् ।
पीताम्बरधरं सौम्यं प्रसन्नवदनं शुभम् ॥

कटिसूत्रसमायुक्तं कुण्डलाभ्यां विराजितम् ।
श्रीवत्सवक्षसं श्रीशं श्रीकरं श्रीनिकेतनम् ॥

श्रियाजुष्टं सदा सम्यक् ताम्रपद्मनिभेक्षणम् ।
पद्मनाभमुदाराङ्गं भक्तार्तिशमनं हरिम् ॥

तस्याङ्के दक्षिणे लक्ष्मीं समासीनां विचिन्तयेत् ।
मन्त्रमूर्त्यात्मको देवः(देव्या) मन्त्रवाच्यस्तु स प्रभुः ॥

ध्यानेऽस्मिन् श्रीनृसिंहः लक्ष्म्याः स्वदक्षिणाङ्के स्थानं दत्तवान् । लक्ष्म्यासमालिङ्गितदक्षभागनृसिंहं तञ्जपुरी वेण्णारुतीरे विद्यमानेषु देवालयेषु श्री नीलमेघस्वामिसन्निधौ द्रष्टुं शक्यते । क्षामकाले होमाभिषेकादि क्रमेण लक्ष्म्यासमालिङ्गितदक्षभागश्रीनृसिंहपूजनं अतिशीघ्रवृष्टिप्रदायकं भवति । विष्णोरपमार्जनस्तोत्रेऽपि वामनमूर्तेः ध्यानानि उक्तानि ।

अभ्रश्यामो शुभ्रयज्ञोपवीती-
सत्कौपीनः पीतकृष्णाजिनश्रीः ।
छत्रीदण्डी पुण्डरीकायताक्षः-
पायोद्देवो वामनो ब्रह्मचारी ॥

अति सुविमलगात्रं रुक्मपात्रस्थमन्नं-
सुललितदधिखण्डं पाणिना दक्षिणेन ।
कलशममृतपूर्णं वामहस्ते दधानं-
तरति सकलदुःखाद्वामनं भावयेद्यः ॥

अतिसुविमलगात्रं इत्यनेन बोधितवामनस्वरूपस्य श्रीपाञ्चरात्रोक्तान्नाधिपतेः किञ्चित्साम्यं, दधिवामन मूर्तिः सादृश्यं च विज्ञातुं शक्यते ।

दक्षिणामूर्तिसहस्रनामस्तोत्रे दक्षिणामूर्तिस्वरूपकथनपरोऽयं श्लोकः विचित्रतयोक्तः वर्तते ।

वामोरुपरि संस्थितां गिरिसुतां अन्योन्यमालिङ्गितां-
श्यामामुत्पलधारिणीं शशिनिभां सालोकयन्तं शिवम् ।
अश्लिष्टेन करेण पुस्तकमधो कुम्भं सुधापूरितं
मुद्रां ज्ञानमयीं दधानमपरैः मुद्राक्षमालं भजे ॥

इति ।

श्री विष्णुचित्तसूरिणा पूर्णं कृष्णचरितं स्वस्य मनसि स्थापितपद्धतिं विवृतमस्ति अनेन कृते दिव्यप्रबन्धे । ध्यानं कथं वा मनसि स्थापनीयं कुत्रेत्यादिकं विज्ञातुं दिव्यप्रबन्धपाशुरान् अत्र दीयन्ते ।

पौन्नैक्कोण्डुरैकल्मीदे निरमेळवुरैत्तार्प्पोल्
उन्नैक्कोण्डेन्नावकंपाल् माट्रिन्ड्रि उरैत्तुक्कोण्डेन्[1] ।
उन्नुडैय विक्किरमं ओन्ड्रोलियामलेल्लां-
एन्नुडैय नेञ्जकं पाल् शुवर्वळि एलुदिक्कोण्डेन् [2]।

इति ।

ध्यानाय लेखनी वा भित्तिर्वा नावश्यकी । शिल्पकाराणां लेखनीत्यादि उपकरणैस्सार्धं मूर्तीनां ध्यानं परमावश्यकं परमौषधं च भवति ।

1. शेन्नियोङ्गु - 5

2. शेन्नियोङ्गु-6